

Giới thiệu Cô Vợ Câm

Thể loại: Ngược và ngược có sủng

Ngày còn học cao trung thì cô yêu anh, cô yêu anh sâu đậm nhưng chỉ biết đứng từ xa nhìn anh nhưng số phận đã cho cô được làm vợ anh vì gia đình ép buộc, nhưng anh không yêu cô luôn dùng mọi thứ có thể để hành hạ cô ngược lại cô càng yêu anh không thể nào rời xa anh được....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hôn lễ

Tại hôn lễ ____u ____

Đoàn Ân Nhi mặc một bộ váy cưới đẹp lộng lẫy bước vào lễ đường. Trên nét mặt cô tràn đầy hạnh phúc vì cô sắp được làm vợ anh, người mà cô yêu thâm suốt bao năm qua sẽ là chồng của cô...

Anh vẫn như hồi đó nét mặt vẫn lạnh lùng với bộ âu phục đen đứng trên khán đài...

Cô bước tới gần anh, anh nắm tay cô nhưng cô cảm giác được cái nắm tay càng ngày càng chặt khiến cô đau nhưng nét mặt cô cố mỉm cười...

Chủ tọa - *Lãnh Thiên Khải con có bằng lòng lấy Đoàn Ân Nhi làm vợ không!?*

Sắc mặt anh vẫn như vậy mà cổ gượng đáp..

- Con đồng ý!

Tại biệt thự lãnh gia _____

Sau hôn lễ cô cảm thấy mệt mỏi nên đi lên phòng nghỉ ngơi. Cô bước vào phòng với nét mặt vô cùng hào hứng!

- Rầm!!

Lãnh thiên khải dùng chân đá cửa ra!

- Đoàn Ân Nhi tôi nói cho cô biết tôi sẽ không bao giờ yêu cô, tốt nhất là cô nên biết điều một chút!

Đoàn Ân Nhi cười khổ

- Em biết rồi!

Anh vội bóp miệng cô khiến cho cô cảm thấy đau vô cùng. Anh lạnh lùng không một chút biểu cảm nào mà đáp lại

- Từ nay về sau tôi không cho phép cô ngủ chung với tôi. Con dọn đồ qua phòng bên mà ngủ đi..

Nói xong anh buông mạnh cô ra khiến cô ngã xuống rồi xoay lưng rồi đi.

Không biết từ khi nào mà nước mắt cô không ngừng rơi, trái tim như bị xé ra làm trăm mảnh

- Cả một ánh mắt yêu thương anh cũng chẳng cho em được, tại sao em vẫn yêu anh đến như vậy...

Trong căn phòng giờ chỉ còn lại mình cô với tiếng nấc nghẹn ngào mà bi thương..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Buổi sáng sớm _____

Do tối qua thiếu ngủ với khóc nên mắt cô hơi sưng. Cô đi vào nhà vệ sinh để chỉnh trang quần áo rồi xuống ăn sáng.

Bước xuống lầu cô mặc một chiếc váy có màu xanh biển nhạt trong cô rất xinh đẹp dù không đẹp như minh tinh, hay người mẫu nhưng cô mang một nét đẹp dịu dàng trong sáng khiến người khác phải mê mẩn...

- Lão Hạ, thiếu gia đâu?

- Bẩm đoàn phu nhân thiếu gia đã rời khỏi nhà từ sớm rồi ạ!

- "Uhm"

Cô ngồi xuống ghế. Trên bàn là những món sơn hào hải vị, cô nhớ lại kỉ ức của mình chưa từng được ăn những món này, cùng lắm là chỉ ăn những món đơn giản. Cho dù ngon đến thế nào nhưng cô cũng không nuốt trôi nổi.

Trên bàn đầy thức ăn nhưng chỉ có mỗi cô ăn cô chột ngược mặt lên nhìn lão Hạ và Di thâm

- Lão hạ với di thâm ngồi xuống ăn đi dù sau thì cháu cũng không ăn hết.

- Nhưng Đoàn phu nhân...

Không nhưng gì hết nào mau ngồi xuống đi!!

Di Thâm nghĩ trong đầu " Cô bé này thật biết lễ nghĩa, không như những tiểu thư khác đánh đá, không biết phép tắc"

- Này Ân Nhi con ăn nhiều một chút

- Cảm ơn di thâm

Cô vừa ăn vừa hỏi lão hạ

- Bác hạ, cháu muốn đi siêu thị mua ít đồ nấu cho thiên khai!

- Được Đoàn phu nhân lát nữa tôi chờ phu nhân đi

Ở một nơi nào đó _____

- Lão đại có người âm mưu theo dõi đơn hàng của chúng ta, có lẽ là người của Trầm Sinh!

- Cho người điều tra bắt sống hết tất cả bọn họ vào mật thất

- Vâng, Lão Đại!!

Ngoài anh là chủ tịch tập đoàn Lãnh thị to lớn nhất nhưng phía sau anh là một thế giới hắc đạo do anh đứng đầu.., ai đụng vào anh chỉ có chết.

Bề ngoài anh lạnh lùng với tất cả mọi người và cũng không bao giờ cho phụ nữ đến gần nhưng anh chỉ có một người bạn giường đó là Triệu Ái Li do anh cứu vào 3 năm trước..

Lãnh gia _____

Đi siêu thị về cô nhanh dọn đồ ra bếp rồi chuẩn bị nấu đồ ăn trưa cho anh ăn do cô nghĩ chắc lúc sáng anh đi sớm nên chưa kịp ăn nên cô hào hứng nấu món mì sủi cảo.

Cô bỏ đồ ăn vào túi rồi mang ra xe, cô cảm thấy hạnh phúc khi được nấu đồ ăn cho anh...

Tập đoàn Lãnh thị

Bác Hạ- Thiếu phu nhân cô mang đồ ăn lên cho thiếu gia đi lát nữa tôi sẽ đón cô..

- Vâng ạ

Cô đi vào trong vì không biết đường nên cô bị bảo vệ chặn lại...

- Cho hỏi cô muốn đi đâu!

- Vậy các anh chỉ giúp tôi tới phòng chủ tịch

- Cô lên tận cuối rẽ phải là tới phòng chủ tịch!!

- Cảm ơn anh

Cô vừa đi vừa mỉm cười" không biết anh ấy có thích không "

Vừa bước vào cô đã thấy cảnh tượng trước mắt đồ ăn trên tay cô vì thế mà rơi xuống đất

- " choang"

Sắc mặt cô trắng bệch giọng run đình nói điều gì đó nhưng mãi mà vẫn không nói ra tiếng được

Lãnh thiên phong nhìn ra cửa thì thấy cô đang đứng nhìn chăm chăm vào mình với cô gái đang nằm trên vai mình không mặc quần áo anh lấy áo khoác che lại cho người phụ nữ đó

- Cô làm gì ngoài đó còn không mau biến về nhà cho tôi. Tôi không bao giờ muốn thấy cô và nghe giọng nói của cô nữa! Cút...

Hóc mắt của cô lúc này đã đỏ và bắt đầu rơi lệ cô quay người chạy đi... Đồ ăn lúc này đã bị rơi xuống đất

- Tại sao anh lại làm như vậy với em, tại sao!! Cô khóc cũng chẳng có tiếng động vì cô biết bây giờ đến cả giọng nói cũng không còn phát ra được" Anh đã được toại nguyện rồi đó" Trái tim của cô không ngừng đau thối....

- Em thật sự muốn buông tay nhưng không thể nào buông được vì em biết rằng em yêu anh hơn cả chính bản thân, em chấp nhận hi sinh tất cả đến cả tính mạng, em cũng chỉ muốn anh một lần nói anh yêu em như vậy là đủ...nhưng tại sao trái tim anh là không dành cho em.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Sau khi ra khỏi công ty thì trời đổ mưa trời xuống nhưng cô không mang theo ô cứ thế dầm mưa về dù trời có lạnh đến thế nào cũng không bằng nỗi đau trong lòng cô.

Đi trên đường cô thần thờ chẳng quan tâm đến xung quanh như người thất thần cứ đi về phía trước bỗng chợt có chiếc xe lao về phía cô, cô ngã nhào ra phía trước do kịp thấy xe lại nên cô không va chạm mạnh chỉ thấy xước trán và chân

Ở một nơi khác _____

Lão đại đã điều tra ra chính là người của Trầm sinh.

Anh đứng lên nhếch môi cười" Dám đối đầu với tôi thực không biết tự lượng sức"

- Lâm Kiệt cậu gọi cho jack về ngay đi tôi có chuyện cần nói với cậu ấy

- vâng lão đại!

- Cậu xử lí đám người đó chặt hai tay của chúng rồi đưa về cho Trầm Sinh.

Điện thoại của Lãnh Thiên Khải vang lên..

- này cậu bảo tôi về sau có chuyện gì đây

- Ừ về ngay tôi có nhiệm vụ cho cậu! Còn không về xem tôi xử cậu thế nào

- Được rồi, được rồi tôi về. Jack nói thầm trong lòng "tôi còn chưa chơi đã còn chưa được sung sướng với mấy em gái đúng là cái đồ đáng ghét"

Trời cũng đã tối lúc này trên người cô ước chừng vừa vết trầy xước trên chân cô nhìn không ngừng chảy máu cô đi loạng choạng tay vịn trán để cầm máu lại, vừa mở cửa người hầu chạy tới

- Đoàn phu nhân cô bị làm sao vậy

Lúc này anh trên phòng nghe thấy thế cũng đi xuống lầu anh nhìn cô với cặp mắt căm ghét

- Đem cô ta lên phòng băng vết thương lại đi, đúng là phiền phức, vừa nói xong anh đi lên phòng đóng cửa phòng lại thật lớn
- Cô nhìn bóng dáng của anh trong lòng cái thêm đau nhói cô thần thờ một hồi lâu, người hầu lo lắng mà lay vay cô
- Phu nhân, phu nhân tôi đưa cô lên phòng băng vết thương
- Cô gật đầu rồi theo người hầu lên phòng

Cô ở trong lãnh gia ai nấy đều quý mến cô, thấy cô bị ngược đãi ai cũng đều thương xót, cô là một người hiền lành, xinh đẹp là biết lẽ nghĩa như vậy tại sao lại bị lãnh thiên khải căm ghét..

Sau khi băng bó vết thương xong cô thử hát lên một đoạn nhưng cổ thể nào cũng không hát lên được nước mắt cô từ từ lăn xuống má

- Khải em đã không còn nói được nữa em mất tất cả rồi, em chỉ còn mỗi anh thôi, sao anh lại chán ghét em đến như vậy chứ. Cô khóc thật nhiều bao nhiêu tâm tư của cô đều bị nước mắt làm trôi đi

Cạnh phòng_____

Anh ngồi trên bàn làm việc sắc mặt có chút buồn bã

- Đoàn Ân Nhi cô rốt cuộc là vì cái gì mà làm vợ tôi. Anh có chút đau lòng mà tự nhủ.
- Minh không yêu cô gái này tại sao lại cảm thấy đau đến như vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Lãnh gia_____

Cô thức từ rất sớm ra vườn ngồi trên xích đu rồi nhìn ngắm những cây hoa Lan Dạ Hương do chính ta cô trồng nó mang một nỗi đau buồn giống như nỗi buồn trong lòng cô. Ngồi một hồi lâu cô đứng lên đi vào nhà thấy anh đang ngồi ăn sáng cô mỉm cười rồi bước lại bàn không nói một câu nào định ngồi xuống thì anh vờn cặp mắt sắc bén nhìn cô

- Tôi đã kêu cô ngồi xuống ăn chưa!?

Cô lắc đầu, anh buồn đũa xuống rồi đi lên phòng

Cô lúc này cũng không muốn ăn nên cũng đi lên phòng. Hai người cứ như vậy mà sống. Từ nhỏ cô đã không nhận được tình thương từ bố mẹ ngược lại cô được cho là người hầu ở Đoàn Gia do em cô đi du học nên ông bà đành phải gả cô cho Lãnh Thiên Khải đến bây giờ anh cũng chán ghét cô ai cũng đối xử tệ với cô, cô chỉ biết là phấn đấu để vượt qua nỗi đau này. Làm anh bắt đầu có tình cảm với cô..

Trong phòng Vip của quán bar anh mặc một bộ âu phục đen ngồi trên sofa nhìn chăm chăm vào ly rượu đang cầm trên tay rồi uống cạn ly đến khi về đến nhà anh do uống nhiều rượu nên anh không ý thức được đúng lúc cô bước xuống định đi anh lên phòng thì anh ôm lấy cô rồi ả cô lên...

Lên đến phòng anh để cô xuống giường rồi nhào đến ôm cô hôn lên bờ môi mỏng của cô, rồi từ từ chiếm tiện nghi của cô mặt cô đỏ bừng đẩy anh ra nhưng anh lại ôm chặt hơn tay cời hết quần áo trên người cô chỉ còn lại thân hình nõng nõng anh cời áo ra bên trong là phần ngực rộng lớn anh anh đâm vào trong cô cảm giác đau đớn cô muốn la mà la chẳng được cô cầu cổ anh rồi hôn anh lửa tình càng lúc càng nóng đến lúc cao trào anh càng ngày càng nhanh khiến đầu óc cô như đang trên mây rồi ra thần vào trong cô hai người cứ thế có một đêm hoan ái đầy nhiệt tình...

Sáng sớm anh đau đầu ngồi dậy thì thấy người phụ nữ nằm kế anh không một mảnh vải trên nệm thì có một thứ màu đỏ anh không nhớ rõ đêm qua anh đã làm gì với cô, anh kéo tay cô thật mạnh

- Cô là muốn dùng cách này để tôi yêu cô, hay là muốn tài sản của tôi. Anh vun thảng một cái tát vào mặt cô khiến khóe môi cô chảy máu cô không nói câu nào bước vào nhà vệ sinh nước mắt cô từ từ rơi xuống..

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cầm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Cô đứng trước gương nhìn vào gương mặt mình, tại sao anh lại chán ghét cô đến như vậy bàn tay cô không ngừng nắm tóc vầu vào mặt rồi khóc thật nhiều. Hôm nay là sinh nhật anh tại sao cô lại không làm được gì cho anh, ngược lại càng làm cho anh hiểu lầm cô. Cô lấy tay viết lên tấm gương một dòng chữ "Em mong một ngày anh sẽ đáp trả tình yêu của em, yêu anh"

Hôm nay cô mang một chiếc váy trắng ngang gối tóc cô xoăn ngang vai bước vào một shop bán đồ thời trang nam, cô đi qua đi lại để lựa món quà sinh nhật cho anh cô dừng tâm mắt trên chiếc cavat đen cô vờn tay lấy và ra hiệu cho nhân viên...

- Cô muốn lấy chiếc cavat này phải không

Cô gật đầu ra rồi lấy giấy ra viết một dòng chữ

- Tôi không nói được, phiền cô gói chiếc cavat này lại giúp tôi

Cô nhân viên mỉm cười

- Cô đúng là có mắt nhìn mẫu này mới ra đây, cô đợi một xíu tôi đi gói lại

Bước ra cửa hàng cô mỉm cười nhẹ nhàng cô đã lấy hết số tiền tiết kiệm ra để mua món quà sinh nhật cho anh, cô cảm thấy thật hạnh phúc. Từ khi về lãnh gia cô chưa bao giờ xin tiền anh, những số tiền mà cô có đều từ việc làm thêm khi còn ở nhà họ Đoàn.

Cô đi đến siêu thị mua một đồ... đến nhà cô đi nhanh vào bếp rồi bắt đầu làm chiếc bánh sinh nhật cho anh. Khi tất cả đã được bài biện xong cô ngồi trước bàn ăn đợi anh về cô cũng trang trí ngôi nhà với những ánh đèn lấp lánh.

Tại công ty_____

Triệu Ái Li cầm hộp quà trên tay đi lại Lãnh Thiên Phong, tay cô chaoàng vào phía sau anh...

Hôm nay về nhà em nha! Tặng anh nè

Anh nhìn cô trên tay cầm hộp quà mở ra cũng là chiếc cavat màu đen được mạ kim cương trong rất đẹp và đặc tiền

- Để em đeo giúp anh

- Hôm nay anh mệt cho nên về trước em tự bắt xe về đi

- Tại sao, em nhớ anh mà đêm nay qua nhà em đi

Anh gạt tay cô ra rồi cầm áo khoác không nói câu nào đi ra khỏi phòng

Lãnh gia_____

Cô đợi anh một hồi lâu thì thấy cánh cửa mở ra

Cô đứng lên cầm món quà đứng trước mặt anh trên hộp có ghi chữ "chúc mừng sinh nhật.

Anh cười khinh bỉ rồi cầm hộp quà

- Cô cũng biết lấy lòng người khác quá!

Cô nhìn chiếc cavat anh đang đeo không giống với lúc sáng nhưng cô không để ý những điều đó. Anh cầm hộp quà lên phòng đi ngang qua bàn ăn cũng không nhìn lấy một cái

- Cô chỉ biết nhìn theo bóng lưng to lớn của anh trên mặt có chút thất vọng. Cô bước lại bàn đứng trước chiếc bánh do chính tay cô làm cho anh rồi lầm bầm

- Chúc mừng sinh nhật anh, ông xã!

Anh bước lên phòng tay tiện thể ném hộp quà vào trong tủ không thèm để mắt dù chỉ một chút.

Cô cầm dao rồi cắt bánh ra làm 2 phần.. cô ăn mà nước mắt cứ rơi những cây nến cũng đã cháy hết cô dọn dẹp rồi về phòng ngủ ngồi trong một góc khóc thật nhiều cô lầm bầm trong miệng như là đang hát một bài Ái thương mặc dù không hát lên được nhưng nó luôn mang một nỗi buồn không ai thấu.....

https://www.youtube.com/watch?v=A_bPfhJlqJY

mu se qi kan tian bian xie yang huang bu xiang qi ni de lian pang

Mộ sắc khôi khán thiên biên tà dương hoàng hốt tường khôi nhĩ đích kiểm bang

Hoàng hôn ngấm ánh tà dương nơi chân trời, bất chợt nhớ đến gương mặt chàng

bì jing hui xiang nan mian tu zeng gan shang qing sheng tan wo men na xie hao shi guang

Tất cánh hồi tường nan miễn đồ tăng cảm thương khinh thanh thán ngã môn na ta hảo thì quang

Hoài niệm càng kim nén lại càng đau thương khê luyến tiếc khoảnh khắc đẹp của đôi ta

ye wei yang fan xing luo yan kuang shi yi duan rou ruan de guang mang

Dạ vị ương phồn tinh lạc nhãn khuông thập nhất đoạn nhu nhuyễn đích quang mang.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Côm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

- Chúng mày đúng là một lũ vô dụng " Trầm Sinh vừa đá ghế vừa quát"

- Lãnh Thiên Khải nếu không giết được mày thì tao sẽ giết người bên cạnh mày

- Tất cả các anh mau đi điều tra cho tôi bên cạnh hắn có những ai điều tra cho kĩ vào nếu không điều tra ra tôi giết cái mạng chó của các anh

Lãnh Gia _____

Hôm nay trời thật trong lành cô ra vườn để chăm sóc cho những cây hoa mà cô trồng, đã hơn 1 tháng kể từ khi sinh nhật anh, anh cũng không về nhà khiến cho căn nhà càng trống vắng hơn, cô từ vườn bước vào nhà cầm tờ giấy lên viết đưa cho lão hạ và đi thăm

- Hiện giờ con không nói được, đi thăm và bác Hạ đừng nói chuyện này cho thiên khai biết, à lát nữa con muốn đi siêu thị mua ít đồ với đi dạo mọi người đừng đợi! Nếu Thiên khai có về phiên đi thăm nói với anh ấy....

Trong lúc này đi thăm và bác hạ điều sủng sốt khi biết Ân Nhi không nói được nữa.. vừa thương cô trong lòng không khỏi chua xót

Về phía Trầm Sinh _____

- Đã có thông tin về phía của lãnh thiên khai, hắn có một người vợ với một tình nhân là Triệu Ái Li

Trầm Sinh quay ghế lại tay cầm ly rượu đang đưa, nở một nụ cười đầy hiểm ác

- Được, vậy bắt cả hai về đây nhớ đừng cho lãnh thiên Khai biết " Lần này để tao coi mày sẽ cứu ai tình nhân hay là vợ"

Đoàn Ân Nhi ra khỏi nhà trên người cô mặc một chiếc váy hồng phấn lộ ra làn da trắng nõn với đôi chân dài thon thả nét mặt cô toát lên vẻ dịu dàng và cũng chứa đựng nỗi buồn..

Cô nói đi siêu thị nhưng thực ra cô đi về phía bệnh viện, cô bước vào khoa phụ sản khi bước ra tay cô run run cầm giấy chuẩn đoán là cô có tháng 3 tuần giọt nước mắt cô nghẹn ngào rơi xuống

- Tiểu bảo bồi mami yêu con lắm, từ giờ có bảo bồi rồi mami sẽ không cô đơn nữa rồi..

- Baba sẽ mua thật nhiều kẹo cho con, baba sẽ yêu thương con giống như mami vậy.

Cô vừa vuốt bụng vừa nói trong lòng...

Cô bước ra bệnh viện định đi hóng gió thì từ phía sau có người bịch miệng cô lại do tẩm thuốc mê nên cô ngất đi, giấy chuẩn đoán cũng rơi xuống đất cô bị âm vào xe, chiếc xe từ từ chạy đi mất.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Côm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7

Cô mở mắt ra thì đã nằm trong chiếc xe cô cố sức vùng vẫy nhưng không có sức lực" Khải cứu em, em sợ lắm"

Chiếc xe dừng lại ở chỗ hoang vắng trong căn nhà hoang không người ở đó cũng có một người phụ nữ đang bị trói cố sức la hét

- Thả tôi ra, các người biết tôi là ai không..

- Cô là ai tôi không cần biết, điều cần biết là bắt cô....

Lúc này Đoàn Ân Nhi bị dẫn vào và trói cạnh Triệu Ái Li cô rất sợ nhưng nét mặt vẫn luôn bình tĩnh còn Triệu Ái Li thì ra sức kêu la..

Trầm Sinh từ cầu thang bước lên tay cầm điện thoại nét mặt của anh rất sáng khoái..

Từ đầu dây bên kia

- Reng reng reng

Lãnh Thiên Khải đang cầm ly rượu bước đến bàn cầm điện thoại lên nhấn nút nghe thì một giọng nói vang lên không ai khác là kẻ thù của anh

- Vợ và tình nhân bé nhỏ của mày đang trong tay tao, nếu muốn cứu thì đem số hàng đưa cho tao

Anh vẫn không có một chút tức giận

- Được..

Anh cúp máy đi qua phòng làm việc của Jack

- Cậu đi với tôi có chút chuyện

- là chuyện gì mà trong cậu hấp tấp vậy

- Cậu bớt hỏi nhiều lại, tôi bóp chết cậu

- Được được rồi

- Cậu ở đây để tôi lấy xe

Tới nơi Trầm Sinh đã ngồi đợi sẵn

- Cuối cùng cũng tới

- Tao đã chuyển đơn hàng cho mày, mau thả người ra

- Vậy mày chọn đi vợ mày hay tình nhân

Đúng lúc Triệu Ái Li leng tiếng la hét còn cô gái bên cạnh thì không nói câu nào ánh mắt nhìn anh đầy lo sợ

- Khải cứu em..

- Thả Triệu Ái Li ra! Còn việc khác tao không quan tâm

Cô nghe những câu anh hốt ra từ miệng anh cặp mắt cô từ từ nhắm lại cô biết cô không còn hi vọng nữa

- Con à, baba không muốn mẹ con mình sống nữa sao!

Lãnh Thiên Phong nói nhỏ bên tai Jack

- Cậu nên biết làm gì rồi chứ

- Biết rồi thuộc hạ của hắn cứ để tôi, lâu không vận động cũng thấy nhớ. Trầm Sinh cậu từ từ mà giải quyết

Không nói nhiều Lãnh Thiên Phong bước lên tay anh nắm thẳng vô mặt Trầm Sinh rồi bẻ tay hắn, Trầm Sinh lúc này không đề phòng nên bị Lãnh Thiên

Phong từ từ mà đánh trả

Lãnh Thiên Phong từ từ rút súng ra chĩa thẳng vào đầu Trầm Sinh

- Cmn, mày còn non lắm

Lúc này Trầm Sinh có vẻ hoảng sợ vì đã đắc tội nhằm người một tiếng súng vang lên

- Đoàng

Máu từ trán Trầm Sinh từ từ chảy xuống anh nhẹ nhàng cất súng vào

Lúc này Đoàn Ân Nhi thấy cảnh tượng trước mặt hoảng sợ mà ngất đi. Triệu Ái Li chạy đến ôm lấy Lãnh Thiên Khải vòng vèo nói

- Khải em sợ

Anh lấy áo khoác lên người cô, jack thấy cảnh tượng trước mắt bất mãn nói với Lãnh Thiên Khải

- Còn cô gái đó thì sao, cậu quên cô gái đó là vợ cậu à

Anh không kìm chế mà lớn tiếng nói với lãnh thiên khai

- Thằng Hâm này cậu định để vợ cậu ở lại như vậy à!

Lãnh Thiên Khải đứng im không nói gì mắt chăm chăm nhìn vào cô gái đang nằm dưới đất

Jack chạy lại ôm Đoàn Ân Nhi lên mặt không chút biểu cảm đi ngang

- Tôi đưa cô ấy vào bệnh viện, cậu đưa tình nhân cậu về đi.

Nói xong anh ôm Đoàn Ân Nhi lên xe chạy đi mất chỉ còn Lãnh Thiên Khải và Triệu Ái Li..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trong phòng bệnh VIP đoàn Ân Nhi nằm trên giường bệnh khuôn mặt xanh xao kèm theo theo nỗi sợ...

Cánh cửa phòng bệnh mở ra một bác sĩ bước ra với một phụ tá.

- Ai là người nhà của Đoàn Ân Nhi

- Tôi, tôi là người nhà của cô ấy

- Sức khỏe của cô ấy rất yếu, sao anh lại bất cẩn như vậy cô ấy hiện giờ đang mang thai, trong gia đoạn này không nên lo là được...

Nghe hai chữ mang thai Jack ngạc nhiên..." Cô ấy có con với Thiên Khải, phải nói cho cậu ấy biết"

- Vậy làm phiền bác sĩ, chăm sóc cô ấy thật tốt

- Đó là bổn phận của tôi, giờ cậu có thể vào trong gặp cô ấy rồi đó..

Jack bước vào thấy cô đang từ từ mở mắt định đứng lên thì bị Jack ngăn lại

- Cô đang mang thai đó, đừng có kích động

Cô không nói gì ra kí hiệu cho anh..

- Là anh đưa tôi vào đây à

Jack nhìn cô với vẻ mặt có chút lo lắng

- Cô không nói được...

Đoàn Ân Nhi lắc đầu

- Để tôi gọi bác sĩ

Bác sĩ khám cho cô thì không thấy biểu hiện lạ

- Chỉ là tạm thời không nói được, do cô ấy từng trải qua cú sốc lớn, nếu làm cho cô ấy luôn sống vui vẻ không ràng buộc thì có thể nói lại bình thường, đây là tâm bệnh chỉ có cô ấy hiểu rõ...

- Vâng, cảm ơn bác sĩ

Bây giờ chỉ còn Jack và Đoàn Ân Nhi trong phòng cô vươn tay ra muốn bắt tay để cảm ơn anh..

Cô biểu hiện cử chỉ cho anh hiểu

- Cảm ơn anh đã đưa tôi vào bệnh viện

Nói xong cô lấy giấy viết tay viết cho Jack một thứ cô muốn nói cho anh...

- Anh giúp tôi chuyện này được không

- Được...

- Đừng nói chuyện tôi có thai cho Thiên Khải biết được không

- Tại sao

- Vì tôi không muốn ràng buộc anh ấy

- Được, tôi đồng ý giúp cô. Bây giờ cô cứ ở đây nghỉ ngơi khỏe hẳn rồi tôi đưa cô về

- Được, cảm ơn anh

Một tuần sau.....

Trong căn phòng của Ân Nhi cô viết từng dòng chữ vào trong nhật kí của mình rồi cất vào tủ, kèm theo chiếc nhẫn cưới, do cô đang mang thai cơ thể có chút bụi ra chiếc nhẫn cưới cô đang đeo đã sớm chắc cô tháo ra và đặc ngay ngấn vào tủ.

Cô vội lại chiếc giường ngã nhào vào trong chiếc giường êm ái

- Phải chăng có anh lúc này, chiếc giường sẽ thêm ấm hơn...

Cô xoa xoa chiếc bụng sớm đã hơi nhô ra

- Con à, tại sao baba lại ghét mẹ như vậy, chỉ có con là bên mẹ con ngoan lắm không làm cho mẹ đau..

Sáng hôm sau Lãnh Thiên Khải trở về Lãnh Gia, Đoàn Ân Nhi đã ra ngoài từ sớm, anh lên lầu ngang qua phòng của cô và bước vào, trên giường là đồ trẻ con anh hiểu kỉ lại gần tủ của đoàn Ân Nhi kéo tủ ra anh thấy chiếc nhẫn và một cuốn sổ, anh lấy cuốn sổ trong tủ ra lật ra và đọc những dòng chữ của cô viết

" Thiên Khải em yêu anh nhiều lắm, em đã có tiểu bảo bối của anh rồi nè, em biết anh rất chán ghét em, em cũng không nên nói chuyện mang con đẻ ràng buộc anh bên em, món quà sinh nhật em tặng anh lần trước không biết có hợp với anh không, hôm nay trời rất đẹp em muốn hát cho bảo bối của chúng ta, nhưng em không thể nào hát được nữa, em mong muộn ngày nào đó anh sẽ biết em yêu anh nhiều đến thế nào!!!...

Lãnh Thiên Khải đọc xong những dòng chữ của cô viết trong lòng không khỏi giằng vặt từ khi mẹ anh mất cho đến tận bây giờ anh chưa khóc vì ai cả mà đến tận bây giờ anh đã rơi nước mắt vì cô, tại sao anh không hiểu tình cảm của cô anh đặc cuốn xỏ lại tú tay cầm chiếc nhẫn lên

- Đoàn Ân Nhi, sao em lại ngốc đến như vậy!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cô bước vào vừa ăn vừa cầm trái cây thì thấy anh đang ngồi trên salon xem tivi Đoàn Ân Nhi vội giấu trái cây ra sau lưng thì một giọng nam trầm ấm vang lên...

- Qua đây

- Tại sao anh ấy lại kêu mình qua chứ " nét mặt cô có chút lo lắng bước lại"

- Sao còn đứng ngây ra đó em qua đây cho tôi

Đoàn Ân Nhi từ từ đi lại đứng trước mặt anh, lúc này Lãnh Thiên Khải kéo cô xuống lòng ngực rắn chắc của mình, cô bất ngờ không tin đây là sự thật, anh ôm cô, Đoàn Ân Nhi ngước mắt lên nhìn anh ở cự li gần nhất trong anh vô cùng đẹp trai và đầy quyến rũ

- Em định nhìn tôi bao lâu nữa

Đoàn Ân Nhi bất giác xấu hổ cúi đầu xuống khuôn mặt đỏ bừng bừng của cô của lúc này rất đáng yêu. Lãnh Thiên Khải đưa bàn tay thon dài của mình ra nắm tay cô môi hôn vào tóc cô mà nói

- Ân Nhi, tôi đã đánh mất cơ hội được em theo đuổi, vậy bây giờ tôi có thể theo đuổi em hay không!!

Anh hôn lên đôi bàn tay nhỏ bé của cô giọng nói anh âm trầm

- xin lỗi em, Ân Nhi

Trong mắt của Đoàn Ân Nhi bây giờ đầy bất ngờ không ngờ anh lại nói với cô những lời như vậy lúc này cô cảm thấy rất hạnh phúc có chết cũng mãn nguyện lúc này cô đưa tay lên khuôn mặt anh mà hốt lên

- Khải..... Khải

Ngay lúc này anh lấy hai đôi bàn tay của anh ôm cô vào lòng

- Ân nhi em nói được rồi, từ giờ về sau tôi sẽ không để em phải khóc nữa, tôi yêu em

Lãnh Thiên Khải lấy tay xoa lên phần bụng đã hơi nhô của cô

- Còn bảo bối của chúng ta nữa, nhà ba người chúng ta sẽ thật hạnh phúc

Cô roi giọt nước mắt vì hạnh phúc, Lãnh Thiên Khải giọng trầm ấm vuốt tóc Ân nhi nói

- Chúng ta đi mua đồ cho bảo bối

Anh hôn vào môi cô một nụ hôn thật nhẹ nhàng khiến cô muốn anh hôn lâu hơn

- Ân Nhi nếu tôi biết em yêu tôi lâu như vậy, tôi đã không để em phải chờ đợi

- Chiều nay có một buổi tiệc em đi cùng tôi, tôi muốn ra mắt vợ mình cho người khác biết để tránh đụng vào

Anh ngất mũi cô rồi cười nểm, cô nhìn anh, đây có phải là mơ không khi anh cười lại đẹp trai đến như thế làm trái tim cô từ lạnh trở nên nóng đến vậy, cô nhào đến ôm anh, hôn lên môi anh, anh cũng không phản kháng ngược lại còn hôn sâu hơn...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Lãnh Thiên Khải dẫn cô vào shop quần áo trẻ nhỏ tay anh nắm lấy cô bước vào đúng lúc này Triệu Ái Li vô tình nhìn thấy.

- Đoàn Ân Nhi có thai rồi sao, không thể nào..

Triệu Ái Li lấy điện thoại từ túi sách ra gọi cho Lãnh Thiên Khải

- Reng Reng reng

Anh lấy điện thoại vừa nghe vừa nhìn Đoàn Ân Nhi

- Có chuyện gì

- Khải anh đang ở đâu đấy

- Dẫn vợ đi mua sắm

- Chiều nay lên phòng làm việc tôi có chuyện muốn nói

- Chuyện gì, anh không thể nói luôn bây giờ được sao

- Tôi không thích

Nói xong anh cúp máy hôn lên má Đoàn Ân Nhi một cái làm cô đỏ mặt. Đoàn Ân Nhi lấy ra giấy ra viết một hàng chữ nét mặt hiện ý cười

- Anh muốn có con trai hay là con gái

Lãnh Thiên Phong mỉm cười nhẹ nhàng xoa đầu cô

- Con trai hay con gái đều được. Cả hai luôn thì càng tốt

Triệu Ái Li nhìn thấy cảnh tượng trước mắt không khỏi tức giận cô nghiêng răng trong mắt đầy sự căm ghét

- Đoàn Ân Nhi, cô chờ đó thử không thuộc về tôi cô đừng mong mà có được

Sau khi mua sắm xong anh chở cô về ở trên xe cô cố gắng nói một vài từ nhưng không thốt lên được. Lãnh Thiên Khải thấy cô như vậy liền xoa đầu cô

- Không sao, tôi sẽ tìm bác sĩ giỏi nhất cho em "Chỉ có tôi em mới có thể hạnh phúc"

Cô nhìn anh mỉm cười nhẹ nhàng trong rất xinh đẹp tuy cô không đẹp bằng Triệu Ái Li về khuôn mặt sắc sảo nhưng ngược lại Đoàn Ân Nhi có một khuôn mặt đơn thuần trong sáng khiến trái tim anh phải tan chảy về cô

Về tới nhà anh đưa cô lên phòng anh, tất cả người hầu trong nhà không khỏi ngạc nhiên, họ chưa bao giờ nhìn thấy anh dịu dàng với một cô gái như vậy nhưng hôm nay Đoàn Ân Nhi đã phá vỡ qui tắc của anh

Lên đến phòng Lãnh Thiên Khải anh nhẹ nhàng đỡ cô ngồi xuống lấy chiếc nhẫn cưới trong hộp ra mà anh đã cố tình thiết kế riêng cho cô và anh chiếc nhẫn được đính bằng kim cương trong đẹp vô cùng anh lấy ra đeo cho cô

- Từ hôm nay em sẽ qua ở phòng tôi, vì tôi với em là vợ chồng, đúng không bà xã

Cô có chút thẹn thùng mỉm cười gật đầu. Cô chỉ mong những khoảng khắc hạnh phúc này trôi thật chậm.

Lãnh Thiên Khải lấy tay cô đặt lên ngực mình nói với Đoàn Ân Nhi

- Bà xã em có nghe thấy trái tim tôi đập vì em không??

Cô cảm thấy tim anh đập rất nhanh làm cô có chút hồi hộp... Lãnh Thiên Khải khom người xuống hôn lên môi cô, nụ hôn không còn dịu dàng như trước ngược lại nụ hôn càng ngày càng mãnh liệt khiến thân nhiệt cô nóng lên.. Tay anh bắt đầu xâm nhập vào áo cô xoa hai thứ đang nhô lên của cô

- Ân Nhi, có phải chúng ta nên làm gì không...

Nói xong anh đè cô xuống giường không quá mạnh tay để tránh đụng vào bụng cô, Lãnh Thiên Khải nhẹ nhàng gỡ bỏ chướng ngại vật của hay người xuống, dục vọng của anh lúc này không thể kìm chế được nữa cứ thế đè cô ra mà ăn sạch....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Lãnh Thiên Phong đứng trong phòng làm việc mắt hướng ra ngoài cửa sổ nhìn ngang anh vô cùng đẹp gương mặt lạnh lùng không kém phần điển trai lúc này Triệu Ái Li mở cửa vào

- Khải, anh có chuyện gì muốn nói với em

Lãnh thiên Khải bước lại ghế sofa ngồi xuống

- Tôi nghĩ tôi và cô nên kết thúc " Anh lấy ra một tờ chi phiếu đưa cô "

- Đây là số tiền cô nên có, từ đây đừng làm phiền tôi

Triệu Ái Li vẻ mặt tức giận mà quát

- Tại sao, em yêu anh như thế mà, anh không thể đối xử với em như vậy

- hừ, cô nói yêu tôi hay là muốn tài sản của tôi muốn leo lên chức Lãnh phu nhân

- Em, em đã có con với anh rồi, anh có bỏ rơi em vô ích

Anh vẫn ngồi trên sofa không chút ngạc nhiên mà nhìn cô

- Bỏ nó đi

- Em không bỏ, nếu anh cho em vào sống chung nhà với anh

Lãnh Thiên Phong đứng lên đáng người cao lớn đi ngang qua cô

- Cô nghĩ cô có tư cách

Triệu Ái Li tức giận dậm chân xoay người bước đi ra ngoài, cô nhấn số gọi cho một người từ đầu dây bên kia vang lên một giọng nói của nam nhân

Hà Dĩ Ninh vừa ngồi trong phòng bar VIP tay cầm ly rượu đỏ đang đưa

- Em gọi anh có chuyện gì sao

Nét mặt triệu Ái Li căm ghét mà nói

- Anh, em muốn nhờ anh làm một chuyện

- Chuyện gì

- Tiếp cận Đoàn Ân Nhi vợ của Lãnh Thiên Khải em muốn lãnh Thiên Khải phải chán ghét cô ta

- Được thôi

Hà Dĩ Ninh cúp máy uống ly rượu vào

- Thú vị rồi đây

Đoàn Ân Nhi xuống lầu cô mang một chiếc đầm bầu xanh chân mang giày thể thao để thấp bước xuống tay cầm một tờ giấy đưa cho lão hạ

- Bạc Hạ cháu muốn đi dạo một lát, nếu Thiên Khải về nhớ nói với anh ấy một tiếng

- Vâng, tôi biết rồi phu nhân

Đoàn Ân Nhi đi lang thang trên những bờ sông mát rượi ngắm nhìn phong cảnh xung quanh cô xoa bụng hít một hơi thần sâu rồi thở ra " Nơi này thật thoải mái, bảo bối con thích không " cô đi từng bước từng bước thì đằng sau có một nam nhân cao lớn đẹp trai va vào cô làm cô suýt té Hà Dĩ Ninh lấy tay ôm lấy Đoàn Ân Nhi mặt đối mặt với nhau

- Cô có sao không

Đoàn Ân Nhi lắc đầu rồi bước đi

- Hôm nay tôi lỡ va phải cô nên tôi mời cô anh bữa cơm coi như tạ lỗi

Đoàn Ân Nhi viết lên tay anh

- Không cần đâu

Hà Dĩ Ninh mỉm cười

- Đừng khách sáo, chẳng lẽ cô muốn tôi phải nợ cô sao

- Được rồi tôi đi, anh đừng tự trách mình nữa

Hà Dĩ Ninh nắm lấy tay cô vô tình bị Triệu Ái Li chụp hình lại lúc hai người đang ôm nhau, nắm tay Triệu Ái Li cười xảo quyệt tay cầm điện thoại mà nhìn thẳng phía trước

- Đoàn Ân Nhi à, lần này để coi cô ăn nói với Lãnh Thiên Khải như thế nào

Triệu Ái Li xoay người lên xe moto chạy đến Lãnh Thị

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Triệu Ái Li bước vào phòng làm việc của Lãnh Thiên Khải cô lấy những bức ảnh mình chụp được để lên bài làm việc cô anh

- Khải anh xem đi, vợ của anh đấy

Lãnh Thiên Khải cầm những bức ảnh lên giọng anh đấy về tức giận quát triệu Ái Li

- Cút

Triệu Ái Li nhắm mắt tiến lại gần cầm tay anh mà đừng đưa

- Em đang mang thai con của anh, anh không thương em sao còn cô ấy thì sao không chừa cái thai trong bụng cũng là con của người khác. Lãnh Thiên Khải hất tay cô ra

- Nếu cô muốn được sống thì liệu hồn mà biến khỏi nơi này còn không thì kết cuộc cô tự chuốc lấy

Triệu Ái Li khóc nức cầm túi sách chạy đi khỏi phòng

- Đoàn Ân Nhi tôi ghét cô, tôi sẽ khiến cô chết chỉ có chết Khải mới là của tôi

Trong nhà hàng sang trọng Đoàn Ân Nhi bước lại bàn ngồi xuống Hà Dĩ Ninh kêu 1 ly rượu và 1 ly nước cam có pha thuốc kích dục

Hà Dĩ Ninh tỏ vẻ ôn nhu ngồi xuống bàn gọi món ăn..

- Cô muốn ăn gì

Đoàn Ân Nhi ghi lên tay anh

- Món gì cũng được

Nói xong cô cầm ly nước lên uống. Hà Dĩ Ninh cười nham hiểm " Cô đắc tội với em gái tôi, tôi sẽ không để cô sống yên "

Trong phòng làm việc anh cầm điện thoại lên gọi cho Jack

- Cậu lên phòng tôi

- Được

Jack bước vào thấy Lãnh Thiên Khải xoay người quay ra cửa xô bàn tay thon dài đang cầm điếu thuốc giữa làn khói trắng Lãnh Thiên Khải có vẻ một mối vang lên

- Cậu đi điều tra thân phận của tên nam nhân trong ảnh, tôi cho cậu 1 tiếng.

- Được

Jack bước ra ngoài với vẻ mặt khó hiểu

- Tại sao cậu ấy lại hút thuốc, cùng cậu ấy lớn lên chưa bao giờ thấy cậu ấy hút thuốc, có lẽ cậu ấy thương Đoàn Ân Nhi thật lòng rồi.

Nửa tiếng sau _____

Jack đặt lên bàn tài liệu điều tra thân phận của Hà Dĩ Ninh

- Tên của hắn là Hà Dĩ Ninh ông chủ cuộc một quán bar có tiếng trong thành phố có một cô em gái nữa là tình nhân của cậu đấy Triệu Ái Li

Lãnh Thiên Khải đi đến cầm tài liệu lên cười một cách đầy hiểm độc

- Muốn chơi, tôi chơi với anh đến cùng

Anh cầm điện thoại ra nhắn tin cho Đoàn Thiên Ân

- Em đang ở đâu

Cô đang ăn thì tin nhắn reo lên cô mở túi ra mỉm cười nhắn lại

- Em đang đi ăn

Cô đặc điện thoại vào túi sách không hiểu sao trong người cô có cảm giác nóng hực hực cô khó chịu mà đứng lên đi vào nhà vệ sinh

Hà Dĩ Ninh đứng lên đi theo cô. Đoàn Ân Nhi không thể khống chế hành vi của mình được nữa, Hà Dĩ Ninh ôm cô lên ra khỏi nhà hàng để cô vào trong xe chạy vào khách sạn. Điện thoại cô lúc này reo lên hân cầm máy cô tắt đi rồi nở một nụ cười mãn nguyện

- Trong cô vẻ rất xinh đẹp, không nểm thử thì phí lắm

Lãnh thiên Khải có chút lo lắng cầm áo khoác ra khỏi phòng thì Jack chạy vào

- Khải lô hàng của chúng ta có người nhúng tay vào, cần cậu ra mặt

- Tôi phải đi tìm cô ấy, lô hàng đó giao cho cậu giải quyết

- Cô ấy đang gặp nguy hiểm, Jack cậu bật định vị lên tôi có gắn định vị trên người cô ấy

- Được rồi

Hà Dĩ Ninh ôm cô vào khách sạn đẩy cô lên giường Đoàn Ân Nhi mơ hồ mà đẩy hân ra Hà Dĩ Ninh cởi áo cô ta tay nắm tóc cô

- Cô nên ngoan ngoãn đi tôi sẽ cho cô sung sướng

Lãnh Thiên Khải đập cửa phòng ra nét mặt lạnh lùng kèm theo sát khí trên người anh cũng đã đủ khiến người ta phải sợ. Anh chạy lại nắm áo Hà Dĩ Ninh vun một cú đấm vào mặt hân khiến thất ngã xuống đất

- cmn mày giám đụng vợ tao, mày phải chết

Lãnh Thiên Khải xoay người cởi áo khoác của mình khoác lên cho Đoàn Ân Nhi. Hà Dĩ Ninh rút súng ra chia thẳng vào lãnh Thiên Khải. Đoàn Ân Nhi thấy hân cầm súng lên chạy đến trước lãnh thiên khải mà mà vun ra ba chữ

- Khải coi chừng..

- Đoàng

Máu từ tay Hà dĩ Ninh chảy xuống khẩu súng cầm trong tay của hân cũng rớt xuống. Jack lên tiếng

- Tôi đến không muộn chứ

- Cậu xử tên này cho tôi, cho hân sống không bằng chết

Jack mỉm cười. Phía sau có hai tên cận vệ

- Mau vào đây lôi tên này vào mặt thất

- Vâng

Jack xoay mặt về phía lãnh Thiên Khải cười sáng khoác

- Tôi không làm phiền hai người nữa, cô ấy bị thuốc cần nhờ vào cậu đây

Jack xoa người rồi khỏi phòng

Lãnh Thiên Khải ôm cô vào lòng. Đoàn Ân Nhi ôm anh khuôn mặt đỏ bừng bừng mà nói

- Khải em em muốn anh

Lãnh Thiên Khải vui mừng khi cô nói được anh hôn lên môi cô tay cởi áo cô ra bóp lấy hai chỗ đang nhô lên của cô nụ hôn của anh càng ngày càng sâu tay anh từ từ thay đổi vị trí xuống quần cô và vào trong chỗ nhạy cảm của cô mà khuấy động khiến cô phải rên rỉ. Anh đắm sâu vào cô động tác nhẹ nhàng của anh khiến cô thoải mái vô cùng, vì cô đang có thai nên anh đẩy không quá mạnh cô thở gấp rên rỉ vài tiếng. Lãnh Thiên Khải trên gương mặt đã đầy mồ hôi anh ôm cô và bắn chất lỏng màu trắng đục vào trong cô, thấy cô có vẻ mệt mỏi lãnh thiên khải lấy chân đạp lên người cô và hôn nhẹ nhàng vào trán cô sau trận kích tình lãnh thiên khải cũng mệt ra rồi ôm Đoàn Ân Nhi vào lòng ngủ hiếp đi..

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Trong căn phòng tối anh ôm cô vào lòng say xưa ngủ. Đoàn Ân Nhi khẽ mở mắt ra xoay người về phía Lãnh Thiên Khải, tay cô đưa lên má anh sau đó lên tóc anh nod hụ cười nhẹ, đối với cô chỉ cần có anh bên cạnh mình như vậy là đủ, một người không có thiện cảm và chán ghét cô bây giờ lại yêu cô mang cho cô hạnh phúc. Lúc này Lãnh Thiên Khải vẫn đang nhắm mắt nhưng giọng nói trầm ấm của anh vang lên khiến cô giật mình mà rút tay đang sờ vào mặt anh lại.

- Ân Nhi đừng nghịch.

Đoàn Ân Nhi then thùng cuối mặt xuống định đứng lên thì bị anh kéo vào lòng ngực

- Ngoan, để anh ôm em và tiểu bảo bối một chút. Lãnh Thiên Khải vừa nói vừa xoa đầu cô.

Cô chỉ mong thời gian ngừng lại để những khoảng khắc hạnh phúc này được bên cô không bao giờ xóa nhòa. Cô nhắm mắt mỉm cười ôm cầm tay anh nhẹ nhàng.

6 tháng sau _____

- Ân Nhi cố gắng lên, anh yêu em

- Em đau quá

Vào tới bệnh viện Đoàn Ân Nhi sắp sinh, Lãnh Thiên Khải vừa vui mừng vừa lo lắng cho cô, Đoàn Ân Nhi nắm chặt tay anh trên trán đã lấm tấm mồ hôi

- Mời anh đứng bên ngoài phòng chờ

Bác sĩ nhanh đưa cô vào phòng cấp cứu

Lãnh Thiên Khải lo lắng đi qua đi lại. Nửa tiếng sau bác sĩ bước ra vui mừng nói

- Cậu đã được làm cha của 2 đứa bé cô ấy đã sinh được cặp song sinh một trai một gái, chúc mừng anh!!!

Lãnh Thiên Khải không tin vào mắt mình là cô đã sinh cả hai cho anh anh vui mừng bước vào phòng. Nhìn hai đứa bé đang nằm cạnh cô khuôn mặt của hai đứa bé đều có nét giống anh. Lãnh Thiên Khải bước lại giường ngồi xuống ghé anh cuối đầu xuống hôn vào trán Đoàn Ân Nhi một cái giọng nói vì thế mà chậm lại kèm theo hạnh phúc

- Ân Nhi cảm ơn em!

- Con gái sẽ đặt là Thiên Ái còn con trai sẽ là Tiểu Phong

Anh nắm tay cô sai đó nắm lấy tay của hai đứa bé đang nằm cạnh cô, lãnh Thiên Khải nở một nụ cười dịu dàng

Bên nhà họ Đoàn lúc này Đoàn Diệp ngồi trên salon vẽ mặt bà có vẽ rất tức giận

- Mẹ con nhỏ đó có con với Khải ca rồi, thế còn con phải làm sao

Đoàn Tử Kỳ vừa khóc vừa lung lay tay Đoàn Diệp

- Con gái ngoan, Lãnh Thiên Khải không dễ lấy lòng nếu con nghe lời mẹ, con sẽ được thế chúc phu nhân của con nhỏ đó

Đoàn Tử Kỳ vẽ mặt vui mừng mà ôm Đoàn Diệp

- Con yêu mẹ nhất..

- Nếu con không đi du lịch với bạn con thì lúc này con đã sớm của Thiên Khải rồi, vì ổn định công việc của ba con nên mẹ mới lấy con nhỏ ngu đần Ân Nhi đó gã cho Lãnh thiên Khải, thật là tức chết ta mà

- Mẹ, mẹ bớt giận con đã có kế hoạch giờ đi vào ăn tối đi lát con sẽ nói mẹ nghe kế hoạch của con

Đoàn Diệp cười tay vuốt tóc Đoàn tử kỳ

- Con gái ngoan của ta, chỉ có con là hiểu ý ta, tử kỳ vào ăn tối nào!

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Ân Nhi đang xếp đồ tiếng điện thoại cạnh cô vang lên cô đặc chiếc áo xuống cầm điện thoại lên nhìn vào số điện thoại cô chờ thờ dài" Có chuyện gì mà Đoàn Diệp bà ta lại gọi cho mình"

- À, Ân Nhi đây hả sắp tới sinh giáng sinh rồi con có thể về nhà một chung vui không
- Được, con sẽ về
- Nhớ đem theo hai bảo bối về nhà nữa nhé, còn cả Thiên Khải nữa
- Dạ, con biết rồi. Cô cúp máy trong ánh mắt lóe lên bất an, do dự cô nhìn sang hai bảo bối bên cạnh hôn lên má chúng một cái hai cá má phúng phính trong rất đáng yêu

Từ cửa phòng Thiên Khải bước vô với anh mắt đầy vui mừng anh tiến lại giường thân hình của lớn của anh cuối xuống hôn Đoàn Ân Nhi một cái ngay môi, khiến cô đỏ mặt cô cười lên khuôn mặt thuần khiết khiến cho Lãnh thiên Khải say mê

- Anh, đã về em có chuyện muốn nói với anh không biết anh có chịu hay không
- Có chuyện gì em nói đi, chuyện của em yêu cầu anh đều đáp ứng

Cô cười nhẹ nhàng ôm lấy anh.

- Sắp tới lễ giáng sinh rồi, em muốn về nhà mẹ đón giáng sinh anh cũng đi cùng em với hai tiểu bảo bối chứ
- Được, anh sẽ đi cùng em. Còn bây giờ anh có thể ăn em hay không!? Lãnh Thiên Khải đề cô xuống hôn lên đôi môi hồng hào mọng manh của cô khiến hai má cô đỏ ửng anh ôm lấy cô vào phòng tắm anh cởi áo ra thân hình thật hoàn mỹ khiến cô nhìn đắm đuối" Đây đây phải lần đầu tiên mình nhìn, sau lần này lại cảm thấy anh anh đẹp trai như vậy, thật đúng là làm người ta chết mất" Lãnh Thiên Khải nhìn cô cười nhẹ một cái
- Em nhìn đủ chưa, nếu đủ rồi thì mình làm thôi

Anh dang chân cô ra lấy cự long của anh cho vào trong cô khiến cô đau mà kêu lên, do mới sinh nên của cô khít khiến anh phải làm nhẹ nhàng

- Làm dưới nước sẽ không đau, anh hôn môi cô lưỡi bắt đầu vào trong khoang miệng của cô mà làm loạn, không ngờ anh sinh lực anh lại mạnh đến vậy hành hạ cô cả buổi tối khiến cô mệt rũ rồi mà ngủ trong lòng anh

LỄ GIÁNG SINH _____

- Đoàn Ân Nhi bước xuống xe vào nhà họ Đoàn người hầu chạy ra bế Thiên Ái và Tiểu Phong vào nhà, Đoàn Diệp bước ra cầm tay cô vào cười nói
- Ân Nhi dạo rài có khỏe không nào vào trong mẹ có kêu người làm nhiều món con thích lắm

Lúc này Đoàn Từ Kỳ cũng vui mừng chạy ra cầm lấy tay cô mà nói

- Chị, lâu lắm rồi chị mới về, Từ Kỳ thật nhớ chị

Đoàn Ân Nhi có chút bất an trong lòng tại sau hôn nay Từ Kỳ lại không trang điểm để khuôn mặt khả ái đến bất thường còn đối xử tốt với cô. Đoàn Ân Nhi lắc đầu bước vào

Lãnh Thiên Khải ghé thì thầm bên tai cô

- Người nhà em đối xử rất tốt với em, sau này có thời gian em hãy tới thăm họ thường xuyên hơn

Đoàn Ân Nhi mỉm cười gật đầu

Nhìn bên cửa sổ tuyết đã rơi đầy sân cả nhà quây quần bên nhau cô cảm giác ấm áp vô cùng mà cô chưa bao giờ có dù nó có là đang diễn nhưng trong lòng cô không cảm thấy lạnh vì đã có anh bên cạnh

Ăn xong anh vào phòng cô để trông hai tiểu bảo bối còn cô cùng Đoàn Từ Kỳ sau bếp rửa bát

- Choang.

Nghe thấy có tiếng động Lãnh Thiên Khải liền chạy ra liền thấy cảnh tượng trước mặt đoàn Từ Kỳ đang ngồi trên miếng thủy tinh vỡ cô ngước mắt lên nhìn Đoàn Ân Nhi

- Chị, sau chị đẩy em

- Chị, chị không có đẩy em chị không có ý

Lãnh Thiên Khải ẩm Đoán Tử Kỳ lên

- Anh đưa cô ấy vào phòng băng lại vết thương, em kêu người hầu dọn dẹp đồng này là được rồi

Đoán Ân Nhi lúc này buồn bã mà cúi mặt xuống

- Được, anh dặt tử kỳ băng lại vết thương đi, để đây em dọn

Khải ca ca anh để em xuống được rồi, đau chết em rồi

Lãnh thiên khai kêu người hầu lại bấn bó vết thương cho Tử Kỳ

- Tại sau chị lại làm như vậy với em, người ta chỉ muốn giúp chị thôi chị lại đẩy em

Lãnh Thiên Khải đứng lên xoay mặt qua nói với Tử Kỳ

- Cô ấy không cố ý, tôi thay mặt Ân Nhi xin lỗi cô. Nói xong anh bước ra khỏi phòng

Trên đường về nhà cô buồn bã mà cúi mặt xuống Lãnh thiên Khải lấy tay anh nắm đôi bàn tay của cô cười nhẹ

- Đừng buồn, không sao đâu

- không phải là em đẩy Tử Kỳ

- ngoan, anh tin em, ban này em không ăn gì để anh dặt em đi ăn

Cô mỉm cười gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cám* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Tới nhà hàng Lãnh Thiên Khải thấy bóng dáng của người phụ nữ đang ngồi ăn một mình thật quen thuộc nó hiện lên trong đầu anh những kí ức không thể quên về cô gái đó, Tử Yên người mà anh yêu suốt 6 năm qua lại một lần nữa trở về người mà chính anh luôn đặt hết tình yêu dành cho cô gái đó có vẻ Tử Yên đã thấy anh với Đoán Ân Nhi cô vẫn dịu dàng như lúc trước, khuôn mặt trong sáng, thuần khiết như Đoán Ân Nhi, Tử Yên đứng lên tiến về phái Lãnh Thiên Khải

- Khải, bao năm qua em rất nhớ anh anh có muốn biết vì sao năm đó em lại rời bỏ anh mà đi không, em thật sự có nỗi khổ riêng

Đoán Ân Nhi thấy tình cảnh lúc này có chút gượng em nên giả vờ đứng lên đi vào nhà vệ sinh, một lần nữa cô lại lo sợ rằng sẽ mất anh cô chẳng hề ngờ rằng người anh yêu lại trở về linh tính của cô cho rằng anh sẽ vì Tử Yên mà bỏ rơi cô, đứng áy náy đứng lên gượng cười

- Hai người nói chuyện đi, tôi vào nhà vệ sinh một lát

Đoán Ân Nhi rời đi Tử Yên thấy liền cười đau khổ

- Khải, anh đã có vợ rồi à

Lãnh thiên Khải thật ra rất yêu Tử Yên nhưng vì 6 năm trước cô đã rời bỏ anh mà đi không một lời từ biệt, đập vào mắt anh là những dòng chữ "Minh chia tay đi" Anh thật sự không hiểu nổi cô vì sau năm đó cô lại rời bỏ anh. Lãnh Thiên Khải ung dung cầm ly rượu vừa uống vừa uống vừa nói với Tử Yên

- Đúng, Anh đã có vợ và con rồi

- Vậy anh còn yêu em không?

- Còn, rất nhiều

- Khải, anh còn nhớ em thích gì nhất không!?

- Một khu vườn đẹp chỉ có 2 chúng ta, lúc em rời đi tôi dự định sẽ tặng em món quà đó nhưng em không cho tôi cơ hội để được nói, 6 năm qua tôi vẫn luôn chờ đợi em, nhưng tiếc rằng rồi đã bắt đầu yêu cô ấy, tìm tôi dành cho em 6 năm trước đã không còn nữa hiện tại tôi rất hạnh phúc với cô ấy và con của chúng tôi

Từ Yên từng giọt nước mắt bắt đầu rơi xuống, cô lúc này như mất tất cả, không còn được ở bên anh, vì ba cô 6 năm trước bắt cô phải rời xa anh nên cho cô định cư tại Pháp, cắt đứt mọi liên lạc với anh cô âm thầm chờ đợi từng ngày để được một lần thấy anh, cùng anh nắm tay đi trên khu vườn đầy hoa rực rỡ, nhưng những kí ức đó cô nên vùi sâu trong lòng mình vì anh đang rất hạnh phúc cho dù cô có nếu kéo anh cũng sẽ không quay trở lại bên mình. Cô cố gắng cười với anh nhưng nụ cười đó rất đau khổ

- Vậy em sẽ không phiền anh nữa, anh hạnh phúc là điều em vui nhất

Từ Yên quay lưng đi nhưng đầu cô lúc này choáng váng không còn nhìn rõ những thứ trước mắt cô ngất đi, lúc này Lãnh Thiên Khải lo lắng mà ôm cô Đoàn Ân Nhi từ nhà vệ sinh bước ra khi thấy cảnh tượng trước mắt tại sau lại đau lòng đến như vậy, chưa bao giờ cô thấy anh dùng ánh mắt ôn nhu lại ân cần với một người phụ nữ đến như vậy "Người yêu anh ấy đã trở về rồi, tại sau mình lại đau lòng đến như vậy" gục mọi khúc mắc ra cô tiến lại Từ Yên đỡ cô nhưng vô tình hành động của anh hất tay cô ra đã chứng minh Từ Yên đứng vị trí rất quan trọng Lãnh thiên Khải ôm Từ Yên đi vào bệnh viện cũng không nhìn cô một cái thực ra tron lòng anh cô là vĩnh viễn hay là Thay thế giọt nước mắt rơi dài trên má, hôm nay trời lại mưa cô không bắt xe được nên đành đi bộ về nhà, vì con cô cho nên cô nhất định phải mạnh mẽ...

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cám* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Đoàn Ân Nhi dầm mưa toi tả mệt mỏi mà đi về nhà, mở cửa ra cô nhìn xung quanh không có ai ở nhà ngoài di thẩm đang trong Thiên Ái và Tiểu Phong, cô bước vào phòng ngồi xuống hôn lên hai cái má hồng hào của chúng

"papa các con không cần mami nữa rồi" đôi mắt ngấn lệ của cô lúc này rơi xuống khi nghĩ lại cảnh tượng anh hất tay cô ra khi cô đỡ Từ Yên, anh cũng lúc lại yêu một người sâu đậm như vậy hạnh phúc mới bắt đầu tại sao lại đổ vỡ thêm một lần nữa, từ nhỏ cô đã không được sống tử tế khi còn ở nhà họ Đoàn cô không được mọi người yêu quý, những thứ cô thích cũng không thể có được, từ nhỏ cô luôn là người phải chịu nhiều uất ức mọi thứ cứ thay nhau đổ lên đầu cô khiến cô phải gánh chịu, không được ăn mặc đẹp như Từ Kỳ không được tự do chạy nhảy vui đùa như bạn bè thay vào đó là những công việc nhà nặng nhọc. Kể từ khi mẹ cô qua đời từ năm cô 7 tuổi cô chẳng còn gì cả, cô nhủ lòng phải sống thật tốt phải cười thật nhiều thì mẹ trên thiên đường sẽ được vui được an tâm nhưng cô đã khóc vì anh quá nhiều lần nên bây giờ cô phải kiên cường mạnh mẽ thì mới có thể bảo vệ được con...

Từ trong phòng bệnh Lãnh Thiên Khải nắm tay Từ Yên ánh mắt ôn nhu anh nhìn thẳng vào khuôn mặt xanh xao không kém phần xinh đẹp và thuần khiết của cô, Từ Yên mở mắt nhìn người đàn ông đang nắm tay mình rồi mỉm cười nói.

- Anh không về với cô ấy sao, anh về đi em không sao đâu

- Tại sao em lại không ăn mà còn uống rượu như vậy

- Anh có muốn biết tại sao 6 năm trước em bỏ anh đi không!? Lúc đó ba em bắt buộc em phải sang Pháp học và định cư nhưng em không đồng ý, ông ấy liền hăm dọa em nếu em không đi sẽ khiến mẹ em sống không bằng chết nghĩ đến mẹ em vẫn đang nằm trên giường bệnh em không thể không nghe lời ông ta được, em xin lỗi anh, em thật sự xin lỗi anh, em đã không giữ được lời hứa sẽ bên anh mãi mãi

Lãnh Thiên Khải ôm Từ Yên vào lòng đôi bàn tay thon dài nhẹ nhàng vuốt mái tóc của cô rồi thở dài

- Yên Nhi, anh mới là người xin lỗi. Từ khi em đi anh đã không tin vào bất kì ai nữa cũng không tin vào tình yêu, trái tim anh đã sớm nguội lạnh rồi nhưng cô ấy đã cho anh yêu thêm một lần nữa...

- Vậy anh có đồng ý cho em vào làm người thứ ba không, em không cần danh phận em chỉ muốn được ở bên anh thôi, được không, em đã đánh mất quá nhiều thứ rồi

- Nếu em muốn ngày mai có thể chuyển tới Lãnh gia..

Nói xong Lãnh Thiên Khải đứng lên vuốt mái tóc của cô thêm một lần nữa rồi nói

- Ngày mai anh sẽ kêu Jack chuyển đồ hộ em, bây giờ anh còn có việc phải đi, em nghỉ ngơi đi, nhớ không được nhịn ăn nữa càng không được uống

rượu

- Vâng, em biết rồi

Cánh cửa đóng lại bây giờ trong phòng chỉ còn một mình cô nét mặt dịu dàng thuần khiết khi gặp Lãnh Thiên Khải không còn nữa mà là một khuôn mặt nhàm nhăm

- Đoàn Ân Nhi, tôi phải giành lại những thứ thuộc về tôi những ngày tháng đau khổ của cô gấp trăm lần mới bắt đầu thôi, cứ chờ đó

Đoàn Ân Nhi nghe thấy tiếng xe liền nhìn ra cửa sổ chiếc xe của anh đang đậu phía trước cô liền bước ra khỏi phòng xuống mở cửa cho anh

Vì không muốn anh thấy cô đang buồn nên cô chỉ đành cười tươi mở cửa

" Anh đã về "

Lãnh Thiên Khải bước vào nhà mà không thèm nhìn cô một cái có chút buồn có chút chua chát nhưng cũng phải kiềm nén

" Em có làm cơm cho anh rồi đó, anh vào ăn đi "

" Anh mệt, anh lên phòng trước, em ăn đi ăn xong anh có việc cần nói với em "

" Được "

Bóng dáng cao lớn của người đang ông mà cô yêu nay tại sao lại xa lạ đến như vậy bụng đói cồn cào nhưng cô chẳng còn tâm trạng nào để ăn nữa, đành phải xuống bếp dọn dẹp đồ ăn lại

Đoàn Ân Nhi mặc một chiếc váy ngủ vào phòng ngồi xuống ghế

" Anh có chuyện muốn nói với em hả "

" Phải " ngày mai Từ Yên sẽ ở cùng với chúng ta

Đoàn Ân Nhi nghe xong rất ngạc nhiên cô ngồi thẫn thờ một lúc trong lòng quặn đau nhưng cô cố hép đôi mắt cười rồi hôn lên môi Lãnh Thiên Khải một cái

" Được "

" Hôm nay em muốn ngủ với Tiểu Ái và Tiểu Phong em về ngủ trước đây, anh ngủ ngon, yêu anh

Lãnh Thiên Khải không tin rằng cô lại chấp nhận cho Từ Yên sống chung nhà anh nằm xuống bấm một dãy số

- " Jack, phiền cậu ngày mai giúp tôi chuyển đồ của Từ Yên về nhà "

" Cái gì, Từ Yên trở về khi nào, tại sao cậu lại để cho Từ Yên sống cùng nhà, con Ân Nhi thì sao!?"

" Không sao, cô ấy đồng ý "

" Thiệt, chả hiểu nổi cậu đang nghĩ gì " nói xong Jack cúp máy một tay cầm điện thoại một tay bỏ vào túi quần ngược lên trời thầm nghĩ

- Ân Nhi, tại sao em lại đồng ý cho tình cũ của cậu ta ở cùng nhà, em đúng thật là ngốc

Tại căn phòng nhỏ cô ngồi một góc trong bóng tối bộ váy ngủ màu trắng mỏng manh khiến da thịt trắng nõn của cô lộ ra ngoài tay ôm đầu gối cuối mắt xuống những giọt nước mắt rơi trên má rồi rơi xuống nền gạch, làm sao cô có thể chịu nổi khi tình cũ của anh ở chung nhà kìm lòng phải mạnh mẽ nhưng tại sao cô lại khóc, có lẽ cô đã yêu anh quá nhiều nhưng tình yêu anh dành cho cô chưa đủ, không biết lại có sóng gió gì ập lên đầu cô nữa đây cô bất lực dường như anh mới bắt đầu yêu cô thì tình yêu đó đã từ từ tan biến, làm sao bây giờ khuôn mặt cô bây giờ đã nhem nhuốc mà đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Sáng hôm sau, đồ ăn đã được chuẩn bị trên bàn, đều là tất cả những món anh thích ăn do chính tay Đoàn Ân Nhi đã thức từ sớm chuẩn bị. Lãnh Thiên Khải bước xuống lầu đôi mắt nhìn chăm chú người con gái đang ngủ gật trên bàn ăn anh cười nhẹ một cái bước lại ôm cô vào lòng hôn lên môi cô, khiến cô đang ngủ phải mở to đôi mắt ngạc nhiên hai má cô bắt đầu đỏ ửng, hai tay cô lúng túng đẩy anh ra giọng lắp bắp nói

- Mau.. mau ngồi xuống ăn sáng

Lãnh Thiên Khải bắt chợt cười lớn tay gấp thức ăn để vào chén cô

- Ăn nhiều một chút mặt sẽ hết đỏ

Đây đâu phải là lần đầu anh hôn cô nhưng sao có cảm giác khiến người ta phải ngại ngùng anh càng chọc mặt cô càng đỏ, Đoàn Ân Nhi lúc này lúng túng mà gấp nhiều thức ăn vào chén cho anh

- Ăn.. Ăn đi ông xã

- Hôm nay Từ Yên sẽ dọn đồ qua em có ý kiến gì không!?

- Anh đã quyết rồi thì em cũng không có ý kiến

Lúc này xe của Jack đã đậu ngoài cổng bước vào là Từ Yên chạy đến nắm tay lãnh Thiên Khải

- Em nhớ anh

Đoàn Ân Nhi lúc này biết mình nên tránh mặt thì hơn mới vui về được một lúc thì sắc mặt cô đã chuyển sang buồn bã nhưng đứng trước lãnh Thiên Khải cô phải vui vẻ luôn cười tươi để anh không thấy những nỗi buồn của cô, cô bắt gặp được ánh mắt của anh nhìn Từ Yên ôn nhu, say đắm đến như vậy cô đã không cảm cự được nữa rồi cô gượng cười nhẹ nhàng nói

- hai người ở đây trò chuyện đi, em lên phòng với Tiểu Ái và Tiểu Phong

Lúc này hầu như anh không để ý đến cô đang nói những gì, mà chỉ chăm chú nhìn Từ Yên giọng anh trầm ấm đầy sự quan tâm bảo:

- Sao lại đến sớm như vậy, em đã ăn gì chưa, anh đi lấy sữa cho em

- Nhắc tới em cũng thấy đói

- Đợi anh một lát

Lãnh Thiên Khải vội đứng lên vào bếp lấy sữa cho Từ Yên, Đoàn Ân Nhi đứng trước mặt, anh cũng không quan tâm. Nhìn đang về đang lấy sữa của anh lòng cô quặn đau cô chỉ biết cười nhẹ rồi quay lưng lên phòng bước tới cầu thang thì giọng nói của anh vang lên

- Yên Nhi bụng em hay đau, uống trà gừng đi rồi chúng ta đi ăn, em cũng không thích uống sữa!!

Lãnh Thiên Khải nói những lời đó khiến trái tim cô như bị xé nát đôi chân dường như không đứng vững nhưng vẫn cố sức, đôi bàn tay nhỏ bé bắt chợt run run mà cầm chắc thành cầu thang bước lên từng bước nước mắt không kiềm được mà rớt xuống cô đã thức từ 4h sáng để chuẩn bị món ăn ngon nhất cho anh, giờ thì không cần nữa rồi bước vào phòng đi thăm đang chơi đùa cùng hai tiểu bảo bối, Đoàn Ân Nhi bắt chợt cười nhỏ mà tới gần ôm hai tiểu bảo bối vào lòng, cô ngược mặt lên nhìn đi thăm

- Con nhớ không lầm là đi thăm có công việc dưới quê muốn xin nghỉ phải không

- À, phải do cháu ta mới sinh nên ta phải về chăm chúng nên không chăm sóc được Tiểu Ái với Tiểu Phong rồi

- Không sao đâu, đi cứ về đi khi nào rảnh lên chơi với Ân Nhi, Ân Nhi sẽ nhớ người lắm

- Nhất định, nhất định ta sẽ lên thăm Ân Nhi rồi

Nét mặt của dì Thắm lúc này chuyển sang lo lắng, cầm tay Ân Nhi nói

- Tiểu Nhi à, Từ Yên về rồi con thấy có ổn không, trong khoảng thời gian không có ta con phải chịu khổ rồi

Đoàn Ân Nhi mặc dù rất đau lòng nhưng cố gắng không biểu hiện ra ngoài trong thâm tâm cô vẫn xem dì thăm như là người mẹ ruột của mình

- Không sao, không sao dì thăm quá lo rồi, còn có Jack mà anh ấy bệnh vực con..

- Con nói vậy ta cũng yên tâm, vậy ta về soạn hành lý

- Vâng

Dì Thắm bước ra ngoài thì lúc này nước mắt cô lại rơi xuống, cô cúi đầu hôn lên trán hai đứa nhỏ đang trong lòng ngực cô

- Có hai tiểu bảo bối của mami rồi, mami sẽ không cần gì hết, papa mặc dù không yêu mami nhưng papa rất yêu thương tiểu ái với Tiểu Phong nè, hai đứa con phải ngoan không được khóc nè mami sẽ đánh đòn hai đứa..,

Nhìn hai cái miệng chúm chím của chúng trong lòng cô đã cảm thấy giảm được nỗi đau trong lòng, cô muốn cùng con cô đi xa, cô muốn có một cuộc sống đơn giản, yên Tĩnh, cô muốn hai tiểu bảo bối được sống trong tình thương của bố mẹ, nhưng ý nghĩ đó quá xa vời, cô muốn xa anh nhưng lại càng yêu anh, cô muốn hận anh cũng không thể nào hận được, tình cảm cô dành cho anh sẽ không một người nào có thể thay thế được nữa, cô chỉ mong một ngày nào đó cô được trở thành người có vị trí quan trọng trong tim anh, chứ không phải người thay thế...

Chúc m.n đọc truyện vui vẻ.. đọc xong nhớ vote cho tuối ó!!!!:3

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cám* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Còn hai ngày nữa là ngày sinh nhật cô, Đoàn Ân Nhi bước xuống lầu bỗng dừng đứng lại cảnh tượng trước mắt là hai người đang gấp thức ăn cho nhau, trong lòng không khỏi đau khổ vốn định là sẽ hỏi anh còn nhớ ngày sinh nhật mình không nhưng có lẽ không cần nữa rồi, khoảng cách của cô và anh ngày càng xa cách. Đoàn Ân Nhi quay trở lại phòng mặc một chiếc váy xanh biển cầm túi sách bước ra ngoài..

- Ân Nhi, lại đây ngồi xuống ăn

Đoàn Ân Nhi cười nhẹ từ chối

- Hai người cứ ăn đi, em có việc phải ra ngoài trước

Ngồi trong công viên dưới những hàng cây xanh những chiếc lá vàng rơi khiến lòng cô xao xuyến, Đoàn Ân Nhi chỉ biết nhìn về phía xa xăm cầm túi sách cô chạy thật nhanh về phía dòng sông cô la thật lớn, làn gió ngang qua khiến mái tóc cô phất phất, cảm giác như nơi này rất thoải mái khiến những nỗi buồn trong cô dần tan biến..

" Anh ăn nhiều một chút "

" Từ Yên còn hai ngày nữa là sinh nhật em, em có muốn đi đâu không!?"

Từ Yên đang ăn đột nhiên ngừng lại đây là cơ hội tốt để giúp công ty của ba có thể vững mạnh thêm nữa, Từ Yên cười nhẹ đáp

" Công ty ba em đang gặp khó khăn, anh có thể giúp không!?"

" Tại sao đến nước này em còn nghĩ đến ông ta"

" Dù sao ông ấy cũng là ba em, em không thể bỏ mặt được"

" Em đúng thật ngốc, cái tính lương thiện của em có thể giết em đó, thôi được rồi anh sẽ giúp ông ta"

" Cảm ơn anh", Ánh mắt cô ứ rù mà nói với Lãnh Thiên Khải.

" Em phải dọn ra ngoài ở thôi"

" Tại sao em lại muốn dọn ra ngoài "

" Em thấy Ân Nhi có vẻ không thích em ở nơi này, em xin lỗi vì đã chen vào hạnh phúc của anh, em có thể đi.."

" Em không phải đi đâu hết, Ân Nhi sẽ không làm gì em đâu"

" Vâng "

Từ Yên bước vào phòng nơi Tiểu Khải và Tiểu Ái đang nằm, đứng trước mặt chúng mà chỉ thẳng vào ánh mắt chứa đựng sự căm ghét, thù hận..

" Chính mẹ của chúng mày đã cướp đi người ta yêu nhất, ta sẽ khiến Đoàn Ân Nhi sống không bằng chết,...

Ánh mắt Từ Yên lúc này sắc bén, cô không còn là Từ Yên đơn thuần của 6 năm trước mà thay vào đó là một người đầy mưu mô thâm độc...

Trước khi về nhà Đoàn Ân Nhi vào siêu thị mua một ít đồ ăn, nghĩ tới về nhà được vào bếp làm món mì sủi cảo cho anh trong lòng cô không khỏi vui mừng, kể từ khi Từ Yên bước vào nhà dường như mọi sự chú ý của Lãnh Thiên Khải đều dành cho Từ Yên, mặc dù cô biết là như vậy nhưng cô vẫn không từ bỏ, cô muốn anh quan tâm, cô chỉ muốn được anh yêu thương dù chỉ một chút cũng cảm thấy cho cô an lòng, đứng thẫn thờ một lúc lâu cô mới định thần lại tình cảm cô dành cho anh và con không bao giờ phai nhòa...

Bước vào nhà Đoàn Ân Nhi đi thẳng xuống bếp mà lơ Từ Yên đã đứng trước mặt mình

"Đoàn Ân Nhi cô, tránh né tôi cũng giới lắm "

"Cô muốn như thế nào, tôi còn rất nhiều chuyện phải làm không có thời gian để cãi với cô đâu"

"Bốp " cái tát của Từ Yên giáng xuống mặt Đoàn Ân Nhi hằn những dấu tay trên khuôn mặt trắng nõn, dường như khuôn mặt đã sưng lên vì cái tát của Từ Yên, Đoàn Ân Nhi vẫn không nói câu nào nhặt túi đồ rồi đứng lên bước vào bếp, cô vẫn không ngờ rằng Từ Yên lại đẩy phía sau khiến cô té dúi vào cạnh bàn phòng bếp cái xô thật mạnh khiến đầu óc cô mơ hồ máu không biết khi nào đã không ngừng chảy xuống, Đoàn Ân Nhi vịn vào bàn mà cố gắng đứng dậy, cô vẫn không nói câu gì đi loạng choạng lên phòng, cô cười nhẹ khuôn mặt đau khổ đến đáng thương, đây không phải là lần đầu cô bị ức hiếp có lẽ cô đã quá quen rồi...

Từ Yên nhếch môi cười rồi quay mặt bước lên lầu

Đoàn Ân Nhi băng vết thương trên trán khuôn mặt nhăn lại vì đau, cô chợt nhớ hai tiểu bảo bối vẫn chưa được uống sữa cô vội vàng chạy qua phòng thì thấy bảo mẫu đang cho chúng uống sữa, có lẽ cô đã quên mất việc đã mướn bảo mẫu chăm sóc Tiểu Ái và Tiểu Phong.

"A, Ân Nhi đây à, cháu bị làm sao thế "

"Cháu không sao chỉ là vô tình trượt chân ngã "

"Cháu đây, mai mốt phải cẩn thận đấy, nào lại đây Tiểu Ái và Tiểu Phong chúng đang cười nè, trông thật là đáng yêu "

Đoàn Ân Nhi tiến lại ôm chúng vào lòng.

"Tiểu Ái và Tiểu Phong ngoan, trong hai tụi con thật đáng yêu làm sao khiến người mẹ như ta muốn ở cạnh tụi con lâu ời là lâu"

Ngồi chăm con một lúc lâu cô mới đi xuống bếp làm đồ ăn cho anh

Lãnh Thiên Khải bước vào nhà thì mùi thơm đã hấp dẫn anh, lúc này Từ Yên cũng xuống nhà bếp

"Khải anh về rồi à, để em xuống phụ Ân Nhi đem thức ăn lên "

Từ Yên bước xuống nhà bếp cô ý hất nước canh nóng Đoàn Ân Nhi đang chuẩn bị đem lên bàn vào tay mình

"Choang "

Lãnh Thiên Khải nghe thấy tiếng động liền chạy vào nhà bếp khuôn mặt vô cùng tức giận nhìn thẳng vào mặt Đoàn Ân Nhi

"Ân Nhi, cô điên rồi à "

"Khải nóng quá, đau quá " Từ Yên khóc lóc kêu lên

"Em.Em không có làm"

Lãnh Thiên Khải ôm Từ Yên lên quay mặt về phía Đoàn Ân Nhi cười khinh

"Cô đúng thật là độc ác " nói xong anh đưa Từ Yên lên lầu

Đoàn Ân Nhi ngẩn lẹ quay mặt về phía mì sủi cảo làm bằm trong niêng

"Không phải em làm cô ấy bị thương đâu, tại sao anh không tin em, em có làm mì sủi cảo em muốn cùng anh ăn tại sao lại thành ra như vậy " Cô ngồi xuống vừa khóc vừa nhặt những mảnh thủy tinh vỡ vô tình bị chúng đâm phải, ngồi xuống nền gạch cô nắm chặt tay lại đập vào đóng thủy tinh máu từ tay cô chảy xuống ướt đầm cô đã không còn cảm nhận đau nữa, còn nỗi đau nào bằng khi người yêu lại ra sức bảo vệ một cô gái, đổ hết lỗi cho cô....

Cầm trên tay tấm hình gia đình gồm cô và hai tiểu bảo bối còn có cả anh nữa, cô ôm thật chặt vào lòng nước mắt cô không ngừng rơi, cô lấy tay lau nước mắt nhìn vào Tiểu Ái và Tiểu Phong mà nói

"Mami sẽ không để các con chịu khổ đâu, ta sẽ bảo vệ các con, chỉ cần thấy các con được hạnh phúc, dù chết ta cũng cam lòng"

Do đây là truyện lần đầu mình viết, có gì sai sót m.n bỏ qua cho tuiii á nha, nếu chưa hay m.n có thể góp ý để tui sửa lại cho hay hơn □
□ *Chúc m.n đọc truyện vui* ♥

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

"Từ Yên, có đau lắm không, là do anh bất cẩn không bảo vệ tốt được em" nét mặt của Lãnh Thiên Khải có phần lo lắng..

"Khải, không phải Ân Nhi làm em bỏng đâu, cô ấy không cố ý"

"Đừng nhắc tới cô ta nữa, cô ta đúng thật là một cô gái nham hiểm" lời nói của anh chứa đựng sự tức giận kèm theo trách cứ,. Lãnh Thiên Khải đỡ Từ Yên nằm xuống đôi tay thon dài xoa đầu cô, tình yêu anh chỉ dành cho một người nếu không phải là Ân Nhi thì cũng là Từ Yên người mà anh yêu sâu đậm và là người để anh ra sức bảo vệ, che chở. Đầu ai biết lúc này có một cô gái đang khao khát được sự quan tâm từ anh, đau khổ, tuyệt vọng chờ đợi anh..

Từ Yên nắm tay anh mà ngủ thật ngon, chẳng ai biết rằng có một cô gái hằng đêm thiếu đi giấc ngủ, mong muốn sự an toàn khi trong vòng tay anh, dù chỉ là thời gian ngắn ngủi..

Đoàn Ân Nhi nằm co ro trên giường, ngoài trời đang mưa to, cô ngồi dậy bước lại cửa sổ ngắm những hạt mưa đang rơi, có lẽ cô đã trải qua những đau khổ, tại sao anh lại một lần nữa ghét bỏ cô, tại sao anh lại làm trái tim cô tan nát rồi lại chữa lành lại vì yêu anh mà cô đã bỏ lỡ thanh xuân vốn tươi đẹp của mình vì yêu anh cô đau khổ hết lần này đến lần khác, cô thật muốn mở lòng với người khác nhưng không thể nào được có lẽ tình cảm của cô dành cho anh quá nhiều nó ăn sâu vào tâm trí cô,.. Cô không trách chỉ biết im lặng chờ đợi im lặng chịu dày vò, ngược đãi...Đoàn Ân Nhi nhìn ra cửa sổ trong lòng thầm nghĩ

"Có lẽ mình phải đi tìm công việc thôi"

Hôm nay chính là sinh nhật cô và Từ Yên, cô đã thức dậy từ sớm chuẩn bị món ăn cho anh và Từ Yên, cô chưa kịp ăn đã cầm túi sách ra ngoài. Lãnh Thiên Khải và Từ Yên cùng bước xuống lầu đã thấy thấy món ăn đã được chuẩn bị sẵn, nhưng không thấy Đoàn Ân Nhi đâu, anh cũng không nghĩ nhiều ngồi xuống ăn, món ăn cô nấu rất ngon khiến anh ăn rất ngon miệng..

Tận tối Đoàn Ân Nhi mới lò mò về nhưng còn phải giao một thứ cho khách hàng, nguyên ngày cô phải chạy để giao đồ khắp nơi, công việc này tuy rất mệt nhưng cô phải cố gắng kìm thêm tiền chứ không phụ thuộc vào anh, cầm hộp quà trên tay cô thầm nghĩ trong lòng cô gái này thật may mắn được nhận món quà từ người yêu thì còn gì bằng, cô dừng chân lại nghĩ một tiện thể mua cốc cafe uống, ngoài trời gió lạnh nhưng cô không màng và cũng quên luôn hôm nay là sinh nhật mình. Uống xong cô chạy thẳng về phía buổi tiệc, mở cửa ra người trước mắt cô là Lãnh Thiên Khải đang ngồi ở sofa và những người làm đang trang trí buổi tiệc, vừa ngạc nhiên vừa cảm thấy lo lắng đi lại anh, cô đặc hộp quà trên bàn giọng cô run run mà lễ phép mà nói:

"Lãnh tổng, quà của anh tôi đặt ở đây nhé" Cô cúi đầu chào rồi quay mặt bước đi nhưng anh cũng không có phản ứng gì, cũng không nhìn cô một cái, có lẽ sự xuất hiện của cô khiến anh không được vui.

Đến khi buổi tiệc sinh nhật bắt đầu, cô nén lại để được thấy anh, anh đang cười với Từ Yên trên tay còn cầm sợi dây chuyền có bốn lá được làm rất sắc xảo tí mĩ mà đeo lên cổ Từ Yên, quay đầu lại cô như người mất hồn lặng lẽ đi về nhà, trời đổ mưa trên người cô ướt sũng, hai tai vì lạnh mà đỏ lên, đi dưới trời mưa cô mới biết hôm nay cũng là sinh nhật mình ông trời thật trớ trêu khi sinh nhật cô lại cùng ngày với Từ Yên, về đến nhà cô chạy thẳng lên phòng để thay đồ, sau khi tắm rửa thay đồ xong trong bụng cô lại cồn cào vì đói, bước xuống bếp cô nhanh tay nấu nước sôi để ăn một bát mì, vừa ăn cô vừa nghĩ đến cảnh tượng ban nãy, nước mắt rơi xuống cô lại lấy tay lau đi những giọt nước mắt đó, vừa ăn vừa khóc sinh nhật cô anh cũng không nhớ nữa rồi, lấy chiếc đồng hồ bên cạnh lúc sinh nhật năm trước anh đã tặng cho cô, nó đơn giản bên trong còn có cô bốn lá mà cô thích, cô giữ nó rất cẩn thận vì món quà của anh tặng cô là món quà quý giá nhất trên đời..

Ngồi một lúc lâu cô lại nghe thấy tiếng xe của anh ngoài cửa, vội mở cửa anh đang ôm Từ Yên đang ngủ trong lòng anh đi thẳng lên lầu, cũng chẳng thèm để ý đến cô, sau vụ việc lần đó dường như anh đã chán ghét cô, trong lòng đau nhói, ánh mắt cô chứa đựng nỗi buồn khó tả, một nỗi buồn chỉ cô mới hiểu, hôm nay là sinh nhật cô, cô chỉ muốn cùng anh cắt bánh gato, muốn được cùng anh xuống bếp nấu nhiều món ăn, muốn được ở trong lòng anh mà nhõng nhẽo nhưng chẳng còn ai nhớ nữa rồi điều đó quá xa vời đối với cô, không phải tại thời gian, không phải tại hoàn cảnh cũng không tại cô ấy, mà tại vì anh, anh chưa đủ chân thành để yêu cô, nhưng không vì thế mà cô sẽ buông bỏ anh, buông bỏ khoảng thanh xuân của mình để yêu anh..,,

Hôm nay mình đăng trước chap mới thay cho ngày mai, vì ngày mai mình bận, lịch đăng chap là thứ 4 và chủ nhật nhe... chúc m.n đọc truyện vui vẻ, đọc xong nhớ vote cho tuiii áy ♥

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 20

Đoàn Ân Nhi đã thức dậy từ sáng sớm vẫn như thường lệ cô nấu bữa sáng cho anh rồi nhanh chóng đi làm, hôm nay có rất nhiều thứ mà cô làm tận tối mới

xong, Đoàn Ân Nhi vội vàng trở về nhà không quên mua 2 cốc cafe nóng cho anh và cô...

Mặc dù biết rằng anh sẽ không uống nhưng cô muốn quan tâm anh, chỉ một cốc cafe nhỏ vào mùa đông cũng khiến cô ấm lòng, mệt mỏi trở về nhà cô vô tình đụng phải một người phụ nữ

" Xin..xin lỗi cô, cô không sao chứ "

" Tôi không sao "

Đoàn Ân Nhi ngược mặt lên có phần ngạc nhiên, mừng rỡ

" Ái Trân, là cậu đúng không "

Đường Ái Trân nhìn vào Đoàn Ân Nhi mà vui mừng cầm tay cô

" Tiểu Nhi, lâu quá không gặp, tớ nhớ cậu quá "

Đoàn Ân Nhi và Đường Ái Trân thân với nhau từ nhỏ, cô là tiểu thư của tập đoàn có tiếng, tính tình đánh đá nhưng lại rất bao dung, luôn là người bảo vệ Đoàn Ân Nhi khi bị ức hiếp...

" Ân Nhi cậu đói không, mình đi ăn nhé " Về mặt Đoàn Ân Nhi vó vè do dự nói

" Ái Trân mình phải về rồi, để khi khác đi "

Đường Ái Trân bắt mắt mà đừng đưa tay Đoàn Ân Nhi

" Cậu không nhớ tớ sao, hay vậy đi mình vừa đi vừa nói chuyện, coi như tớ tiễn cậu về, được không bé yêu "

Đoàn Ân Nhi cười mà gật đầu " Được, được rồi, coi như tớ sợ cậu "

" Tiểu Nhi, cậu sống có hạnh phúc không, mấy năm qua tớ phải du học không có tớ cậu có bị ức hiếp không? "

Đoàn Ân Nhi không muốn đề cho Đường Ái Trân biết về những vụ việc cô đã trải qua nên lắc đầu

" Tớ sống rất hạnh phúc, còn sinh 2 tiểu bảo bối nữa đó cậu được lên chức đi "

Đường Ái Trân cặp mắt sáng rỡ mà cười

" Thật sau, tớ sắp được lên chức đi, ôi bé yêu ơi thương cậu quá đi mất "

Hai người đi qua những đoạn đường với bao kí ức tươi đẹp, những làn gió ngang qua khiến tóc cô bay trong không trung, cảm giác mệt mỏi đều tan biến về đến trước cửa nhà Đoàn Ân Nhi vẫy tay chào Đường Ái Trân

" Trân Trân tới rồi, cảm ơn cậu đã tiễn mình về "

" Vào đi, cậu ngủ ngon, mai mình sẽ tới với chơi với hai bảo bối "

Đoàn Ân Nhi cười gật đầu, xoay người đi vào nhà cầm cốc cafe vẫn còn hơi nóng mà bước lên phòng Lãnh Thiên Khải

" Khải, em có mua cafe cho anh nè "

Mở cửa ra thì thấy Từ Yên đang gọt trái cây cho anh, trong lòng có chút buồn, anh cũng phớt lờ tiếng gọi của cô

" Em đặc cafe ở đây nhé, Từ Yên cũng uống đi "

Hai ly vốn dĩ cho cô và anh nhưng giờ thì của Lãnh Thiên Khải và Từ Yên xoay người rời phòng cũng không ai để ý đến cô, hôm nay cô lại ăn mì ăn liền

vừa ăn vừa lấy số tiền mà cô được lãnh lương, cô rất quý trọng nó,.. Lãnh Thiên Khải

bước xuống lầu nhìn cô về mặt rất tức giận của anh mà hỏi

"Mấy ngày nay em đi đâu.. "

Đoàn Ân Nhi bỗng chốc dừng ăn mỉm cười với anh để không thấy sự mệt mỏi của cô..

"Em có một đứa bạn đang gặp trục trặc nhờ em giúp đỡ, nên em qua giúp cô ấy

"Trong em ốm đi hẳn, đừng ăn mì nữa mai chúng ta ra ngoài ăn"

Ngẩn ngơ một lúc, cô không tin vào mắt mình anh sẽ quan tâm cô, anh còn thương cô, cô vui đến bật khóc chỉ một bữa ăn thôi tại sao lòng cô lại vui đến như thế,.

Giọt nước mắt rơi trên má, Lãnh thiên Khải nhìn cô có phần không hiểu

"Sao vậy, sao em lại khóc "

Đoàn Ân Nhi vội lấy tay lau đi giọt nước mắt run run kèm theo vui mừng

"Tại vì em vui quá, cảm ơn anh"

Cô hôn anh một cái ngay má rồi đi lên lầu, Lãnh Thiên Khải lúc này có phần không hiểu ý cô thắc mắc nghĩ trong lòng

"Chỉ một bữa cơm, tại sao cô ấy lại vui như vậy,!?"

Giờ này up truyện ai đọc không do không ngủ được nên viết chap tiếp nè, chúc m.n đọc truyện vui ☺☺ Chap này nó nhạt... nhạt quá ☹

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Đoàn Ân Nhi mặc một chiếc váy hở vai màu hồng nhạt trông cô ốm đi hẳn cầm túi sách trên tay đi xuống lầu, Lãnh Thiên Khải đang ngồi đợi cô, nét mặt vui vẻ lại gần anh

"Đi thôi "

Lúc này Từ Yên đang đứng trên lầu nhìn xuống nét mặt giận dữ mà dậm chân

"Tức chết đi được, Đoàn Ân Nhi tại sao năm lần bảy lượt cô lại giành Thiên Khải với tôi " vừa dứt câu cô xoay người tức giận về phòng

Tới nhà hàng sang trọng Lãnh Thiên Khải nắm tay cô bước vào bao nhiêu cặp mắt cũng phải ngược nhìn trầm trồ khen ngợi, Đoàn Ân Nhi có vẻ hơi ngượng ngùng mà rút tay anh ra

"Nhiều người nhìn quá "

Lãnh Thiên Khải vẫn không buông tay đẩy cô vào lòng ngực

"Họ nhìn kệ họ, anh không quan tâm"

Câu nói của anh khiến cô đỏ mặt, cảm giác hạnh phúc là đây cảm giác mà cô vốn tưởng rằng cả cuộc đời chưa bao giờ được cảm nhận là đây, cô nở nụ cười hạnh

phúc với anh, nụ cười cô rất đẹp khiến anh nhìn say đắm, định thán lại anh đưa

tay xoa đầu cô

"Đói chưa, nhà hàng này là nhà hàng tình yêu đó "

Lại bàn ngồi cô thực sự không thể hiểu anh đang suy nghĩ điều gì, anh chán ghét cô rồi lại quan tâm cô, Đoàn Ân Nhi cười nhìn Lãnh Thiên Khải

" Anh gọi món chưa "

Lãnh Thiên Khải nhìn cô giọng trầm ấm nói

Đoàn Ân Nhi chỉ vào danh sách món ăn mà gọi

" Cho tôi món này...món này.... món này, còn món này nữa "

Lãnh Thiên Khải nghe cô gọi tỏ vẻ thích thú

" Ăn nhiều quá em không sợ thành heo sao "

Đoàn Ân Nhi ngại cúi xuống bàn lấy chân đá Lãnh Thiên Khải

" Em thành heo, em sẽ cho anh biết thế nào là sức mạnh của heo to vĩ đại "

Lãnh Thiên Khải không nhìn được cười

" Được, được "

Tất cả món ăn được đặt trên bàn khiến Đoàn Ân Nhi không nhìn được mà cầm đũa lên liếm môi một cái

" Món ăn tình yêu hấp dẫn quá, khai ăn thôi nào "

Cô gấp thức anh bỏ vào bát cho anh, anh chỉ ăn được một chút rồi buông đũa ngồi nhìn cô anh, anh mới nhớ anh có việc muốn nói với cô

" Tiểu Nhi, anh có chuyện muốn nói với em "

Đoàn Ân Nhi vừa ăn vừa trả lời hay cá má phúng phính như con mèo nhỏ

" Anh nói đi, định tặng em cái gì à "

" Minh li hôn đi, anh đã chuẩn bị đơn ly hôn rồi "

Nghe câu nói anh vừa thốt ra cổ họng nghẹn lại, trái tim như vỡ ra làm trăm mảnh rán nước thức ăn xuống cô ngược mặt ngo ngoe nhìn anh, cô không tin đó là sự thật...

" Khải em không thích giỡn như vậy đâu "

" Anh không yêu em, người mà anh yêu là Từ Yên, xin lỗi em "

Mắt cô ngấn lệ giọng run run nói

" Vậy tại sao anh dẫn em vào nơi này, muốn li hôn anh cứ để ở nhà là được "

" Anh muốn quan tâm vợ mình trước khi li hôn "

Nước mắt cô rơi xuống.

" Vậy cho em mười ngày đến thời hạn em sẽ kí, được không "

" Được "

Đoàn Ân Nhi đứng lên cầm túi xách chạy ra ngoài, đi trên đường cô như người mất hồn, có lẽ đây là lần cuối cùng cô được làm vợ anh, cô sẽ cùng con cô đi thật xa, quên đi bao nhiêu quá khứ không vui

Ngồi giữa công viên trên hàng ghế đá cô khóc rất nhiều đến sưng cả mắt, mới lặng lẽ đi về, mười ngày được làm vợ anh cô sẽ làm tròn bổn phận

Đi gần đến nhà thì cô đã thấy Đường Ái Trân đứng ngoài trước, cô đi lại tay cầm tay Đường Ái Trân

" Cậu đến rồi à, mau vào nhà đi "

" Tớ cũng vừa mới đến thôi, bé yêu sao cậu khóc vậy "

" Chỉ là bụi bay vào mắt thôi, không sao, không sao "

Đường Ái Trân bước vào nhà thì thấy Từ Yên đang ngồi trên sofa tay cầm đĩa trái cây kế bên là Lãnh Thiên Khải đang ôm Từ Yên, Đường Ái Trân bước lại kéo tay Từ Yên

" Cô là ai, tay sao lại câu dẫn chồng của Tiểu Nhi "

Đoàn Ân Nhi chạy lại kéo tay Đường Ái Trân

" Thôi mà, lên phòng mình đi cậu không phải nói muốn gặp Tiểu Ái và Tiểu Phong sao "

" Đến nước này mà cậu còn tro mắt nhìn cô ta câu dẫn chồng cậu sao, tôi phải dạy cô ta bài học "

Đường Ái Trân vung tay tát Từ Yên một cái khiến cô ngã xuống đất, Lãnh thiên Khải lạnh lùng đứng lên tát Đoàn Ân Nhi một cái khiến máu từ khóe miệng chảy ra

" Tiểu Nhi, cậu không sao chứ "

Lãnh Thiên Khải ôm Từ Yên lên ánh mắt đầy cuồng nộ mà nhìn Đoàn Ân Nhi và Đường Ái Trân

" Cút "

Đoàn Ân Nhi đứng lên cầm tay Đường Ái Trân

" Đi thôi "

Đường Ái Trân tức giận quát Lãnh Thiên Khải

" Lãnh Thiên Khải, anh là một thằng đàn ông tồi "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

" Tiểu Nhi, cậu có sao không, đều tại tớ "Đường Ái Trân vừa nói vừa tự trách bản thân

" Không sao, mình quen rồi "

Đoàn Ân Nhi vừa nói cuối mặt xuống giọng nói có vẻ không được vui nước mắt không biết từ lúc nào đã rơi trên tay cô

" Mình với Thiên Khải sắp li hôn rồi, mình nên chúc anh ấy hạnh phúc mới phải, tại sao tim mình lại đau như thế "

Đường Ái Trân nhìn cô với vẻ mặt lo lắng, tại sao hần lại đối xử với bạn thân mình như vậy dù gì cô ấy cũng là vợ của hần tại sao lại có thể vung ra một cái tát

thật mạnh không thương tiếc vào Ân Nhi như vậy...

" Người đàn ông đó cậu cần làm gì, cậu đừng buồn nữa không phải còn có tớ sao, tớ sẽ không để cho ai bắt nạt cậu một lần nào nữa "

Đoàn Ân Nhi bắt giác ôm cô mà khóc thật lớn, khóc cho quên đi đau khổ, khóc cho mối tình không trọn vẹn, khóc cho những quá khứ đau thương, tất cả sẽ sớm kết thúc thôi.

Chỉ còn mười ngày nữa, mười ngày là cô phải xa anh, anh và cô sẽ không còn bất cứ quan hệ nào nữa, đó là điều cô mong muốn mới phải, nhưng đều cô muốn thật sự là yên bình bên anh, mỗi sáng thức dậy đều được nằm trong vòng tay

anh, muốn được cùng anh trải qua những ngày tháng yên bình hạnh phúc, ở nơi nào đó chỉ có gia đình của cô và anh, một gia đình nhỏ nhưng luôn đầy ắp

tiếng cười đó là những điều cô đã khao khát có được, ước muốn nhỏ nhoi như vậy tại sao không ai có thể cùng cô trải qua, người cô yêu lại ghét bỏ cô, cô không biết mình đã làm những gì sai mà anh lại nhẫn tâm với cô như vậy, ngược

mất lên bầu trời trong xanh, Đoàn Ân Nhi hít vào một hơi dài rồi thở ra, cô cầm tay Đường Ái Trân mà nói

" Nếu có chuyện buồn thì la lên sẽ cảm thấy thoải mái đúng không Tiểu Trân "

" Phải, mình và cậu cùng là thật lớn "

Lúc này chiếc xe của Jack chạy trên đường thì anh thấy cô và Đường Ái Trân đang đứng bên dòng sông, anh vội vàng lao xe về phía hai người

" Két "

Mở cửa xe ra anh đi lại nắm tay Đoàn Ân Nhi

" Tiểu Nhi, em không sao chứ, cậu ta có làm khó em không "

Đường Ái Trân nhìn thấy dáng người cao ráo khuôn mặt có phần lạnh lùng cao ngạo nhưng không bằng cái tên Lãnh thiên Khải độc ác xấu xa kia, cô lung lay tay Đoàn Ân Nhi

" Bé yêu, cậu ta là ai vậy "

" À anh ấy tên là Jack là bạn thân của Thiên Khải, anh ấy từng cứu mình thoát khỏi nguy hiểm "

Đường Ái Trân nghe bạn thân của lãnh Thiên Khải thì liền tức giận nhưng nghe đến khi Jack cứu Ân Nhi thì cô mới nguôi giận

" Chào anh tôi là Đường Ái Trân là bạn thân của Tiểu Nhi "

" Tôi tên là Jack, là bạn của Ân Nhi "

Trải qua một cuộc trò chuyện thì Jack đã biết hết đầu đuôi câu chuyện trong lòng tức giận mà đã vô ghê đá

" Tôi phải đi giết chết cái tên vũ phu đó "

" Thôi bỏ đi, em và anh ấy cũng sắp li hôn rồi "

Jack nhìn Đoàn Ân Nhi mà nói

" Thế em sẽ đi đâu!?"

Đoàn Ân Nhi do dự giọng nhỏ nói

" Em cũng không biết em sẽ đi đâu nữa "

" Hay là anh sẽ sắp xếp cho em, Tiểu Ái và Tiểu Phong sống ở Pháp "

Đường Ái Trân nghe vậy liền cầm tay Đoàn Ân Nhi

" Cũng được nè, mình cũng sang Pháp sống với cậu "

"Nhưng.. mà cậu còn phải đi làm nữa, mình không thể phiền cậu được "

" Ba mình có công ty bên Pháp nên mình sẽ sang Pháp đảm nhận chức vụ, cậu cũng sang Pháp vậy mình sẽ chăm sóc cho 3 người được rồi "

Jack xoa đầu Đoàn Ân Nhi có lẽ cô chưa bao giờ thấy vẻ mặt ấm áp của anh bao giờ, có lẽ anh đã thầm thích cô từ rất lâu

" Do cái tên ác ma đó mà tới giờ tôi mới xong được việc, tôi sẽ sắp xếp cho em sang Pháp, còn công việc Ái Trân sẽ giúp em "

Đoàn Ân Nhi ngược mặt nhìn anh khiến anh ngại ngùng

" Jack em có thể nhờ anh một chuyện được không "

" Chuyện gì "

" Sau khi em đi anh có thể giữ bí mật của em đừng cho Khải biết được không, em không muốn vurun vắn đến anh ấy nữa "

" Được thôi "

Về nhà cô thu dọn đồ sẵn, trong khoảng thời gian này cô sẽ quan tâm chăm sóc anh như một người vợ, mặc dù anh đã từ bỏ cô, từ bỏ khoảng thời gian vui vẻ

cùng cô nhưng cô vẫn không trách duyên đã hết thì chấp nhận buông, chấp nhận từ bỏ vì cô thực sự mệt mỏi, thay đồ ngủ cô vội xuống pha nước nóng cho anh tắm, vì thời tiết lạnh cô biết anh sẽ dễ bị bệnh nên đã chuẩn bị mọi thứ...

" Khải, em có pha nước nóng cho anh đó, vào tắm đi, rồi xuống ăn cơm.. " Đoàn Ân Nhi cố cười thật tươi nhưng đôi mắt chứa đựng những nỗi buồn vì

cô biết cô sắp không còn là vợ của anh nữa, cố gắng trân trọng khoảng thời gian bên anh...

Lãnh Thiên Khải vẫn không nói câu nào lạnh lùng bước vào phòng đóng cửa lại, đúng như cô nghĩ một chút tình cảm với cô anh cũng không có thì sao mà thương được Đoàn Ân Nhi cười khổ, muốn khóc cũng chẳng thể khóc được nữa

vì nước mắt cô đã cạn, thờ dài ra cho dù ngày tháng không có anh có vất vả như thế nào cô vẫn sẽ sống thật tốt....

Mình có chêm bài hát vô, vì đang bị nghiện bài đấy nên chia sẻ cho các nàng cùng nghe ♡ chúc m.n đọc truyện vui ♡

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cám* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Sáng sớm Đoàn Ân Nhi đã ra vườn chăm sóc những cây hoa do cô trồng, hôm nay hoa lại nở những cây hoa do cô trồng lúc trước đều thay bằng hoa Kết Cánh, hoa anh thảo một tình yêu thâm lặng, tuyệt vọng hoa nở làm tím cả một khu

vườn xen lẫn màu vàng của những cây hoa anh thảo, Đoàn Ân Nhi ngồi trên xích đu nhìn những cây hoa Kết Cánh và hoa Anh thảo đang đung đưa trong gió, trong lòng thầm nghĩ sẽ được cùng anh ra dạo vào buổi sáng, nhưng điều đó là

không thể vì anh không thích hoa, cô gấp những hạt giấy bên trong chứa đựng nhiều ý muốn nói đặc trong khu vườn, có lẽ anh chẳng bao giờ biết điều đấy, cô

mỉm cười dịu dàng không oán trách, không hận thù vì tình yêu của cô cũng giống như những cây hoa Anh Thảo chỉ âm thầm lặng lẽ yêu anh...

Ngồi một lúc lâu cô mới đi vào nhà làm bữa sáng cho anh, Từ Yên cũng đã dậy từ rất sớm cầm li sữa trên tay cô đứng trên cầu thang thấy Đoàn Ân Nhi đi vào cô

đánh liều mạng mà giả vờ ngã trên cầu thang xuống Đoàn Ân Nhi chạy thật nhanh để đỡ nhưng vẫn không kịp... Đúng lúc Lãnh Thiên Khải cũng bước ra khỏi phòng thấy tình cảnh trước mắt anh chạy lại ôm Từ Yên

" Khải, Ân Nhi không có ý "

Lãnh Thiên Khải nhìn Đoàn Ân Nhi bằng cặp mắt sắc bén kèm theo sự tức giận tột độ nhìn qua lão Hạ anh mà căn dặn

" Tát vào mặt cô ta cho đến khi Từ Yên không có chuyện gì "

" Nhưng mà Lãnh phu nhân không có tội, tát như vậy e là phu nhân không chịu nổi "

Lãnh Thiên Khải tức giận mà quát lớn

" Tôi kêu tát thì cứ tát, nếu ông không làm tôi sẽ kêu người làm "

Lãnh Thiên Khải quay qua nhìn cô gái trước mắt mà lạnh lùng nói

" Cô ấy mà có chuyện gì, tôi sẽ không tha cho cô " lãnh thiên khải ôm Từ Yên gấp rút mà lao xe về bệnh viện

Đoàn Ân Nhi vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy cô đứng yên mắt nhìn về một chỗ như người mất hồn, giọt nước mắt lúc này đã rơi trên má, định thần lại cô nhìn lên Lão Hạ mà nói

" Bác Hạ cứ đánh cháu đi, nếu không bác cũng sẽ bị liên lụy "

Lão Hạ có chút do dự dơ tay lên nhưng không nỡ lòng nào ra tay được, ông xem Ân Nhi như một đứa cháu gái, luôn hiền lễ nghĩa, ngoan ngoãn nhưng hôm nay lại bị chính người mình yêu nói ra những từ không thương tiếc còn dùng cả bạo lực để giải quyết

" Bác Hạ, đánh đi càng mạnh càng tốt "

" Nhưng cháu sẽ chịu không nổi "

" Chỉ cần anh ấy hạ được giận, có đánh chết cháu cũng cam lòng "

" Cháu đúng thiếp là yêu đến mù quáng "

- " Chát "

Một cái rồi hai cái, ba cái..cứ thế mà lên mặt Đoàn Ân Nhi cô không la, cũng không khóc cho đến khi khuôn mặt sưng gớm máu, Đoàn Ân Nhi đầu như quay cuồng, không còn nhìn rõ mọi vật xung quanh nữa cứ thế ngất xỉu. Lão Hạ lo lắng mà dìu cô lên phòng.

" Tiểu Nhi, cháu không sao chứ, Tiểu Nhi.., Tiểu Nhi "

Di Lệ từ phòng Tiểu Ái và Tiểu Phong bước ra thấy Đoàn Ân Nhi thì liền hốt hoảng lo lắng chạy lại dìu cô

" Lão Hạ, Tiểu Nhi bị làm sao thế "

" Chuyện này để kể sao giờ đỡ Tiểu Nhi về phòng trước "

2 tiếng sau Lãnh Thiên Khải về không thấy Đoàn Ân Nhi đâu anh liền chạy lên đá tung cửa phòng cô ra, anh nắm áo xốc cô lên, lúc này cô đang mơ hồ mà mờ mờ mắt yếu ớt nhìn anh, cánh tay như vô lực không còn sức phản kháng cứ thế để anh hành hạ..

" Tại vì cô mà Từ Yên không đi được, cô tại sao lại độc ác như vậy "

Giọng nói yếu ớt của cô khiến anh càng thêm tức giận, đẩy cô xuống đất anh lấy trong tay rồi mây mà đánh vào đôi chân cô, khuôn mặt cô nhăn lại nhưng cô vẫn không phản kháng mặc sức cho anh hành hạ, anh như con thú điên cuồng mà đánh cô đến khi cô vì đau mà ngất xỉu thì anh mới buông tha, Lãnh Thiên Khải bước ra ngoài quần áo xộc xệch còn dính máu, Di lệ vì lo lắng mà chạy vô, cô đang nằm dưới nền gạch đôi chân chầy đầy máu cô nằm co ro trong căn phòng lạnh lẽo đi lệ vừa khóc vừa ôm cô...

" Tiểu Nhi, tỉnh lại, không sao nữa rồi "

Đoàn Ân Nhi không còn chút sức lực chiếc đồng hồ mà anh tặng vẫn ra xa cô vội với lấy như không được, Di Lệ nhặt lại đặt lên tay cô

" Của cháu đây "

Đoàn Ân Nhi nắm thật chặt chiếc đồng hồ để lên ngực mà từ từ nhắm mắt lại...

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cảm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Nằm trên giường khuôn mặt Đoàn Ân Nhi lo sợ, trán cô đầy mồ hôi, đôi chân được băng lại dường như chẳng còn một chút sức lực nào nữa, anh đã đánh đứt gân chân của cô, khuôn mặt yếu ớt nhìn xuống đôi chân còn hằn những vết roi, trong lòng cô đau thắt cô cố đứng lên nhưng lại ngã xuống cô chỉ còn cách lết lại cánh cửa cố mở cửa ra nhưng cửa phòng đã khóa trái. Cô bất lực nằm xuống nền gạch lạnh lẽo đôi chân bắt gặp đau đớn, Lãnh Thiên Khải mở cửa phòng ra ném chiếc nhẫn xuống đất...

" Cô rất muốn li hôn đúng không, cô đừng mơ tưởng nữa cô càng muốn li hôn thì tôi sẽ càng không li hôn "

Đoàn Ân Nhi ngược mặt lên nhìn anh, đôi mắt u buồn nhìn anh chằm chằm nào là vật nuôi cho anh mặc sức hành hạ, cô nắm lấy chân anh giọng run run mà cầu xin Lãnh Thiên Khải

" Em muốn gặp Tiểu Ái và Tiểu Phong em xin anh cho em gặp chúng một chút "

Lãnh Thiên Khải hất cô ra ngồi xuống nâng mặt cô lên nhìn thẳng vào mắt cô, giọng nói đầy dứt khoát

" Tiểu Ái và Tiểu Phong không có người mẹ độc ác như cô " nói xong Lãnh Thiên Khải tức giận quay lưng rời khỏi phòng, nước mắt cô rơi xuống cô khóc thật lớn

" Tiểu Phong, tiểu Ái mami không chăm sóc tốt cho các con, không bảo vệ các con được, mami xin lỗi... Xin lỗi

Từ Yên ngồi trên xe lăn giả vờ mình là người vô tội, Lãnh Thiên Khải tự tay xuống bếp nấu cháo cho cô ăn mà cả đời này Đoàn ân nhi cũng không có được... Anh bưng chén cháo đặt lên bàn, đôi tay vén tóc cô lên đôi mắt ôn nhu, ân cần mà đút cháo cho cô,...

" Từ Yên, đôi rồi phải không, ăn nhiều một chút "

" Khải, tại sao Ân Nhi lại căm hận em như vậy, em chỉ muốn đưa ly sữa cho cô ấy, nhưng cô ấy lại đẩy em, em không biết mình đã làm sai gì nữa...

" Ngoan, không cần nhắc đến cô ta nữa, anh sẽ lấy lại tất cả những thứ cô ta nợ em "

Từ Yên ôm lấy Lãnh Thiên Khải khuôn mặt lúc này nhanh chóng thay đổi từ một khuôn mặt thuần khiết lại trở thành khuôn mặt nham hiểm độc ác cô nhếch môi cười... Từ Yên thầm nghĩ trong đầu " cô chả là gì trong mắt anh ấy đâu Đoàn Ân Nhi à...

Đã một ngày Đoàn Ân Nhi chưa có ăn gì đi vệ vì qua lo lắng nữa đêm bế Tiểu Ái và Tiểu Phong phòng gấp cô, nấu một ít cháo cho cô.. Đoàn Ân Nhi nhìn thấy hai thiên thần nhỏ của cô mỉm cười dịu dàng mà sờ mặt chúng

" Tiểu Nhi, con ăn chút gì đi, chân con ta không mời được bác sĩ vì Thiên Khải không cho phép, ta sẽ nghĩ cách khác giúp con"

" Di lệ con cháu cảm ơn đi, phiền đi chăm sóc Tiểu Ái và tiểu phong giúp con "

Đoàn Ân Nhi cầm chén cháo mà từ tốn ăn, Di lệ bất chợt nhớ ra không có sự cho phép của anh không ai được vào gặp cô, Di Lệ nắm lấy tay cô xoa đầu cô lo lắng mà nói

" Tiểu Nhi, cháu ăn lệ đi Thiên Khải mà biết được đi đem cháo với ả tiểu phong và tiểu Ái qua phòng cháu là không hay đâu, cậu ta sẽ không bỏ qua cho cháu "

Đoàn Ân Nhi ăn lệ rồi đặc cháo xuống, khuôn mặt cô lúc này có chút thần sắc hơn, cô hôn lên trán Tiểu Ái và Tiểu phong nhẹ nhàng nói

" Chúc hai tiểu báo bối của mami ngủ ngon "

Không được bao lâu Lãnh thiên Khải trở về trên người kèm theo mùi rượu nồng anh nói cả vạt ra bước lên phòng Đoàn Ân Nhi đầu óc mơ hồ anh đã tưởng cô là Từ Yên mà ôm chầm lấy cô, hôn lên đôi môi mong manh của cô, Đoàn Ân Nhi lúc này có vẻ hơi kinh ngạc với việc làm của anh cho đến khi anh hốt lên hai từ Từ Yên

" Từ Yên,... Từ Yên " Lãnh Thiên Khải cười bỏ quần áo cô ra, cô vẫn không nói câu gì nước mắt rơi trên bả vai anh, anh cứ thế mà điên cuồng chiếm lấy cô suốt cả đêm...

" Chát "

" Cô đúng là con đàn bà đê tiện "

Đoàn Ân Nhi nở một nụ cười hờ hững khác với mọi khi khiến anh có vẻ ngạc nhiên, không còn là nụ cười dịu dàng ấm áp như lúc trước..

" Là anh đêm qua muốn tới bây giờ lại trách tôi "

" Cô...."

Từ Yên mở cửa phòng ra thấy hai người không một mảnh vải trên người mà hét lớn

" Khải, tại sao anh lại " Thiên Khải nhanh chóng mặc đồ vào giải thích với cô

" Do anh đêm qua anh say nên không làm chủ được bản thân " Lãnh Thiên Khải ôm cô lên đi về phòng "

Sau đêm đó Lãnh Thiên Khải không để tâm gì đến Đoàn Ân Nhi chỉ coi cô như một người hầu trong nhà Từ Yên luôn tìm mọi cách để bắt nạt cô, nhưng có mặt Lãnh Thiên Khải từ thế chủ động trở thành bị động khiến anh luôn hiểu lầm Đoàn Ân Nhi.

Trời đã khuya Đoàn Ân Nhi ngồi trên xe lăn mà nhìn lên bầu trời đầy sao, chỉ còn hai ngày nữa là cô sẽ được thoát khỏi anh, tại sao cô lại không có một gia đình trọn vẹn, có lẽ số phận đã định cô đành phải chấp nhận...

Trời đã sáng Di Lệ đi cu xuống lầu rồi để cô ngồi trên xe lăn đi dọn dẹp Từ Yên già vờ té từ trên xe lăn xuống lại một lần nữa khiến anh hiểu lầm là do Đoàn Ân Nhi làm. Lãnh Thiên Khải ôm từ Yên...

" Cô mau cút ra khỏi nhà tôi ngay " anh ôm Từ Yên trở về phòng

Đoàn Ân Nhi đã kí vào giấy li hôn cô nhanh lên dọn đồ nhờ Di lệ giúp cô ra khỏi nhà vừa ôm Tiểu Ái và Tiểu Phong cô nhìn lại ngôi nhà đã gắn bó với cô suốt những ngày tháng qua có những kỉ niệm vui buồn lẫn lộn cô sẽ mãi không quên..

" tạm biệt anh "

Lãnh Thiên Khải không nhìn thấy cô đâu thì Di Lệ đã lên tiếng

" Lãnh thiếu gia, phu nhân đã kí vào đơn li hôn rồi cô ấy cũng đã đi lâu rồi "

Chắc hẳn anh phải vui nhưng sao trong lòng lại có mất mát gì đó Lão hạ lúc này đi lại trên tay cầm một đoạn băng

" Thiếu gia, cậu xem những gì Ân Nhi đã làm vì cậu đi tất cả được ghi chép trong cuốn băng ghi hình này, tôi đã lắp camera trong nhà khi cậu và Từ Yên đi vắng..

Mở đoạn băng lên anh không tin vào mắt mình cô lại vì anh mà phải thức dậy rất sớm để chuẩn bị thức ăn., Từ Yên bắt nạt cô nhưng cô vẫn cam chịu mặc dù cô bị oan, còn có cả thuốc giảm đau đầu anh cứ ngỡ là Từ Yên đã chuẩn bị nhưng anh lại là cô, cô vất vả bảm từng thanh để lên cầu thang, cô đã viết từng chữ nhắc nhở anh uống thuốc đôi mắt anh lúc này như vô hồn, Lão hạ vì thế mà lên tiếng

" Ân Nhi đã vì cậu mà làm nhiều chuyện như vậy, nhưng cậu đã làm gì con bé, dẫm đạp lên tình cảm của nó..bây giờ cậu được toại nguyện rồi "

" Còn có tin này tôi muốn nói cho cậu nghe, Từ Yên đã có chồng bên nước ngoài hiện giờ chồng cô ta đang ở tù do vận chuyển hàng cấm tất cả tài sản đã bị niêm phong, cho nên mới trở về tìm cậu, còn chuyện cô ấy ngã cầu thang là muốn hãm hại Ân Nhi khiến cậu hiểu lầm, ta đã chứng kiến hết mọi việc là người chăm sóc cậu từ bé ta không thể để cậu càng lúng sâu được nữa "

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cầm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Lãnh Thiên Khải vẫn giữ được vẻ mặt bình tĩnh, lạnh lùng nhưng trong lòng anh đau nhói có lẽ là do sự mất mát nào đó mà anh chưa kịp hiểu ra thì nó đã biết mất, anh không nói gì mà cứ đi thẳng vào xe chạy đi mất..

Trong phòng Vip của quán bar Lãnh Thiên Khải uống rất nhiều rượu, trong lòng dai dút, khó chịu anh nhìn thẳng về một phía đôi mắt không hay mà lộ ra đau buồn, anh tức giận ném ly rượu xuống đất, chẳng hiểu sao anh lại hiểu lầm, hành hạ Ân Nhi như vậy, Lãnh Thiên Khải lấy điện thoại gọi cho Jack..

" Đến bar Rouge phòng vip số 1 "

Nói xong anh không đợi jack trả lời mà ngắt điện thoại, anh đang nghĩ trong lòng tại sao anh lại ngu xuẩn đến như vậy, một lần nữa để vụt mất người con gái mà cả đời này luôn làm mọi điều vì anh, anh luôn nghĩ sẽ yêu Từ Yên nhưng đó chỉ là quá khứ của 6 năm trước mà anh không bao giờ muốn quên anh luôn cho rằng mình rất yêu cô ấy, nhưng tại sao đến hôm nay anh mới vỡ lẽ người cùng mình sinh ra 2 tiểu bảo bối, vì mình mà bản thân chịu dày vò, vì mình mà chờ đợi trong tuyệt vọng, cô ra đi đáng lẽ anh phải vui mới đúng nhưng tại sao cho đến giờ lòng anh lại cảm thấy hụt hẫng như đã đánh mất một thứ quan trọng trong lòng mình.

" Ân Nhi, em đâu rồi, về đi " đầu óc lãnh thiên khải lúc này mơ hồ mà gọi vô số lần tên cô, jack mở cửa ra cảm thấy ngạc nhiên vì sao một người lạnh lùng cao ngạo như anh lại có ngày hôm nay, nét mặt dù có đau khổ có buồn đến thế nào cũng sẽ không lộ ra, nhưng lần này lại là khuôn mặt đau khổ khi đánh mất người yêu mình đánh mất người vì mình mà hi sinh tất cả, jack lắc đầu khó hiểu

" Cũng đáng đời cậu thôi, lúc có thì không biết giữ mất rồi mới hối hận "

Jack lại bàn ngồi rót rượu uống một ngụm nhìn qua Lãnh Thiên Khải giọng nói vô hồn..

" Khải, Ân Nhi chết rồi "

Lãnh Thiên Khải lúc này đầu óc vẫn còn đang mơ hồ thì nghe jack nói cô đã chết, Lãnh Thiên Khải không tin vào những gì mình nghe được quay lại hỏi anh...

" Cậu vừa nói gì "

" Tôi nói cô ấy đã chết rồi "

" Cậu đùa à, tôi không tin "

" Cậu tin hay không thì tùy cậu "

Lãnh Thiên Khải lấy tay đập mạnh vào chày rượu khiến chày bị vỡ ra, anh cầm những mảnh thủy tinh lớn mà nắm thật chắc, máu vì thế mà ruông ra rất nhiều, Jack đứng lên kéo anh lại lấy những mảnh thủy tinh trong tay anh ra, anh vẫn không để ý miệng cứ luôn nhắc về Đoán Ân Nhi

" Ân Nhi, em đừng đi, đừng bỏ tôi "

" Ân Nhi.... Ân Nhi "

Lãnh thiên Khải gọi tên cô rất nhiều, anh đứng lên mà chạy xuống lầu, jack vì thế mà chạy đuổi theo anh, khuôn mặt có chút lo lắng

" Khải cậu chạy đi đâu thế "

Do say rượu anh không tự chủ được bản thân mà lái xe thật nhanh khiến jack đuổi theo không kịp,..

- "Rằm"

Jack thấy cảnh tượng trước mắt mà hét lớn hai từ: Thiên Khải

Chiếc xe vì va chạm mạnh nên đã văng ra xa, trên người Lãnh thiên Khải đầy máu jack gấp ráp gọi xe cứu thương vừa đỡ Lãnh thiên Khải lên trong lúc vô thức giọng anh yếu ớt gọi lên 2 từ " Ân Nhi " không còn nghe thấy rõ

Đã 3 tháng trôi qua thì anh cũng tỉnh, anh nhìn qua nhìn lại mà vẫn không thấy bóng dáng người con gái ấy đâu, phải, anh đã để cô ấy ra đi, tất cả là lỗi của anh đôi mắt như vô hồn mà nhìn lên trần nhà, đúng lúc Đường Ái Trân và Jack bước vào nhìn thấy anh đã tỉnh hai người vui mừng mà đi lại.

" Cuối cùng anh cũng đã tỉnh, anh đã hôn mê 3 tháng rồi đây "

Lãnh thiên Khải vẫn không nói gì trong đầu thầm nghĩ

" Mình đã hôn mê 3 tháng rồi sao, Ân Nhi em ở đâu, về đi, anh xin em "

Kể từ khi jack nói cô đã chết anh không tin rằng cô đã chết nên vẫn âm thầm chờ đợi, đợi một ngày cô sẽ về bên anh một lần nữa, còn có thể không khi anh đã đâm đạp lên trái tim nhỏ bé của cô, đâm đạp lên tình cảm cô dành cho anh, còn về phía Tử Yên suốt những tháng anh hôn mê jack đã toàn quyền xử lí cô ấy...

Sau khi Đoán Ân Nhi ra đi Lãnh Thiên Khải ít nói lạnh lùng hơn trước, hằng này anh đều ra khu vườn do cô trồng mà chăm sóc chúng, lãnh thiên khai ngồi chấp tay trên xích đu mà nhìn về phía xa xăm.

" Ân Nhi mau về chăm sóc khu vườn của em đi, anh chỉ chăm sóc hộ em chứ không chăm sóc luôn giúp em đâu "

Đã 3 năm trôi qua Lãnh Thiên Khải vẫn không thấy cô xuất hiện dù chỉ một lần, cho đến một ngày anh đã quyết định cùng chết với cô trên tay cầm con dao sắc bén mà gạch vào cổ tay máu chảy xuống nét mặt anh cảm thấy thanh thản vì sẽ được gặp cô nơi nào đó chỉ có 4 người, nhìn những giọt máu đang rơi trong lòng anh thầm nghĩ...

" Ân nhi xin lỗi em, anh đến muộn phải không " lúc này jack bước vào đưa thuốc cho cậu, do phải canh chừng Lãnh thiên Khải mà ngày nào anh cũng phải thay phiên với Đường Ái Trân canh y để phòng y làm điều ngu xuẩn...

" cmm, cậu điên à "

Không hay chỗ nào m.n có thể góp ý để ta sửa cho hay hơn ạ, chúc các nàng đọc truyện vui ♡

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Jack vội gọi xe cứu thương trong lòng lo lắng

" Thằng điên, cậu biết tôi mệt lắm khi trông chừng cậu không "

Kể từ khi Đoán Ân Nhi anh đã mắc bệnh trầm cảm, càng ngày càng ít tiếp xúc với người khác, khuôn mặt luôn luôn như tảng băng, không có cô cuộc đời buồn nhạt đến vậy sao, là anh đã để cô ra đi, là anh, anh quá ích kỉ..

Miên man trong phòng bệnh Lãnh thiên Khải chậm rãi mở mắt lên, hóa ra anh vẫn còn sống, nhìn hai người Ái Trân và Jack bước vào giọng anh âm trầm nhẹ nhàng nói

" Tại sao hai người lại cứu tôi làm gì, tôi muốn chết với Ân Nhi "

Đường Ái Trân bắt mắt mà đi lại giọng nói đầy ủy khuất

" Chết, anh có biết tôi phải vất vả như nào không, cái tên đàn này.. "

" Dù thế nào anh cũng phải sống thật tốt thì Ân Nhi mới được vui về chứ "

Lãnh Thiên Khải trong lòng đau như cắt, đôi mắt chứa đựng nỗi buồn..

" Tôi nhớ cô ấy "

Jack và Đường Ái Trân chỉ biết thờ dài

Trò truyện một lúc jack và Ái Trân ra ngoài bàn một chút chuyện

" Này Jack tôi nên nói cho Ân Nhi biết điều này không, có lẽ tôi phải sang Pháp một chuyến "

Jack nhìn cô với vẻ mặt khả nghi giọng nói đầy giấu cợt

" Tôi nghĩ cô qua bên đó chỉ để chơi cùng tiểu Ái, tiểu Phong và Tiểu Minh thôi, đỡ phải ở đây chăm sóc cái tên đần Lãnh Thiên Khải kia "

Quả nhiên anh đã đoán trúng tim đen của cô, Đường Ái Trân gượng cười

" Nào có... nào có anh nghĩ nhiều rồi, ahhihi "

Đôi mắt anh liếc sang cô một cái rồi vội vàng thu lại

" Được rồi, tạm tin cô "

" Cô đói chưa đi ăn không nào, anh đây hào phóng sẽ trả tiền "

Đường Ái Trân thè lưỡi giọng nhỏ

" Tôi mới không thèm anh trả tiền đây "

Lãnh Thiên Khải nằm trên giường bệnh mà suy nghĩ về bóng dáng người con gái ấy..

" Ân Nhi, 3 năm rồi em đang ở đâu, tiểu Ái và tiểu Phong sống có tốt không, anh nhớ em lắm "

" Anh có để em mắng anh, đánh anh, giận anh nhưng cầu xin em quay về có được không "

" Anh hứa với em anh sẽ sống thực tốt nhưng em cũng phải đợi anh "

Sao khi xuất viện ngày nào anh cũng ra vườn hoa để chăm chút, nhìn vườn hoa anh lại nhớ đến cô, một cô gái xinh đẹp thuần khiết đôi mắt bồ câu to đẹp nhưng lại chứa đựng nhiều nỗi buồn..

Ngày nào cũng lặp đi lặp lại nó cũng tròn năm năm ngày cô ra đi, Lãnh Thiên Khải tự tay hái hoa anh thảo và hoa kết cánh để làm thành bó hoa, anh cứ ngỡ cô đã chết nên đã lập ngôi mộ phía sau khu vườn để lúc nào cảm thấy nhớ cô, anh có thể ra nằm cạnh cô, tâm sự cho cô nghe...

" Ân Nhi 5 năm rồi, anh muốn mau chóng xuống cùng với em được không "

Lúc này ở một nơi nào đó Đoàn Ân Nhi đang đan một chiếc áo len thì Tiểu Minh đi vào cầm bức ảnh

" Mami Mami đây là papa đúng không "

Đoàn Ân Nhi vội nhìn xuống tiểu Minh thì thấy bức ảnh cô chụp với anh lúc 5 năm trước, khuôn mặt buồn rầu lo lắng..

" 5 năm rồi không biết cái tên cứng đầu, cổ chấp như anh có sống tốt không, còn Tử Yên nữa không biết anh có yêu thương cô ấy không "

Nhìn xuống bảo bối đang ngồi trên ghế cô vội bế tiểu Minh lên nụ cười nhẹ nhàng mà chỉ vào bức ảnh

" Đây là papa của con, con có muốn gặp papa không "

Tiểu Ái và Tiểu Phong bắt giắc đi vào Tiểu Phong thì lạnh lùng như anh còn tiểu Ái thì sôi động thiếp đúng là khác một trời một vực mà..

" Mami, cuối cùng thì mami cũng lấy bức ảnh của papa cho con xem, mami thật bất công mà " Tiểu Ái dận hờn mà quai mặt ra chỗ khác

Tiểu Phong chậm rãi bước lại tay đặt vào túi quần

" Mami cho Tiểu Minh coi thì em ấy cũng không biết gì, Tiểu Minh chỉ là một đứa bé 4 tuổi thôi "

Lúc này Đoàn Ân Nhi bắt giắc cười lớn

" Tiểu Phong con cũng chỉ là con nít thôi mà "

Tiểu Phong xoay mặt lắt đầu

" Chẳng hiểu người lớn đang nghĩ gì "

" Cái thằng nhóc này thật giống anh đó Lãnh thiên Khải "

Tiểu Ái kéo tay Tiểu Phong đứng đưa

" Anh trai, hay là mình đi kiếm Papa đi papa đẹp trai như vậy mà mama lại bỏ, chắc papa đau lòng lắm "

" Đi thôi, anh dẫn em đi ăn kem "

Khuôn mặt Thiên Ái ửng khuôn mà đi theo

A.... Tiểu Ái và Tiểu Phong há, dì Ái Trân nhớ các con quá đi được, Thiên Ái vui mừng ôm lấy Đường Ái Trân, con Tiểu Phong thì đi sang một bên khuôn mặt tức giận

" Dì Ái Trân dì có biết là, nam nữ thụ thụ bất thân không "

Đường Ái Trân quay sang một bên trong đầu thầm nghĩ

" Thằng nhóc này thật giống cái tên Lãnh Thiên Khải phiên phức đó "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Đường Ái Trân bước vào căn nhà nhỏ nhưng luôn đầy ắp tiếng cười, trong lòng cô cảm thấy thoải mái vô cùng, Đoàn Ân Nhi đang nhìn vào bức ảnh nơi có anh, Đường Ái Trân thờ dài, 5 năm rồi Đoàn Ân Nhi cũng không hề quên y, cô lại vỗ vào vai Đoàn Ân Nhi khiến cô giật mình

" Ân Nhi, lại nhớ hần ta sao "

Đoàn Ân Nhi vội giấu bức ảnh sau lưng luôn cuống lắc đầu

" Không có, mình quên anh ta lâu rồi "

" Haha mình thấy hết cả rồi cậu khỏi cần giấu nữa "

Đoàn Ân Nhi nhìn xuống bức ảnh, cuộc đời không có anh bên cạnh lại khó khăn vậy sao, nhìn các con lớn lên mà không có papa cô cảm thấy thật thiệt thòi cho chúng, Đoàn Ân Nhi ngược đời mắt buồn lên hỏi Đường Ái Trân

" Ái Trân, anh ấy thế nào rồi, sống có tốt không "

Nghe cô nói đến cái chữ có tốt không thì Đường Ái Trân tức giận cuống nộ mà đáp

" Tôi nói cho cậu biết, hần sống không muốn, tôi ngày cứ muốn chết, mình với Jack phải canh hần ta, cái tên Lãnh Thiên Khải đó cứ tưởng cậu đã chết nên bị trầm cảm lúc nào hần cũng ra vườn hoa của cậu mà chăm sóc trò chuyện với cậu đó, ngay cả ăn hần cũng bụng cả đồ ăn hần nấu đến mộ cậu mà cùng ăn, ông trời ơi Ái Trân tôi đường đường là một thiên kim tiểu thư mà sao tôi khổ quá vậy nè "

" Thật sao " Đoàn Ân Nhi đã rung rung nước mắt

" Không những thế hần còn cắt cổ tay tự tử xem nữa thì mất luôn cả cái mạng, cứ như thế này là tôi phải canh cậu ta đến già luôn đó, tôi còn muốn cưới chồng sinh con nữa, Ân Nhi cậu có phải nên về không!?"

" Nhưng mình không muốn quay về nhà đó nữa, dù thế nào anh ta cũng có Tử Yên bên cạnh, chắc không cần đến người như mình quay về đâu "

" Cậu bị hâm à, Tử Yên cô ta đã bị Jack đuổi đi rồi, cậu yên tâm đi, cho cậu ta một cơ hội, nha nha Tiểu Nhi

" Nhưng mình vẫn chưa chuẩn bị tinh thần để gặp anh ấy "

Đường Ái Trân bắt giắc cười rồi ôm cô vào lòng

" Không sao đâu, cậu hãy quên quá khứ đi, bây giờ chỉ mới bắt đầu cho hành trình hấn theo đuổi cậu thôi "

Đoàn Ân Nhi bắt giắc mỉm cười nhẹ nhàng, trên khuôn mặt đã khác hẳn lúc trước, an nhàn mà hạnh phúc....

" Ân Nhi, cậu dọn đồ đi, ngày mai trở về còn dẫn theo Tiểu Ái, Tiểu Phong và Tiểu Minh nữa chứ, cậu ta hấn được 3 đứa nhóc thì chắc vui lắm "

" Nhưng mà về nước tớ vẫn không muốn gặp mặt anh ta, có duyên sẽ gặp nha nha Ái Trân "

" Thôi được rồi, bó tay cậu luôn "

" Tiểu Nhi, ăn thôi nào, hôm nay tôi có nấu món em thích, có ngon không do tôi có việc phải làm nên đến thăm em trễ, ăn xong tôi hát em nghe nhé "

Lãnh Thiên Khải cầm chén com trên chiếc bàn nhỏ là những món ăn đơn giản nhưng rất ngon, anh ăn từ tốn cũng không quên gấp thức ăn bỏ vào chén cho cô nhưng anh không biết lúc này, anh chỉ cô đơn một mình, anh đã sai quá nhiều, sẽ là nói dối nếu anh vẫn ôn, về một cô gái mà anh đã buông

Có lẽ thời gian cho anh biết rằng đâu là người con gái anh yêu, anh đã quá sai lầm khi cứ mãi ghi nhớ những quá khứ về mối tình đầu mà anh nghĩ nó sẽ là mối tình cuối cùng, cho đến khi người con gái đó xuất hiện anh đã nhiều lần làm tổn thương cô ấy, nhưng tại sao cô ấy không hận, vì đối với cô ấy, anh là mối tình đầu, anh là cả một khoảng trời mà cô ấy luôn thầm yêu.. nhưng không cho đến khi cô ấy thực sự buông tay thì anh lại cảm thấy đau đớn, khi biết người con gái luôn vì anh làm mọi thứ, anh mới chợt nhận ra tình cảm của mình, những thói quen của anh cô ấy cũng điều nhớ nên đã trở thành thói quen của anh khi có cô ấy, nhưng cho đến khi cô ấy thực sự mệt mỏi và buông bỏ mọi thứ, anh lại khó chịu bức rức, có lẽ anh đã yêu cô ấy từ lâu mà anh không dám thừa nhận....

Lãnh thiên khải lấy cây đàn guitar bên cạnh, đôi mắt ám áp nhìn hình ảnh của cô nhưng trong ánh mắt ấy lại đau khổ đến như vậy anh bắt đầu cất giọng hát, giọng của anh trầm ấm từng lời từng chữ đều rất tình cảm khiến người ta phải ngẩn lẹ....

" Không còn hi vọng cho trái tim tan vỡ "

" Không còn hi vọng cho sự tổn thương "

" Ánh nắng buông xuống mình ta cô đơn giữa khoảng trống "

" Tôi biết tìm em ở nơi nào đây "

" Có một cô gái tôi đã để cô ấy ra đi "

" Đó là lỗi của, vì lòng tự trọng mà đã đánh mất cô ấy..... "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Hôm nay là ngày cô trở về nước, trên tay cầm chiếc vali, Đoàn Ân Nhi bước xuống sân bay đã thấy Jack nghênh đón, cô nở một nụ cười dịu dàng vẫy tay chào Jack. Đường Ái Trân đang loay hoay chơi cùng Tiểu Ái và Tiểu Phong không thèm để ý đến Jack, khiến anh vô cùng khó chịu xen chút ghen tị..

" Nè jack, anh bông tiểu Minh giúp em "

" Được "

Jack nở nụ rạng rỡ dang đôi tay ôm lấy tiểu Minh vào lòng, anh rất thích con nít, mỗi lần anh qua thăm Ân Nhi đều sẽ chơi với ba tiểu bảo bối tận tụy đến khi chúng ngủ mới thôi, Đường Ái Trân nhìn anh cô cười nhẹ một cái rồi lắc đầu, Đoàn Ân Nhi ngoác tay về phía Đường Ái Trân

" Trân Trân, mình muốn đi ăn, mình đói chết rồi "

" Được được bé yêu "

Đường Ái Trân nhìn xuống thì thấy tiểu Phong đang thắt dây an toàn của cô và Tiểu Ái vào tay mình, cô khó hiểu dùng ánh mắt bất mãn nhìn vào Tiểu Phong

" Này tiểu qui kia, con đang làm gì thế hả "

Tiểu Phong vẫn khuôn mặt đầy, lạnh lùng đáp lại Đường Ái Trân

" Di Ái Trân không thấy gì à, thất dây an toàn để hai người không đi lạc "

Đường Ái Trân cười to

" Thăng nhóc này, di Ái Trân của con đâu phải con nít, hay là con mở ra đi, di tự đi được "

Giọng Tiểu Phong đầy dứt khoát

" Không được "

Đường Ái Trân lắc đầu chịu thua, nhìn sang Tiểu Ái cô không khỏi phì cười thêm lần nữa khi thấy con bé đeo tai phone và lắc lư theo điệu nhạc khuôn mặt vẫn vẫn đang rất thần thái

Tiểu Phong để tay vào túi quần đi thẳng về phía Đoàn Ân Nhi

" Mami, tiểu Phong đói rồi "

Đoàn Ân Nhi xoa đầu Tiểu Phong

" Được, chúng ta đi ăn, coi em con kia nó vẫn đang chiêm trong âm nhạc đấy, trong mặt buồn cười làm sao "

Tiểu Phong nhìn về phía tiểu Ái bước lại mà lấy tay phone ra, hai cái má phúng phính bất mãn nhìn tiểu phong

" Tại sao, tại sao, em vẫn chưa nghe hết mà, tiểu Ái này khổ quá đi mà "

" Đi ăn " Tiểu phong chỉ vồn vện lại hai từ rồi quay lưng đi vì có thất dây an toàn nên lòi theo cả Tiểu Ái, nhắc đến từ ăn hai mắt tiểu Ái sáng rõ, bắt chấp ăn mà quên mọi thứ, trong đáng yêu làm sao

Trời cũng gần tối, jack đưa cô về khách sạn của anh để nghỉ ngơi..

Bước xuống xe anh ôm tiểu Ái và Tiểu Phong đang ngủ lên phòng con Đoàn Ân Nhi bế Tiểu Minh đi theo sao..

" Tiểu Nhi, tạm thời em ở đây trước đi, khi nào tìm được nhà rồi hãy đi "

Đoàn Ân Nhi mỉm cười

" Được, cảm ơn anh "

" Không có chi mà, tôi chỉ chăm sóc em thay cho Lãnh Thiên Khải thôi, còn quãng đời sao này là cậu ta sẽ lo " jack mỉm cười mà trêu Đoàn Ân Nhi, khiến cô ngại mà đỏ mặt

" Em nào có liên quan đến anh ta nữa "

Jack cười nhẹ nhàng đưa tay lên xoa đầu cô

" Được rồi, em nghỉ ngơi sớm đi, tôi phải về chăm sóc ai đó đây "

Đoàn Ân Nhi khó hiểu hỏi anh

" Ai đó là ai "

" Chồng cũ của em, cậu ta sắp phát điên rồi, haizz thật tội nghiệp "

Đoàn Ân Nhi lo lắng đôi mắt ngấn lệ

" Anh ấy có sao không, anh ấy bị gì vậy, jack anh nói em biết đi "

" Vừa rồi có ai nói là không liên quan đến cậu ta nữa "

" Dù sao cũng là chồng cũ của em, phải lo lắng chứ "

" Haha em ngủ đi, tạm biệt "

Jack bước đi ra khỏi phòng khuôn mặt có chút thần sắc cảm chia khóa anh vừa đi vừa quay, trong lòng anh thầm nghĩ

" Khái ơi là khái, tôi phải trêu cậu mới được "

Tại Lãnh gia

Lãnh Thiên Khải đi làm về vẫn thói quen cũ, anh xuống bếp làm thật nhiều món mà cô thích, xoắn tay áo somi lên anh để lộ ra đôi tay rắn chắc, trong không gian tĩnh lặng anh để lộ ra vẻ đẹp tuyệt mỹ của mình khiến ai đi ngang cũng

phải xuyên xao, từ ngày cô đi jack đã thuê thật nhiều người hầu nữ để giúp việc nhà cho anh, nhưng đều bị anh đuổi đi mất chỉ còn lại hai chị em sinh đôi đó là Tổ Như và Tổ Thư, hoàn cảnh của hai chị em thật đáng thương nên anh giữ lại

để chăm sóc vườn hoa cho cô, hằng ngày đều tươi tốt... Tổ Như và Tổ Thư đi qua nhà bếp đứng lại nhìn anh trong lòng không khỏi xao xuyên muốn tiếp cận

nhưng lần nào cũng bị anh nhìn bằng hai cặp mắt sắc bén lạnh lùng.. Tổ Như là cô em xinh xắn vó khuôn mặt thuần khiết có lần cô đi vào phòng ngủ của Đoàn Ân Nhi dọn dẹp thì thấy bức ảnh của cô được anh đặc gọn gàng trên kệ, cô cảm

lên trong lòng không khỏi ngưỡng mộ Đoàn Ân Nhi, còn Tổ Thư lúc nào cũng

tiếp cận Lãnh thiên Khải khuôn mặt lúc nào cũng trang điểm để lấy lòng anh so với Tổ Như cô vẫn kém xa một trời một vực..

Lãnh Thiên Khải bước lên phòng tắm xong anh bước ra trên người chỉ quấn chiếc khăn trắng để lộ ra cơ bụng rắn chắc đầy đủ mùi bưng của mình, lúc này Tổ Thư đứng trước phong gỗ cửa..

" Thiếu gia, tôi mang sữa lên cho người "

Lãnh Thiên Khải mở cửa phòng ánh mắt lạnh lùng nhìn cô

" Đem xuống đi, lát nữa tôi ăn cùng với Ân Nhi "

Tổ Thư trong lòng bức tức mới bày kệ trước chân ngã vào lòng anh, nhưng bị anh hất ra không thương tiếc

" Cút, đừng nghĩ tôi không biết cô làm gì, sau này cách xa tôi 5m còn không thì cô nên hiểu đi "

Tổ Thư tức giận mà quay người rời đi, Tổ Như chạy lại nắm tay chị mình

" Chị, có sao không, chị đừng thích thiếu gia nữa vì anh ấy có vợ rồi "

Tổ thư tức giận quát Tổ Như

" Cô thì biết cái gì, sao này đừng kêu tôi là chị nữa, thật khiến tôi ghê tởm "

Chúc m.n đọc truyện vui, đọc xong nhớ vote cho ta ấy:3 □

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29

Sáng hôm nay, cô vội đánh thức tiểu Phong và Tiểu Ái thức dậy tập thể dục, tay vừa cầm cây roi hình con thỏ vừa đi qua đi lại trước giường đôi mắt chứa đầy phẫn nộ...

" Hôm qua có ai đã hứa với ta là sẽ cùng ta tập thể dục "

Tiểu Ái và Tiểu Phong vẫn nằm ngơ mà tiếp tục ngủ, cô đành dùng kẻ sách cuối cùng..

" Ái Trần cậu mang đồ ăn tới à "

Vừa nghe cô nói Tiểu Ái và Tiểu Phong vội ngồi dậy chạy đồng thanh hô to

"Đồ ăn đồ ăn, không cưỡng lại được "

Đoàn Ân Nhi cười to lúc này 2 đứa nhóc mới biết mình đã mắc lừa khuôn mặt vẫn chưa tỉnh giấc đã bị cô lôi kéo vào nhà vệ sinh

"Hai đứa có biết ta mệt lắm không, mệt chết lão nương rồi "

Tiểu Phong đẩy Tiểu Ái và Đoàn Ân Nhi ra dẫn Tiểu Minh vào nhà vệ sinh đóng rầm cửa lại

"Mami và Tiểu Ái đợi một chút đi, con gái không được nhìn con trai tắm "

Đoàn Ân Nhi chu môi là mà nói

"Không phải ta đã thấy hết rồi sao, còn phải che "

Nói xong cô dẫn Tiểu Ái thay đồ búi tóc... Tận đến 30 phút sao, tiểu Phong và Tiểu Minh mới bước từ nhà vệ sinh ra cô bắt mẫn kèm theo tức giận

"Này này nhóc kia, hai đứa con mắc bệnh sạch sẽ à, chỉ là buổi sáng thôi mà "

Tiểu Phong dẫn Tiểu Minh đi qua cô

"Mami không hiểu việc đàn ông bọn con phải làm đâu, nào mình đi tập thể dục thôi "

"Bây giờ đã 8h30 rồi, tập gì nữa, hay là mami dẫn các con đi ăn kem "

"Được ạ "

Cô khoác balo trên vai một tay bế Tiểu Minh một tay nắm Tiểu Ái, còn Tiểu Phong đi đầu, trong cậu toát lên vẻ đẹp trai lạnh lùng giống Lãnh Thiên Khải...

Tại quán kem cô gọi tổng cộng 7 phần và bắt đầu phân chia...

"ba tụi con 3 phần còn mami 4 okay không "

Tiểu Ái vẫn đang suy nghĩ thì Tiểu Phong lên tiếng

"Mami ăn nhiều như vậy sẽ không tốt đâu, ba đứa con mỗi đứa hai phần con mami một phần "

Đoàn Ân Nhi ảm ức giọng bắt mẫn

"Ba đứa nhóc tụi con thật quá đáng mà "

"Mami hôm nay thật đẹp, mami thật tuyệt vời "

Đoàn Ân Nhi vừa nghe Tiểu Phong nói thì trong lòng vui vẻ, cô rất thích ai khen cô đẹp....

"Thiệt không, nào nào ăn đi muốn ăn mami kêu thêm nữa "

Không có anh cuộc sống cô cũng thật tốt, có cả ba tiểu bảo bối luôn bên cô khiến cô không còn cảm thấy cô đơn nữa, ngược lại cô càng trở nên khó tính, mạnh mẽ hơn, cô về nước để mong có thể gặp lại anh, Anh bây giờ đang ra sao, sống có

tốt không...cô đang suy nghĩ thì có hình bóng quen thuộc đi ngang trước mắt cô, vội nhìn lại lần nữa, đó chính là anh dáng người cao ráo bước qua cô khiến cô có

cảm giác thân thuộc... không đợi cả ba đứa nhóc ăn hết kem cô vội bế Tiểu Minh

lên nắm tay tiểu Ái và Tiểu phong cùng chạy mà quên mất trả tiền ra đến cửa thì cô bị nhân viên bán hàng ngăn lại khiến sự chú ý của anh nhắm lên cô...,

Tiểu Phong vội nhìn người đàn ông đó trông thật giống mình và Tiểu Minh, cậu vội chạy lại nắm lấy tay Lãnh Thiên Khải mà ngược đôi mắt to tròn lên nhìn anh

"Chú là papa của con, mami ơi con gặp được papa rồi này "

Đoàn Ân Nhi vội thở dài mà đi lại cô vẫn chưa có can đảm để đứng trước mặt anh, cũng không biết nói cái gì đầu tiên cô cúi đầu xuống hít thật sâu một cái rồi ngược mắt lên nhìn anh

" Khải, đã lâu không gặp "

Lãnh Thiên Khải lúc này vẫn đứng hững thờ nhìn cô với đôi mắt ám áp, có lẽ cô chưa bao giờ thấy đôi mắt anh lại chứng thùy như thế này, anh vội lấy lại bình tĩnh vuốt tóc cô

" Là em sao, Ân Nhi "

" Vâng, là em "

" Anh chờ em lâu lắm rồi, anh nhớ em lắm "

" Em..."

Lãnh Thiên Khải thanh toán tiền rồi mua kem cho một đứa bé gái đứng bên cạnh đang khóc hút hít anh cuối đầu xuống đôi tay dịu dàng xoa đầu đứa bé

" Ngoan đừng khóc, ta sẽ tìm ba mẹ cho con "

" Đứa bé này đi lạc hả " Đoàn Ân Nhi nói giọng nhỏ nhẹ

" uhm, mình đi tìm ba mẹ cho chúng được không "

Đoàn Ân Nhi nhìn sang ba đứa nhóc bên cạnh thì thấy chúng đang nhìn mình bằng vẻ mặt triu mến ý là muốn cô đi cùng anh., cô nhìn sang anh gật đầu một cái...

Cô và anh cùng đi trên con đường nhỏ với những hàng cây xanh có tia nắng chiếu rọi xuống con đường qua những khe hở, những làn gió ngang qua khiến mái tóc dày mượt mà của cô đung đưa, cô mỉm cười nhẹ nhàng nhìn anh, giống

như một gia đình nhỏ cảm giác này nó khiến anh thật hạnh phúc, cho dù là mơ anh cũng không bao giờ muốn tỉnh lại..,

Đến tận trưa cũng tìm được bố mẹ của chúng, nhìn khuôn mặt lo lắng của người làm mẹ khiến anh không khỏi khuyên nhủ

" Sau này đừng để cho con đi lạc nữa "

" Tôi biết rồi, thật cảm ơn cậu "

Người phụ nữ bế đứa con lên vừa đi vừa lo lắng mà tự trách bản thân với con mình,...

Lúc này Lãnh Thiên Khải nhìn sang cô khiến cô ngại ngùng mà mặt cuối xuống anh vội ôm lấy cô thật chặt, nước mắt anh bắt đầu rơi xuống tóc cô khiến

trong lòng cô cảm thấy thương xót..., nhưng không vì thế mà cô sẽ quay về

bên anh, cô muốn cho anh nếm mùi khi bị cô đá là như thế nào!., Đoàn Ân Nhi vội đẩy anh ra giọng đầy nghiêm khắc nói..

" Đây đây, tôi không còn là Ân Nhi của lúc trước, không có để dãi để anh ôm như vậy đâu "

Tiểu Ái ngược mặt ngơ ngác nhìn cô

" Mami rất thương papa, ngày nào mami cũng lấy ảnh papa ra ngắm hết, Tiểu Ái vô tình thấy được "

Đoàn Ân Nhi tròn mắt nhìn tiểu Ái, cô vội lên tiếng

" Nào.. Nào có chứ "

Thế là cả ba đứa nhóc cùng đồng thanh lên tiếng

" Có, mami thấy papa đẹp trai nên ngắm mà không chớp mắt "

Lãnh Thiên Khải đứng im lặng mà nghe cô tranh cãi với đám nhóc, anh mỉm cười nhẹ nhàng, đôi mắt ôn nhu nhìn cô, vội vàng nhìn sang Tiểu Minh anh cảm thấy khó hiểu là cô đã có con khi nào,..

" Ân Nhi, Tiểu Minh là con của anh phải không "

" Không phải, tiểu Minh là con của tên đàn nào đó, tôi không biết "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Lãnh Thiên Khải bắt giác nhếch môi cười lấy tay xoa đầu Tiểu Minh, quay sang nhìn chăm chăm Đoàn Ân Nhi khiến cô có chút ngượng mà lơ đi chỗ khác..

" Ân Nhi, về nhà thôi anh nấu cho em ăn "

Đoàn Ân Nhi vẫn làm bộ dạng như không biết gì quay người dắt tay ba đứa trẻ mà rời đi.

" Tôi không muốn ăn đồ anh nấu, cũng không muốn quay về căn nhà đó, anh đi đi, đi tìm hạnh phúc mới, "

" Tôi chỉ có mình em, năm năm rồi Ân Nhi, tôi nhớ em lắm,.. "

Đoàn Ân Nhi có chút mềm lòng mà quay sang anh đôi mắt vẫn dịu dàng như lúc trước, nhưng cô đã quyết tâm sẽ không quay lại với anh nhìn thấy anh như vậy cô thật không đành lòng chút nào...

" Bao năm rồi, sao anh vẫn không quên em đi "

" Vì tôi không thể, tôi biết em đã hi sinh vì tôi quá nhiều rồi, tôi mãi cuống vào quá khứ mà buông bỏ em, tôi sai rồi "

" Đều là quá khứ rồi, em không muốn nhắc lại nữa, em đã lấy hết tình cảm của mình dành cho anh, nhưng anh thì sao chẳng một chút động tâm, anh có biết lúc đó em đau khổ đến thế nào không, "

" Vậy làm như thế nào em mới chịu quay về đây " Đôi mắt Lãnh thiên Khải có phần đau khổ

Cô nói như vậy thật ra cô rất muốn quay về bên anh, mà nghe lời Đường Ái Trân phải cho anh nếm mùi lúc trước khi anh buông bỏ cô nó đau khổ như thế nào, cô đứng thất thần một lúc giọng đầu cứng rắn nói

" Em sẽ không theo anh về đâu,.. cũng không muốn ăn đồ anh nấu "

Lúc này bất chợt Lãnh Thiên Khải rút ra một khẩu súng đặc lên tay cô, Tiểu Minh, Tiểu Ái và Tiểu Phong đều im lặng nhìn vào khẩu súng trên tay cô....

" Giết chết tôi đi "

" Anh bị điên à, chuyện nhần tâm như thế này tôi không làm được, anh tự mà đi làm đi "

" Đoàng "

Đoàn Ân Nhi trợn to mắt nhìn người trước mắt vì lời khiêu khích của mình mà tự tay bắn chính bản thân nước mắt cô bắt giác rơi xuống, đôi tay luôn cuộn mà vịn anh

" A Khải, sao anh ngốc thế, em chỉ nói như vậy thôi mà, anh mở mắt ra nhìn em đi, anh đợi em, em gọi xe cứu thương "

Lãnh Thiên Khải vội nắm chặt tay cô

" Gọi jack đến đây, anh còn chuyện muốn nói với cậu ấy "

Không biết từ lúc nào chiếc xe của jack bắt giác chạy tới, anh vội vàng xuống xe luống cuống chạy lại chỗ cô..

" Khải, cậu không sau chứ, cậu lại làm điều ngu ngốc gì nữa vậy "

" Chỉ là vết thương nhỏ, không sao đâu "

Lãnh Thiên Khải nhìn qua Đoàn Ân Nhi anh cười nhẹ nhàng lấy tay sờ lên khuôn mặt đã lấm lem nước mắt của cô

" Ân Nhi, nếu còn cơ hội, em có thể làm vợ tội một lần nữa không "

Đoàn Ân Nhi khóc to hơn ôm lấy anh vào lòng

" Anh nói cái quái gì thế hả, anh sẽ không sao đâu, em chấp nhận làm vợ anh mà, em muốn đổi anh cơ mà, đừng có bỏ rơi em được không "

" Máu chảy nhiều quá, Ân Nhi em dẫn ba đứa nhỏ về nhà trước đi anh đưa cậu ta vào bệnh viện "

Jack vội đỡ Lãnh Thiên Khải lên để lại Đoàn Ân Nhi đang ngồi bẹp dưới đất đi ngang qua ba đứa nhỏ Lãnh Thiên Khải vội mở mắt ra nháy mắt với chúng một cái, có lẽ bây giờ cả ba đều đã biết ý đồ của anh, chỉ riêng cô là không biết, Tiểu Phong lắt đầu tay đặc vào túi mà đi về phía trước

" Tiểu Ái, Tiểu Minh mau đỡ mami lên papa dùng nam nhân thật hiệu quả "

Tiểu Ái và Tiểu Minh cũng phải già vờ đau xót chạy lại an ủi Đoàn Ân Nhi, Tiểu Phong bắt giắc xoa đầu cô

" Mami đừng khóc, papa nhất định không sao đâu "

Lúc này Tiểu Ái và Tiểu Minh phía sau đang diễn một vở kịch khóc không lối thoát mà kêu gào thảm thương

"Papa ơi, vì sao nỡ bỏ chúng con như vậy " Tiểu Minh òa khóc

" Papa ơi, nếu papa có chuyện gì mami sẽ thành bà mẹ neo đơn mất "

Tiểu Phong nhìn chăm chăm vào hai đứa em mình mà thở dài, đỡ Đoàn Ân Nhi lên cô vì khóc mà đôi mắt đã đỏ hoe, Đoàn Ân Nhi vội cầm tay Tiểu Ái và tiểu Minh mà đi vào bệnh viện.. Còn Tiểu Phong đi trước, đi ngang qua hai đứa trẻ đang méo máo khóc, Tiểu Phong lắt đầu bó tay trong đầu trầm nghĩ

" Hai đứa này, diễn quá đà rồi, thật là mất mặt tiểu Phong ta đã dạy cho hai đứa cách diễn chân thật"

Trên xe Jack cười lớn nhìn Lãnh Thiên Khải

" Cậu có biết diễn không đấy, Ân Nhi đúng là tin người mới tin vào tài năng diễn xuất của cậu "

Lãnh Thiên Khải ung dung ngồi trên ghế phụ khuôn mặt có chút khó coi

" Bớt nói nhảm, cậu chắc muốn đi ra sa mạc trồng xương rồng lắm rồi phải không "

Jack nghe thấy thế khuôn mặt biến sắc, quay sang Lãnh Thiên Khải khuôn mặt đầy phẫn nộ

" Khó khăn lắm tôi mới lấy lại được làn da ngọc ngà của tôi, tôi không muốn làn da, khuôn mặt đẹp trai này của tôi bị biến đổi màu sắc trong 3s "

" Nể tình cậu đã nghĩ ra kế hoạch này, Lãnh Thiên Khải tôi sẽ không bạc đãi cậu, tôi sẽ mua cho cậu món quà cậu chắc sẽ thích lắm "

Jack nghe thấy thế khuôn mặt liền phấn khởi

" Chắc là mấy em gái chân dày, ba vòng đầy đặn rồi "

" Không, là đồ trang điểm phụ nữ "

" Lãnh Thiên Khải, cậu là đồ chết tiệt "

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cám* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Trong bệnh viện Đoàn Ân Nhi đứng trước phòng cấp cứu bồn chồn đi qua đi lại, cô rất lo cho anh khuôn mặt nhợt nhạt tay cô đan chặt vào nhau cho đến khi đèn cấp cứu tắt bác sĩ đi ra cô vội chạy lại khuôn mặt đầy hoang mang lo lắng hỏi..

" Bác sĩ, anh ấy có làm sao không "

" Tạm thời bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch, nhưng vẫn cần nghỉ ngơi thêm,cô có thể vào thăm cậu ấy rồi đó "

Trong phòng bệnh VIP Đoàn Ân Nhi ngồi xuống cạnh anh, nắm chặt lấy đôi bàn tay thon dài của anh, nước mắt vì thế mà rơi xuống trên khuôn mặt xinh đẹp, không gian tĩnh lặng chỉ nghe thấy tiếng khúc hát của cô

" Khải à, anh tỉnh lại nhìn em nè... Em hứa sẽ theo anh về mà sẽ không bỏ rơi anh nữa "

Những lời cô vừa nói đã được anh ghi lại tất cả trong đầu, anh cười nhẹ đôi mắt mở ra Lãnh Thiên Khải quay sang ôm thật chặt cô vào lòng, Đoàn Ân

Nhi chưa định hình lại được thì đã bị anh siết chặt, mắt đối mắt khiến trái tim cô đập thình thịch khuôn mặt cũng vì thế mà đỏ lên

"Những lời em vừa hứa là sẽ làm đấy nhé"

Lãnh Thiên Khải ngồi dậy gỡ truyền dịch trong tay ra,. Đoàn Ân Nhi vẫn không hiểu chuyện gì, suy nghĩ một lúc cô cũng hiểu là mình đã bị mắc lừa.. Đôi mắt nổi lên tia giận đánh vô lòng ngực rắn chắc của anh

"Lãnh Thiên Khải, anh là cái đồ chết tiệt, anh có biết làm tôi lo lắng lắm không "

Lãnh Thiên Khải bắt giác cười lên đưa đôi bàn tay lên nựng hai má của cô, có lẽ anh đã quá yêu cô gái này, anh đã quá hối hận về những việc mình đã làm tổn thương cô.. không có cô bên cạnh cuộc đời anh thật nhạt., sao bao nhiêu sóng gió, anh đã nhận ra người quan trọng nhất với mình, một mối với tất cả mọi thứ, bỗng chốc anh nhận ra trên cái thế giới này không có cô anh như mất hết tất cả., Tiền tài, địa vị trong xã hội thì sao cuối cùng anh vẫn mất đi cô..Đưa đôi mắt u sầu nhìn Ân Nhi, anh mới nhận ra một điều.. cô không còn yếu đuối như lúc trước nữa, trải qua bao đau thương cuối cùng cô vẫn phải mạnh mẽ đón nhận, không hiểu vì sao khi bên cạnh cô anh như mất hết đi lí trí muốn toàn tâm toàn lực để bảo vệ, yêu thương cô..

" Ân Nhi, cho anh một lần nữa theo đuổi em được không "

" Nếu muốn em cho anh cơ hội vậy thì theo em tới một nơi "

Lãnh Thiên Khải tựa trán mình vào trán cô giọng nói âm trầm dịu dàng

" Được "

Tại căn biệt thự của Jack ba đứa nhóc đang chơi đùa cùng với anh và Đường Ái Trân, căn nhà lâu nay yên tĩnh, không gian khiến người ta cảm thấy dễ chịu lần chút cô đơn, nhưng bây giờ anh và Đường Ái Trân có sứ mệnh phải giữ ba đứa nhóc này ngôi nhà vì thế mà nhộn nhịp hơn, Jack nhìn cô với ánh mắt ôn nhu lúc này trông thật giống một gia đình hạnh phúc, nhìn cô cười trong lòng anh có cảm giác thật lạ nó khiến trái tim anh đập loạn vì cô, jack với nãy ý tưởng trong đầu., tay anh cầm cốc nước đi về phía cô

" Ái Trân, cô có thích đi du lịch không "

" Có có, tôi rất thích đi du lịch " Đường Ái Trân hào hứng

" Vậy cuối tuần này chúng ta đi Thụy Sĩ được không "

Đường Ái Trân vui mừng cười tươi

" Thiếc à, vậy chúng ta cho ba đứa nhóc này cùng đi theo đi "

" Được "

Đường Ái Trân vội thu nét mặt vui mừng lại, ngược đôi mắt khó hiểu nhìn anh

" Tại sao anh lại muốn cùng tôi đi du lịch, anh có ý gì đây "

Jack nghe xong có hơi đơ người cũng không hiểu vì sao lại muốn cô ấy cùng mình đi du lịch, anh lấy đại một cái cớ để nói với cô

" Tôi xong công việc rồi cũng phải nghỉ ngơi, dẫn ba đứa nhóc này với cô cùng đi du lịch để cho Ân Nhi và Thiên Khải có thời gian hàn gắn lại ấy mà.."

" À ra vậy "

Jack mỉm cười nhẹ nhàng nhìn cô, không biết từ bao giờ vô đã chiếm mất trái tim anh...

Ở một nơi nào đó

" Tới rồi đây "

Phía trước của hai người là một căn nhà gỗ nhỏ, không gian tĩnh lặng, yên ắng tiếng những nhánh cây đung đưa trong gió, nơi này nằm ngoài vùng ngoại ô, không ồn ào náo nhiệt, Đoàn Ân Nhi đứng lại hít thở một nơi thật sâu, bước vào mở cửa...

" Nơi này em từng sống cùng bà và mẹ, nhưng hai người đó cũng ra đi rồi nên em được nhà họ Đoàn nhận nuôi, cũng không ở lại nơi này.."

Do anh cao tận 1m85 cô chỉ có 1m6 nên mỗi lần nói chuyện với anh cô phải ngước mắt lên..

Lãnh Thiên Khải thấy nét mặt cô không được tốt, anh xoa đầu cô... Cuối người xuống mắt đối mắt với cô, gần đến nỗi cô nghe được nhịp thở của anh

" Vậy sao này vợ chồng ta và con sẽ ở nơi này, được không "

Đoàn Ân Nhi dùng tay đẩy anh ra, khuôn mặt cô lúc này đã đỏ ửng lên

" Ai... Ai đã làm vợ anh chứ.. "

Lãnh Thiên Khải cười cuối đầu xuống lần nữa hôn lên trán cô

" Em chứ ai vào đây nữa "

Đoàn Ân Nhi ngại ngùng mà quay sang chỗ khác, Cô lấy chìa khóa trong túi ra mở cửa, Lãnh Thiên Khải đi phai sau tay bỏ vào túi quần

" Đoàn Ân Nhi "

" Có chuyện gì "

" Anh yêu em.... Anh yêu em..... Anh yêu em... Anh yêu em... Anh yêu em "

" Đồ điên "

Đoàn Ân Nhi mở cửa vào trong nhà, tuy ngôi nhà không lớn nhưng trong rất xinh xắn, tiếng chuông điện thoại trong túi cô reo lên

" Có chuyện gì sao Tiểu Trân "

" Minh và Jack sẽ đi du lịch cùng với ba đứa nhóc này nha, cuối tuần này mình sẽ đi "

" Vậy phiền cậu rồi, nhớ chăm sóc cho ba đứa nhóc đó dùm mình nhé "

" Ok bé yêu "

Đoàn Ân Nhi ngắt máy, mở cửa phòng của mình ra vội thả người xuống chiếc giường nhỏ của mình., Lãnh Thiên Khải đi vào cũng thả người đè lên cô... Môi chạm môi khiến tim cô đập loạn, cổ đẩy anh ra nhưng anh càng ôm chặt hơn,... Đây đâu phải lần đầu tiên cô và anh nằm chung như vậy, những tại sao hôm lại lại có cảm giác hồi hộp đến như vậy., Lãnh thiên Khải cũng không do dự hôn sâu hơn khiến cô không kịp thở, nụ hôn của anh ngày càng mãnh liệt khiến cô không thể nào thoát ra được,... Một lúc sao cuối cùng anh cũng buông tha cho cô, cô đứng dậy lấy cái gối đánh vào anh

" Lãnh Thiên Khải, anh là cái đồ biến thái "

Lãnh Thiên Khải tóm được cái gò theo cô vào lòng

" em đừng có lời nhôi nữa, anh không biết sẽ làm gì tiếp theo đâu "

Đoàn Ân Nhi không còn lời nhôi nữa cô đẩy anh ra đứng lên đi vào phòng bếp, anh đi mua cá đi em phải nấu đồ ăn, bỗng dưng bụng cô đau dữ dội cô vội ôm bụng lãnh thiên Khải vì thế mà lo lắng đứng lên đỡ cô

" Vợ ơi, em sau vậy "

" Cái tên này, đã nói tôi không phải vợ anh "

" Được được, không phải bây giờ sao này cũng phải "

" Anh.... Uis đau bụng quá "

Lãnh Thiên Khải lúc này vô cùng lo lắng

" Anh đưa em đến bệnh viện "

Cô quay người mở điện thoại lên xem ngày, quả thật hôm nay là ngày dâu rụng của cô, đoàn Ân nhi ngược lên trần nhà khóc không nước mắt, cô xoa xoa bụng quay sang nói với Lãnh Thiên Khải

" Anh đi mua cá đi, sẵn mua dùm tôi cái đó "

Lãnh Thiên Khải quay sang hỏi ngược lại cô

" Cái đó.... "

Có lẽ anh đã hiểu được ý của cô, vội đỡ cô ngồi xuống ghế, chạy xe đến cửa hàng tiện lợi mua cho cô

Lãnh Thiên Khải chạy moto đến cửa hàng tiện lợi gần đó để mua bvs cho cô, bước vào, lại gần chỗ để băng vệ sinh anh không biết phải lựa cái nào đành phải lấy điện thoại gọi cho cô

" Em xài có cánh hay không cánh "

Đoàn Ân Nhi nhăn mặt xoa xoa bụng cô

" Anh cứ lấy đại đi "

" không được, nguyên tắc của anh xưa nay không phải rõ ràng "

" Rồi rồi có cánh "

" Em xài hiệu gì, mát hay không mát, có mùi hương hay không có mùi hương. "

" Lãnh Thiên Khải anh là cái đồ phiền phức " nói xong cô lập tức ngắt điện thoại

Do đây là lần đầu đi mua cho cô cho nên anh không biết phải lựa cái nào nên anh đã gom hết bỏ vào xe đẩy, đến quầy tính tiền cô nhân viên mở to mắt

" Có chuyện gì sao, "

" Dạ... Dạ không có gì, để tôi bỏ vào túi cho anh "

Sau khi mua xong cho cô anh chạy ngang thì thấy có một tiệm thú cưng đành dừng lại xuống mua cho cô một con mèo....

" Vợ ơi, Vợ ơi anh về rồi nè "

" Đau bụng quá, anh mau lẹ đi "

Lãnh thiên Khải đưa cho cô nguyên cả túi khiến cô tròn tròn mắt

" Anh mua gì lắm thế, "

" Em thích cái nào thì xài cái đó "

Đoàn Ân Nhi xong thì bước ra lãnh thiên Khải ôm con mèo mập mập đi lại

" Vợ ơi, tặng em nè "

Đoàn Ân Nhi vội ôm lấy con mèo trong tay anh, anh mỉm cười, có lẽ cô rất thích thú cưng

" Vợ ơi, mình đặt tên cho nó đi "

" Khải Khải đi, trông rất đáng yêu "

" Em lói tên của một người đẹp trai như anh đặt cho con mèo sao "

Đoàn Ân Nhi bĩu môi

" Vậy thì sao "

" Được được "

Con mèo nhân cơ hội nhào vô lòng cô, vùi đầu vào chỗ mềm mại của cô khiến Lãnh Thiên Khải tức giận mà sầm mặt lại

" Con mèo chết tiệt, cũng mai này là cái, nếu không anh đây sẽ băm mày ra trăm mảnh.... "

Đoàn Ân Nhi dọn cơm ra bàn tất cả đều là món cô và anh thích ăn, cô vội vào phòng kêu anh, mở cửa ra thì thấy Khải Khải chạy lại vùi đầu vào chân cô..

" Meo~~~~ Meo~~~~ "

Đoàn Ân Nhi ôm Khải Khải lên, vuốt ve nó khiến cho anh vô cùng ganh tị, anh đang chơi game vội bỏ xuống nhìn cô

" Vợ ơi con mèo đẹp trai này cũng muốn được vuốt ve "

Đoàn Ân Nhi nghe thấy nói vậy ôm Khải Khải bước ra khỏi phòng

" Anh mơ đi "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Buổi sáng sớm, Lãnh Thiên Khải ra ban công ngồi bình thần ngón tay kẹp điều thuốc trong làn khói mờ ảo, nơi này rất trong lành, tia nắng bắt đầu len lỏi qua những nhánh cây, anh đã nghĩ sẽ thường xuyên dẫn cô về đây cùng với ba đứa trẻ nghĩ đến điều đó Lãnh thiên Khải bất chợt mỉm cười, một nụ cười nhẹ nhàng, pha lẫn hạnh phúc.

Nhìn qua cô gái đang còn ngủ trên giường, thân hình mảnh mai, nhỏ bé trong chiếc chăn, có vẻ cô ngủ thật thoải mái, Lãnh Thiên Khải bước lại, đưa tay lên khuôn mặt cô rồi duy chuyển xuống đôi môi hồng hào của cô.. Đã rất lâu rồi anh không được ngồi ngắm cô lâu như vậy, Lãnh Thiên Khải thở phào một cái cuối đầu đưa môi mình chạm lấy môi cô.

Đoàn Ân Nhi bất chợt mở mắt ra, nhìn thẳng vào đôi mắt của Lãnh Thiên Khải, không biết từ bao giờ mà đôi mắt anh lại ấm áp, ôn nhu như vậy, anh hôn cô, cô cứ để vậy mà cho anh hôn, không phản kháng lại, Lãnh Thiên Khải cười, nụ cười anh trong thật đẹp, khiến mắt cô nhìn không rời, đôi tay anh nhẹ nhàng xoa đầu cô..

" Tiểu Nhi, Lãnh Thiên Khải anh xin thề sẽ không bao giờ làm em phải chịu khổ nữa, cho dù em có hận anh, có căm ghét anh, cho dù em không tha thứ cho anh, nhưng xin em đừng rời xa anh.. "

Đoàn Ân Nhi mất đôi mắt với anh, trong lòng cô bỗng nhiên ấm áp đến lạ thường, cô nghĩ có nên cho anh một cơ hội nữa hay không, có nên tin tưởng anh thêm một lần nữa không, cô đưa đôi bàn tay lên sờ mặt anh nỡ một nụ cười nhẹ..

" Em vẫn chưa tha thứ cho anh đâu, muốn em tha thứ phải xem thành ý của anh mới được "

Lãnh Thiên Khải hôn vào trán cô một cái

" Được, cho dù có bất cứ chuyện gì, anh sẽ luôn bảo vệ em,.. "

" Ngày mai, em dọn về nhà anh ở được không, anh muốn chăm sóc em và con của chúng ta "

" Được nhưng em phải đi làm, em không muốn cậy vào anh mà sống, dù gì em và anh cũng đã li hôn rồi... em không muốn phải bận tâm vào điều gì nữa "

Những câu nói của Đoàn Ân Nhi anh đều chú tâm lắng nghe, đôi mắt anh lúc này trở nên u buồn, có lẽ cô trải qua nhiều tổn thương nên có khoảng cách với anh như vậy là đúng, cho dù thế nào đi nữa, anh vẫn âm thầm chăm sóc quan tâm cô...

Sáng hôm sau anh đưa cô về Lãnh gia, chiếc cổng lớn màu đen tự động được mở ra,.. Tổ Thư và Tổ Như chạy ra ngõ ngang nhìn Đoàn Ân Nhi bước xuống xe,..Tổ Như vội lung tay chỉ mình

" Chị.. Chị đó có phải là Ân Nhi không, trông thật là đẹp "

Tổ Thư nhìn Đoàn Ân Nhi bằng đôi mắt căm ghét cô siết thật chặt tay mình cắn chặt răng hất tay Tổ Như ra

" Lo mà đi làm việc đi, cô ta có gì đáng để xem "

Tổ Thư ngoảnh mặt đi vô nhà còn Tổ Như chạy lại giúp Đoàn Ân Nhi xách vali lên phòng, nét mặt Tổ Như có phần ngượng mệ nhìn cô nở nụ cười tươi

" Lãnh phu nhân đã về, em có thấy ảnh phu nhân hôm nay mới được gặp, trong phu nhân xinh đẹp hơn trong ảnh nữa đấy "

Đoàn Ân Nhi nhìn cô gái ngây thơ hồn nhiên đứng trước mặt mình trong lòng không khỏi yêu quý, cô nở một nụ cười hiền từ

" Vậy sao, sau này gọi tôi là Ân Nhi được rồi.. "

" Không được, cũng gần trưa rồi phu nhân muốn ăn gì, để em làm cho "

"Chị không đói, em làm cho A Khai đi "

"Vâng ạ "

Lãnh Thiên Khai bước lại choàng sau vai Đoàn Ân Nhi nhẹ nhàng dẫn cô vào nhà, cô nhìn xung quanh vẫn không có gì thay đổi nó vẫn giống năm năm trước chỉ có điều tĩnh lặng, âm thầm cô vừa đi vừa nói với anh

"Em muốn ra vườn hoa một chút "

"Được, anh dẫn em đi "

Vườn hoa của cô bây giờ đã nở rộ trong thật đẹp gió thoảng nhẹ qua những nhánh hoa phảng phất một mùi hương thơm dịu, cảnh vật xung quanh được anh trang trí như một khu vườn cô tích mà nhân vật chính là cô.. Chiếc xích đu màu trắng được khắc lên một dòng chữ I Love You, cô bất ngờ trước sự tỉ mỉ của anh, cô vừa tung tăng chạy đùa vừa cười thật tươi khiến trong lòng có chút ấm áp... Cô dừng lại một cái bàn nhỏ trắng và một cái kệ, trên bàn có để những cuốn sách, truyện cổ tích và hai chiếc ly cặp, nhìn xuống cô thấy là chiếc kệ của cô, trong lòng cô không khỏi đau thắt, hóc mắt cô đồ họa không tìm được mà rơi lệ..

Ngồi xuống cô đưa tay sờ lên ngôi mộ, có để tấm ảnh khi cô cười, Lãnh Thiên Khai bước lại xoa đầu cô

"Em khóc cái gì, chỉ là tôi hiểu lầm em đã chết nên tôi mới lập mộ, bây giờ không cần nữa rồi, người con gái tôi yêu đã quay về rồi "

Đoàn Ân Nhi vừa khóc vừa bĩu môi nói với anh

"Anh đúng là tên đại ngốc "

Tổ Thư đứng phía sau nhìn hai người, đôi mắt sắc bén nhìn sang Đoàn Ân Nhi, cô đã chuẩn bị kế hoạch đã hãm hại Đoàn Ân Nhi, Tổ Thư nhếch miệng cười

"Để xem cô vui vẻ được bao lâu "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cầm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Đoàn Ân Nhi ngồi trên xích đu ngắm nhìn phong cảnh xung quanh, nơi này thật đẹp, cô nhìn dưới chân có thứ gì đang đi lại, tầm mắt cô lúc này bắt đầu duy chuyển xuống là một con thỏ trắng mập mạp đáng yêu... Đoàn Ân Nhi không chịu được sự đáng yêu của nó mà ôm thỏ con vào lòng..

"Tại sao mày lại đáng yêu như vậy chứ "

Cô vừa nói vừa cười tươi trong có vẻ cô rất thích thú.. Lãnh Thiên Khai bước lại nét mặt anh ôn nhu xoa đầu cô

"Thích chứ "

Cô cười híp mắt nhìn anh

"Rất thích "

"Vậy sao này tôi và em cùng chăm sóc chúng "

Đoàn Ân Nhi quay mặt về nơi khác cười thầm

"Ai nói tôi sẽ chăm sóc chúng với anh "

"Anh đói chưa, chúng ta đi ăn cơm nào " Đoàn Ân Nhi đặc thỏ con xuống nắm tay anh vội vàng bước đi

Vào nhà vẫn không có gì thay đổi mọi thứ trong nhà anh đều ngăn nắp sắp xếp theo trật tự, tầm nhìn cô chụp cùng anh vẫn giữ nguyên vị trí cũ chỉ có điều không gian trong nhà lại có một cảm giác u buồn đến như vậy, nghe tin cô về Lão Hạ vui đến bật khóc 5 năm cô đi tóc của ông cũng càng ngày càng bạc rồi

"Ân Nhi, em trò chuyện với Lão Hạ đi, tôi đi tắm "

"Vâng, anh đi đi "

" Tiểu Nhi, cháu về rồi làm lão già này đợi lâu lắm rồi đấy "

Đoàn Ân Nhi lại đỡ Lão Hạ ngồi ghế cô vừa cười vừa lễ phép nói

" Bác Hạ, lâu quá không gặp bác khỏe không "

Lão Hạ cười gật nhẹ đầu

" Ta khỏe, ta khỏe lâu lâu ta còn đi đấu võ với mấy ông bạn già nữa đó, à mà Tiểu Nhi này cháu về đây có ở lại đây với Thiên Khải không, từ khi cháu đi nó nhiều lần làm điều đại dột lắm đó, làm hại lão già này phải phụ jack và Tiểu Trần trong nôm nó, khổ thân ta quá mà "

" Bác Hạ, làm phiền bác rồi, cháu cảm ơn bác.. Cháu sẽ ở đây với anh ấy nhưng tình cảm cháu dành cho anh ấy mất một ít rồi "

Nói đến đây Đoàn Ân Nhi dừng lại khuôn mặt cuối xuống trong có vẻ cô đang buồn, Lão Hạ thấy thế vội vỗ vai Ân Nhi

" Cháu đừng buồn, À Tiểu Ái và Tiểu Phong đâu, sao ta không thấy "

" Chúng đi du lịch với Ái Trần và jack rồi, đợi chúng về bác hạ sẽ được thấy thêm một thành viên nữa đó " Đoàn Ân Nhi cười tươi trong lời nói của cô Lão Hạ đã hiểu thêm được phần nào ông cười to

" Tiểu Nhi lại có thêm một đứa nữa à, haha ta cũng có cháu để bế rồi sao "

" Vâng ạ "

Lúc này Tổ Thư đem nước lên cho hai người, nét mặt của cô khiến Đoàn Ân Nhi nhìn vào đã thấy sợ, đặc li nước mạnh xuống bàn rồi xoay người bước đi mà không nói tiếng nào, Lão Hạ lắc đầu

" Cô Tổ Thư này đanh đá, thâm độc, Tiểu Nhi cháu nên cẩn thận với cô ta "

" Vâng, cháu biết rồi "

Đoàn Ân Nhi nhăn mặt khó hiểu, không hiểu vì sao mình đã gây thù gì với cô ta mà cô ta lại nhìn mình bằng ánh mắt căm ghét như thế, cô không mong sẽ lặp lại chuyện của 5 năm trước, nghĩ đến cô lại thấy bất an, lo lắng. Lãnh Thiên Khải bước xuống lầu thân hình cao lớn của anh đang đứng trước mặt cô, do cô quá chú tâm mà không thấy anh đang nhìn mình

" Tiểu Nhi, em sao vậy "

Đoàn Ân Nhi nghe thấy tiếng anh bị anh làm cho giật mình cô mới định hình lại được đôi mắt lúng túng nhìn anh

" Anh đứng đây từ khi nào đấy, làm em giật cả mình "

" Mới thôi, Ân Nhi em có chuyện gì à "

" Không... Không có gì đâu,... Đi..đi ăn cơm thôi "

Ngay lúc này tại Thụy sĩ

" Jack, anh đi chậm thôi chờ tôi với "

Đường Ái Trần nắm tay Tiểu Ái vừa đi vừa kêu anh

" Cô đi nhanh một chút, haizzz chân cô ngắn thật,... "

" Anh vừa nói cái gì, anh có tin tôi lột da đầu anh không "

" Cô lùn như thế mà đòi.... cô phải uống sữa thật nhiều mới cao nhé "

" Jack, bà đây giết anh "

Tiểu Ái, Tiểu Phong và Tiểu Minh nhìn hai người mà lắc đầu bó tay, Tiểu Ái lưng ta của Tiểu Phong nói nhỏ

" Anh, anh có thấy đi Ái Trần và chú Jack rất hợp nhau không "

Tiểu Phong bỏ tay vào túi quần khuôn mặt đến tính cách vẫn giống như Lãnh thiên Khải, cậu nhìn Đường Ái Trần rồi sang jack gật đầu một cái

" Vậy mình sẽ tác hợp cho họ "

Tiểu Minh vẫn không hiểu gì nhìn hai người thì thầm, rồi quay mặt qua ăn kem của mình không thèm quan tâm... Tính cách của Tiểu Ái và tiểu Minh khá giống cô còn Tiểu Phong thì lại giống anh toát lên một vẻ đẹp lạnh lùng soái ca khiến các cô gái đi ngang qua phải trầm trồ khen ngợi, ba đứa con cô sinh ra đều mang một vẻ đẹp động lòng người

" Nè Thiên Phong, anh có cảm thấy mấy chị gái đang nhìn anh không "

Tiểu Phong lúc này không thèm để ý đến mấy chị gái đó khuôn mặt tự đắc

" Chắc tại vì anh đẹp trai quá mà "

Tiểu Ái quay sang chỗ khác cười trừ

" Nhưng papa của mình là đẹp nhất, anh chỉ đứng thứ nhì thôi "

" Không thèm nói chuyện với em,.. Đi thôi "

Tiểu Phong nắm tay Tiểu Minh và Tiểu Ái cùng đi còn Ái Trân và Jack đi phía sau

Sau một buổi đi chơi mệt rã cuối cùng cùng về đến khách sạn, Jack đặc hai phong Víp cuối cùng, Tiểu Ái nháy mắt với Tiểu Phong một cái, có lẽ kế hoạch của ba đứa nhóc này sắp bắt đầu

" Đứng trước cửa phòng jack thả Tiểu Minh xuống

" Tôi này cô và Tiểu Ái một phòng, còn tôi Tiểu Phong và Tiểu Minh một phòng "

" Được "

Tiểu Phong đẩy tiểu Ái và tiểu Minh vào phòng trước, tay cậu đặt phía sau ngược mắt lên nhìn Jack và Đường Ái Trân

" đi Ái Trân và chú Jack chung 1 phòng nhé " Nói xong Tiểu Phong chạy vào đóng cửa rầm lại

Đường Ái Trân gõ cửa " Tiểu Phong, Tiểu Ái mở cửa cho đi vào đi "

" Đi về phòng mình đi, ba đứa con đã ngủ hết rồi "

Jack thấy cô lúng túng anh bước lại nắm tay cô khiến cô tròn tròn mắt

" Đi về ngủ thôi nào "

" Không được... Anh là nam tôi là nữ không chung phòng được "

Đường Ái Trân lúng túng

" Cô sợ tôi ăn cô sao... Yên tâm tôi sẽ không ăn cô trừ khi cô cho phép "

" Anh.. anh nói cái gì đấy, tên điên này "

Đường Ái Trân đỏ mặt mà chạy vào phòng, jack bước lại ghé salon ngồi xuống chân bắt chéo lấy điều thuốc ra hút, Đường Ái Trân nhìn anh không chớp mắt,.. có lẽ cô đã thích anh từ lâu nên cô đã lấy hết dũng khí lên để nói

" Bây giờ jack, tôi thích anh "

Khi nghe cô nói câu đó jack thờ ra một lần khói rồi cười nhẹ

" Nhưng tôi không thích cô, tôi chỉ xem cô là bạn thôi, không lẽ cô để ý đến những lời nói ban nãy của tôi "

" Không phải như vậy "

" Ừ "

" Vậy tôi ngủ trước, anh đừng để ý những lời nói đó.. coi như tôi chưa từng nói đi "

Đường Ái Trân nằm xuống kéo chăn lên xoay qua chỗ khác nước mắt cô không hiểu vì sao lại rơi nữa..... cô cười khổ

" Tình yêu đúng là một loại thuốc độc mà "

Chương 34

Đoàn Ân Nhi lúc này chuẩn bị lên phòng ngủ thì bị một cánh tay to lớn chặn lại khiến cô giật mình, ngược mắt lên nhìn anh, cô thiếp là muốn đá cho anh một cái..

" Lãnh Thiên Khải, anh có biết làm người khác hủ hồn không "

Lãnh Thiên Khải cười nhẹ cuối xuống áp sát mặt cô đôi mắt anh nhìn thẳng vào mắt cô, tìm anh không hiểu vì sao lại đập, cô cũng thế nhìn nhau một lúc, Lãnh Thiên Khải lấy tay nâng cằm cô lên môi anh bắt đầu hôn nhẹ lên đôi môi cô rồi ghé sát tay cô thì thầm vài điều gì đó...

" Ân Nhi, tối nay tôi ngủ cùng với em "

Đoàn Ân Nhi nghe xong thì bium môi không muốn cho anh ngủ cùng mình

" Anh ngủ phòng tôi, tôi ra phòng khách "

" Nhất thiết phải như vậy sao, chỉ là tôi nhớ mùi trên cơ thể em "

Đoàn Ân Nhi đẩy anh ra chạy nhanh lên lầu không quên bỏ lại vài chữ

" Đừng có mơ nhé "

Lãnh Thiên Khải nhìn bóng lưng nhỏ bé của cô anh cười, anh hạnh phúc trong lòng bỗng ấm áp lạ thường

" Ân Nhi, tôi sẽ không để cho em phải rời xa tôi thêm một lần nào nữa đâu "

Chiếc điện thoại trong túi quần của anh reo Lãnh Thiên Khải lấy ra nhìn vào màn hình điện thoại Jack có việc gì mà gọi cho anh vào lúc này, Lãnh Thiên Khải ấn nút nghe từ đầu dây bên kia Jack nói với giọng gấp rút

" Khải Khải cậu qua đây một chuyến, tiểu Minh đang nguy hiểm đến tính mạng "

Lãnh Thiên Khải nghe xong câu nói của Jack mặt anh vẫn bình tĩnh giọng nói đầy trầm lặng nhưng trong lòng anh rất lo lắng

" Tiểu Minh làm sao "

" Không phải giải thích nhiều anh qua ẹ đi "

Lãnh Thiên Khải không nói thêm câu nào, vội cúp máy anh chạy nhanh lên phòng lấy chiếc áo khoác ra khỏi nhà, đi ngang phòng cô, Lãnh thiên Khải nhún nhủ vài điều..

" Tiểu Nhi, anh phải qua Pháp có chút chuyện cần giải quyết, em ở nhà phải cẩn thận, Tổ Thư cô ta nham hiểm cô ta có gây sự với em thì em cứ ra tay, em mà có vết tích nào tôi về tôi lột xương nó,....

Đoàn Ân Nhi thật ra vẫn chưa ngủ, cô ở trong phòng nghe từng lời anh dặn dò, trong lòng không muốn để anh đi, cô có linh cảm chẳng lành giống như anh đi sẽ chẳng bao giờ quay về nữa.....

A Cầu là người phụ trách lấy máy bay riêng của anh, nhìn thấy anh gọi mình cậu không thể nào tưởng tượng được hình tượng của anh bây giờ, một Lãnh Thiên Khải uy nghiêm chú trọng vẻ ngoài nay lại ra đường quần áo xộc xệch lại còn mang dép đi trong nhà, nhưng nói thì nói anh mặc như thế nào vẫn rất soái, A Cầu đi đến kế bên anh..

" A Khải, cậu làm gì mà gấp thế, phải đi ngay bây giờ luôn sao "

Lãnh Thiên Khải vừa đi không đáp lại lời A Cầu, nhìn vào đôi mắt anh lúc này ánh mắt có chút đau thương, ngoài jack ra A Cầu còn là một trợ thủ đắc lực của anh, và là một người bạn bên anh từ nhỏ, chỉ có A Cầu mới nhận ra được ánh mắt đó..

Lên đến máy bay, Lãnh Thiên Khải nhẹ nhàng ngồi xuống, mắt nhắm lại

" Khải hôm nay thời tiết không tốt, sợ sẽ ảnh hưởng đến chuyến đi "

" Phải đi ngay bây giờ "

A Cầu nhăn mặt có chút lo lắng, nhưng hiếm khi Lãnh Thiên Khải lại gặp như thế này, chắc có chuyện quan trọng lắm, nên đành phải chiều ý của anh

Trong bệnh viện Lãnh Thiên Khải chạy nhanh đến phòng cấp cứu thấy chỉ mỗi Jack đứng đó chờ, jack thấy anh thì ngoắc tay

" Jack, Tiểu Minh làm sao.. Con trai tôi như thế nào rồi "

Jack lắc đầu " Vẫn chưa ra "

Lãnh Thiên Khải ngồi xuống ghế lưng cuối xuống đan tay lại, khuôn mặt mệt mỏi, lo lắng đến khi đèn cấp cứu tắt, anh nhanh chóng lại bác sĩ

" Bác Sĩ con tôi làm sao vậy "

" Bây giờ phải làm phẫu thuật thay tim gấp nhưng do mất quá nhiều máu mà lại là máu hiếm, cần người cung cấp máu....

" Cứ lấy máu của tôi, vì tôi là cha thằng bé tôi cũng có máu hiếm "

Vị bác sĩ gật đầu " Vậy thì anh đi theo tôi "

Lãnh Thiên Khải nằm lên chiếc giường bệnh anh hiến máu rất nhiều cho đến khi ngất đi nhưng vẫn không đủ, vị y tá bước lại khuyên anh không nên cấp máu nữa nhưng anh vẫn không chịu nghe đôi mắt mệt mỏi mở nhẹ ra

" Con trai tôi thế nào rồi " chưa nói hết câu anh đã hấp đi, y tá chạy lại thông báo cho bác sĩ anh vì hiến máu nhiều nên rơi vào tình trạng hôn mê, còn jack bên ngoài thì vô cùng lo lắng, thấy Lãnh Thiên Khải đẩy ra, Jack hốt hoảng chạy lại hỏi bác sĩ

" Bác sĩ, cậu ấy làm sao, cậu ấy bị làm sao "

" Bệnh nhân vì hiến máu nhiều nên hôn mê chúng tôi phải chuyển qua phòng chăm sóc đặc biệt "

Lo sợ lại nổi tiếp lo sợ, anh ngược mắt lên nhìn đèn cấp cứu trời đã sáng rồi mà tiểu Minh vẫn chưa ra, điêm thoại trong túi anh reo đột nhiên reo lên

" Jack, anh đi đâu vậy, Tiểu Minh đâu, anh có thấy nó không "

Jack suy nghĩ lại với tính cách của Lãnh thiên Khải chắc chắn anh sẽ không nói cho cô và Đoàn Ân Nhi biết Tiểu Minh đang nguy hiểm

" Tôi và Tiểu Minh đi đâu thì cô quản được sau "

" Jack, anh là tên khốn "

Jack cúp máy thở dài một cái, đèn cấp cứu lại tắt bác sĩ bước ra

" Thế nào rồi "

" Đã qua cơn nguy kịch nhưng cậu bé lại mắc một chứng bệnh rất hiếm tuy không ảnh hưởng đến tính mạng nên người nhà phải đặc biệt chăm sóc nếu có bất kì triệu chứng gì chúng tôi e là hết cách, bệnh này cần phải hiến máu nhiều lần và không được đi lại trong một khoảng thời gian thì có cơ hội sẽ khỏi (cái này mình chỉ Hư Cầu ra thôi nha >>) "

" Cảm ơn bác sĩ "

Jack đưa tay vuốt mặt một cái, tạm thời tiểu minh không sao nhưng khải thì vẫn chưa tỉnh lại, jack vào phòng chăm sóc anh cậu nhìn Lãnh Thiên Khải thì thấy anh mở đôi mắt ra nhìn mình giọng yếu ớt hỏi

" Tiểu Minh thế nào rồi "

" Thằng bé không sao nhưng tôi e là cần phải chữa trị một thời gian, cậu có muốn nói cho Ân Nhi biết không "

" Không, cô ấy chịu khổ nhiều rồi, giờ không thể chịu được nữa "

" Jack, cậu gọi cho cô ấy nói là tôi đang giữ tiểu Minh bên cạnh, kêu cô ấy đừng lo, cậu cũng trở về nước đi "

" Nhưng sao tôi có thể đi bỏ cậu lại được "

" Tôi không sao, có A Cầu bên cạnh, cậu phải về chăm sóc Ân Nhi hộ tôi "

Lãnh Thiên Khải đang nói thì điêm thoại reo lên anh nhấc máy từ đầu dây bên kia Đoàn Ân Nhi nói với giọng đầy tức giận kèm theo hận thù

" Lãnh Thiên Khải, trả Tiểu Minh lại cho tôi, anh đã đem thằng bé đi đâu "

" Tôi chỉ dẫn nó đi chơi thôi, đừng lo "

" Anh nói dối, anh muốn gì ở tôi mà phải làm vậy, muốn tình yêu sao, muốn tôi ở cạnh anh sao, điều đó sẽ không bao giờ xảy ra, tôi hận anh, trả con lại cho tôi "

" Em ngốc quá, tôi chỉ mượn Tiểu Minh một thời gian thôi rồi tôi sẽ trả lại em, ngoan đừng lo nhé "

Từ đầu dây bên kia một giọng cười khinh bỉ, đầu xót vang lên " Tôi tưởng rằng anh sẽ thay đổi, nhưng không phải vậy, Lãnh Thiên Khải anh nghe cho rõ đây, tôi Đoàn Ân Nhi sẽ tuyệt giao từ đây với anh "

Lãnh Thiên Khải nghe những câu nói đó mỉm cười nhẹ, tim nhói đau anh nghĩ thầm trong lòng " Thà để em hận tôi, nhất định tôi sẽ không để em phải chịu đau khổ, Ân Nhi chỉ một thời gian nữa thôi, tôi sẽ đem một Tiểu Minh lành lạng trở về "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Đoàn Ân Nhi cúp máy, cô khụy xuống nền gạch lạnh lẽo khóc thật to, tại sao anh lại lừa dối cô, tại sao mọi chuyện lại thành ra như vậy...

Điện thoại trên bàn cô reo lên... một số lạ, cô nhấc máy từ đầu dây bên kia có một giọng nói của nam nhân.. giọng nói hết như anh..

" Cô có muốn biết về bí mật của Lãnh Thiên Khải không!?"

Đoàn Ân Nhi đôi mắt ngẩn lệ khó hiểu...

" Anh là ai "

Từ đầu dây bên kia hần cười một nụ cười đầy huyền bí... Hần ngồi trên sofa tay đặt lên bàn gỗ vài nhịp

" Haha.. Cậu ta không nói cho Đoàn tiểu thư biết à "

" Con của Đoàn tiểu thư đang sống không bằng chết cô có muốn biết không?"

Đoàn Ân Nhi lúc này đầu óc rối bời càng thêm lo lắng

" Con tôi làm sao, vì sao tôi phải tin anh, chúng ta không quen biết làm sao tôi tin lời anh nói được."

Hần từ ghế sofa đứng lên trên mặt có đeo mặt nạ nửa bên.. hần đi về phía cửa sổ nhìn về một nơi xa

" hư,.. Cô muốn biết thì 7h tối đến quán bar night phòng vip số 1, cô sẽ được biết tất cả "

Nói xong hần cúp máy trên mặt nở một nụ cười đầy đắc ý...

Đoàn Ân Nhi rất hoang mang lo lắng, bây giờ cũng gần đến 7h rồi có nên đi hay không chột nghĩ về Lãnh Thiên Khải đã đem Tiểu Minh đi đâu cô cũng chẳng biết nghe người đang ông đó nói Đoàn Ân Nhi càng hoảng sợ hơn cô nhất định phải đi..

Cô lên lầu chuẩn bị rồi cầm túi xách bước ra ngoài..

Tại quán bar night hần ngồi đợi trong phòng Vip vì hần biết chắc chắn cô sẽ tới... hần ngồi khuất trong bóng tối, tay cầm điếu thuốc vừa hút rồi thở ra một làn khói trắng, ánh mắt hần đầy hận thù....

Đoàn Ân Nhi bước xuống xe nhanh chóng bước vào, mở cánh cửa ra, cô thấy hần quay người lại tay cầm ly rượu bước lại cô... trên mặt còn là mặt nạ nửa bên...

" Đoàn Tiểu Thư đến rồi sau, mời ngồi "

" Anh mau nói đi, anh là ai, Lãnh Thiên Khải còn con tôi nữa, bọn họ đang ở đâu "

Hần nhàn nhã ngồi từ từ xuống, hần vừa đặc ly rượu lên bàn vừa nói..

" Đoàn tiểu thư không cần vội, cứ từ từ rồi cô cũng sẽ biết mọi chuyện "

Chân hần bắt chéo nét mặt hần đầy thần bí

" Lãnh Thiên Khải cậu ta bắt con cô để thế thân cho ba mẹ hần "

" À mà cô có lẽ không biết nhỉ, ba mẹ hần cũng là ba mẹ tôi, Đoàn Ân Nhi ơi Đoàn Ân Nhi cô đúng thật là ngu ngốc, bị hần lừa đến như vậy mà vẫn còn yêu hần "

Đoàn Ân Nhi không tin vào sự thật cô cố sức la lớn

" Anh nói dối... Ái Li chỉ nói anh ấy đem con tôi đi thôi..Anh là đồ gian xảo đồ lừa gạt "

" Vậy cho tôi hỏi cậu ta đem con cô đi đâu nhỉ.. Hahaha "

" Tôi không tin " Cô nói xong quay mặt chạy thật nhanh ra ngoài nước mắt bây giờ đã lấp lem trên gương mặt xinh đẹp

Cô lấy điện thoại ra cố giữ cho tinh thần bình tĩnh rồi nhấn một giây số quen thuộc

Lúc này Lãnh Thiên Khải đang nằm trên giường bệnh truyền máu do mất nhiều máu nên anh cần phải nghỉ ngơi vừa mới chợp mắt được một lát, điện thoại đầu giường anh reo lên, nhìn vào dãy số trên màn hình Lãnh Thiên Khải có phần vui mừng kèm theo đau lòng..

" Có chuyện gì sao tiểu Nhi "

" Lãnh Thiên Khải em hỏi anh một câu, anh phải trả lời thật lòng "

" Được "

" Anh có một người em ruột có đúng không "

Lãnh Thiên Khải nghe được thì ngưng một chút, anh nhắm mắt lại trả lời

" Phải "

Đoàn Ân Nhi không tin vào mắt mình, anh chưa bao giờ nói mình có em, có ba mẹ vậy những lời người đàn ông lúc này nói là sự thật sao... Sao có thể như vậy được,.. Mẹ ruột của cô mất, bà ngoại cũng mất rồi.., Sao có thể hại ba mẹ của hần được....

" Vậy Tiểu Minh đâu, em muốn thấy mặt nó "

" Tiểu Minh không có ở đây, anh còn rất nhiều công việc, khi nào xong anh sẽ dẫn Tiểu Minh về "

" Đồ lừa dối, anh bắt Tiểu Minh đi đâu rồi, tôi hận anh... huhu huhu "

Cô cúp máy vừa chạy vừa khóc thật to.. Còn Lãnh Thiên Khải nằm im không nói gì, Jack cũng đang ngồi kế bên

" Khụ Khụ "

" Khải, cậu không sao chứ "

" Tôi không sao "

" Jack Thiên Tân quay về rồi "

" Cái dì, thằng nhãi đó quay về không phải để báo thù cậu đó chứ "

Lãnh Thiên Khải nhắm nghiền mắt giọng nói có chút lạnh lẽo

" Cũng có thể "

" Jack cậu về nước đi đừng ở đây nữa, cho người bảo vệ tiểu Nhi, bất kì ai đụng đến một sợi tóc của cô ấy, giết không tha "

" Được rồi, tôi về A cầu ở lại chăm sóc cậu với Tiểu Minh, cậu nhớ bảo vệ sức khỏe "

" Ừ," khụ khụ lãnh Thiên Khải phun ra một ngụm máu, anh vội lấy chiếc khăn có thêu tên của anh và cô để lau vết máu trên miệng

" Tôi thấy cậu không được ổn lắm, có cần tôi gọi bác sĩ tới không "

" Tôi không sao, cậu quay về đi "

"Được rồi "

Jack bước ra khỏi cửa miệng còn lẩm bẩm mắng Lãnh Thiên Khải

"Tên đàn này,... có cần hành hạ bản thân mình vậy không..... Haizzzz bệnh vì tình là hết thuốc chữa "

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Cám* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

"Tên đàn này,... có cần hành hạ bản thân mình vậy không..... Haizzzz bệnh vì tình là hết thuốc chữa "

Hơi thở của Lãnh Thiên Khải có chút yếu ớt.. do mất nhiều máu nên sắc mặt anh càng ngày càng kém, mặt dù y tá đã khuyên nên nghỉ ngơi nhưng y kiên quyết không chịu.

Đến hôm nay Tiểu Minh sắc mặt hồng hào hơn khiến tâm trạng của y rất vui, y cầm điện thoại gọi cho thuộc hạ

"Lão Đại, có chuyện gì sao "

"Tôi có việc giao cho anh " giọng nói y lạnh như băng pha lẫn chất của một người thủ lĩnh

"Được, Lão đại cứ nói "

"Theo dõi Thiên Tân, không để nó làm hại Ân Nhi rõ chưa "

"Vâng tôi biết rồi, Lão đại cứ yên tâm "

Trong suốt 4 tháng anh không ra mặt, mọi chuyện đã bắt đầu trở nên bế tắc

Đoàn Ân Nhi tìm kiếm khắp nơi hỏi jack rất nhiều điều về tiểu Minh, nhưng chỉ vô ích, cô bắt đầu trách bản thân mình. Cô khóc rất nhiều, jack nhìn cô mà không cam lòng muốn nói cô biết... Nhưng nếu cô biết được cô sẽ phải trả một cái giá rất đắt....

Đường Ái Trân nhìn cô như vậy không an tâm nên đã dắt Tiểu Phong và Tiểu Ái gửi qua Pháp chơi cùng với ba mẹ cô, con cô ở lại chăm sóc Đoàn Ân Nhi...

Hôm nay rất khác so với thường ngày Đoàn Ân Nhi mua rất nhiều quần áo, trang sức đắt tiền, cô bắt đầu trở nên bí hiểm, ngồi trước gương Đoàn Ân Nhi cười, một nụ cười đầy đau khổ...

"Lãnh Thiên Khải anh vui lắm khi nhìn thấy tôi như thế này đúng không, vậy anh cứ chờ xem, tôi sẽ khiến anh phải chết trong đau đớn tột cùng "

Đoàn Ân Nhi cười to, trang điểm xong cô vào phòng thay quần áo, lựa một chiếc đầm body màu đỏ mang vào, lộ ra ba vòng hoàn hảo khiến cô càng thêm quyến rũ..

Bước xuống nhà cô khiến ai cũng phải nhìn cô như một người hoàn toàn khác.. không còn là Đoàn Ân Nhi dịu dàng thuần khiết như lúc xưa mà cô càng trở nên sắc sảo mạnh mẽ khiến người khác không thể hiểu được cô đang nghĩ gì..

Thiên Tân bước vào nhà nhìn cô mà trong lòng hân rất vui, vui vì kế hoạch sắp thành công của mình, hân vỗ tay tiến về Đoàn Ân Nhi

"Ân Nhi, hôm nay em rất đẹp "

Đoàn Ân Nhi cười khinh một cái rồi tiến đến dừng lại chỗ y

"Hừ, đi thôi "

- "Tiểu Minh còn tỉnh rồi sao lại đi với papa nào "

Tiểu Minh mơ màng tỉnh giấc bước chập chững lại chỗ Lãnh Thiên Khải

- "Papa đây là chỗ nào vậy, Thiên Phong và thiên ái đâu còn cả đi Ái Trân nữa "

Lãnh Thiên Khải bế tiểu Minh lên nhìn vào cậu rồi ngất vào mũi cậu một cái nhẹ

- "Tiểu Minh ngoan nhé, bây giờ con đang bệnh không được nói cho ai biết họ sẽ lo đợi hết bệnh papa dẫn con về nước nhé "

- Mami sẽ buồn nếu như không có tiểu Minh bên cạnh không "

- Không đâu, tiểu Minh đừng lo nhé papa sẽ nói với mami "

Đường Ái Li thấy Đoàn Ân Nhi đi cùng với Thiên Tân không an tâm nên cô đã theo dõi phía sau, chiếc xe BMW dừng lại tại một quán bar sang trọng, Đoàn Ân Nhi bước xuống xe khiến bao nhiêu cặp mắt cũng phải ngoái nhìn, Đường Ái Trân không tin vào mắt mình đó là cô..

Cô vội lấy điện thoại ra gọi cho Lãnh Thiên Khải

" Tôi nghe, có chuyện gì sao "

" Lãnh Thiên Khải, Ân Nhi cô ấy đi vào bar với Thiên Tân còn ăn mặc rất gợi cảm. Tôi.. Tôi phải làm sao bây giờ "

Lãnh Thiên Khải không đáp lại anh nghĩ thầm trong đầu " Tiểu Nhi, anh xin lỗi em vì không bảo vệ được cho em "

Đường Ái Trân không nghe có người đáp lại nên gọi tên y

" Lãnh Thiên Khải, anh có nghe tôi đang nói gì không "

" uh, cô gọi jack, A cầu đến bảo vệ cô ấy, tôi lập tức bay về liền "

" Được rồi "

Lãnh Thiên Khải thay quần áo rồi chạy đến một nơi gặp mặt một người..

Đứng trong mật thất, y ngược mắt lên nhìn màn hình nói chuyện với một người phụ nữ chạc tuổi mẹ cậu

" Nếu bà làm hại cô ấy.. Tôi sẽ cho bà sống không bằng chết "

Người đàn bà phía trong màn hình cười một cái tay cầm ly rượu đưa trước mắt mà nói

" hừ, với thể lực của con mà muốn đấu với ta, tốt nhất con nên ngoan ngoãn quay về cưới Sở Kỳ và đem 3 đứa nhỏ kia về đây cho ta.. ta có thể tha mạng sống cho cô ta, nếu không con cũng biết hậu quả rồi chứ..."

" Lãnh Thiên Khải vẫn bình tĩnh khuôn mặt tỏa ra sát khí đôi mắt sắc bén nhìn vào người phụ nữ đang ngồi trên ghế "

" Bà đừng mong tôi sẽ nghe theo bà, biết điều thì dẹp ngay cái trò đó của bà lại ngay đi, đừng có chọc tôi tức giận "

Bà ta cười to lên nhìn thẳng vào màn hình

" Con cứ chờ xem "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Cám* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

" Con cứ chờ xem "

Y không nói gì, cầm khẩu súng bắn thẳng vào màn hình nơi người đàn bà đang ngồi rồi quay đầu bỏ đi.

Y vội lên máy bay để trở về nước, vì Ân Nhi y không tiết bất cứ thứ gì.. y đã nghĩ trong đầu sẽ nói tất cả mọi chuyện cho cô nghe vì bệnh tình của Tiểu

Mình thuyền giảm, dù có dùng cả tính mạng y cũng không hối tiếc

Về đến Lãnh Gia vệ sĩ mở cánh cửa ra tất cả mọi người đều cúi đầu chào anh, Tổ Thư và Tổ Như vì hay tin anh về nên vui mừng ra đón

" Cậu chủ, cậu đã về "

" Ân Nhi đâu "

Khi anh nhắc về Đoàn Ân Nhi thì tất cả mọi người đều ấp úng không dám nói, vì chỉ sợ nói rồi sẽ bị đem ra giải quyết mất

Y quát lớn " ĐOÀN ÂN NHI ĐÂU "

Bị anh làm một phen hú hồn Tổ Thư cũng mở miệng nói ra cho anh biết, nhưng lại chăm đầu vào lửa nhiều một chút

" Thưa....thưa cậu chủ.... phu nhân đi chơi rồi,.. đã vậy còn mặc đồ rất gợi cảm "

Anh im lặng một lúc, không lâu sau anh vội cất tiếng khiến những người làm sợ với dáng vẻ lúc này của anh mà không dám ngược mặt lên nhìn...

" Ủ " Giọng y trầm thấp đến đáng sợ, bỏ hai tay vào túi quần Lãnh Thiên Khải ung dung bước lên lầu, nơi phòng ngủ của cô và anh

Chính là cái mùi hương quen thuộc này, mùi oải hương khiến nó vẫn vương vấn trong tâm trí anh...nhưng sao bây giờ nó lại không còn tự nhiên như lúc trước

Lãnh Thiên Khải nhanh chóng biết cô đang ở đâu nên đã đến tận nên tìm cô, chiếc xe BMW dừng lại tại một nhà hàng sang trọng, y thấy cô nhưng không bước xuống vì y muốn quan sát cô lâu hơn

Lãnh Thiên Khải vẫn ngồi im như tượng đá, có chút gọi là đau nhói, nhưng vẫn không biểu thị ra bên ngoài, ngồi một hồi lâu Lãnh Thiên Khải phát ra hai từ mà chứa đựng sự thù hận...

" Thiên Tân " hai từ này anh đã khắc cốt ghi tâm, mọi ân oán sẽ được nhanh giải quyết thôi

Nhìn cô cười nói với người nam nhân khác khiến y càng tức giận, muốn bay xuống xé xác hắn,..

Đoàn Ân Nhi khoác tay Thiên Tân bước ra khỏi nhà hàng, anh chỉ cười một nụ cười đầy khinh bỉ nhưng cũng không kém phần đau khổ

Bước xuống xe, thân hình cao lớn của y đến cả khí chất lạnh lùng, đôi mắt sắc bén nhìn vào cặp nam nữ đang đi phía trước, y vỗ tay

" Hai người có vẻ rất thân "

Giọng nói bỗng chốc truyền đến tai Đoàn Ân Nhi cô đứng lại, khuôn mặt như biến sắc, tại sao khi nghe giọng của anh, cô lại sợ đến như vậy..

Nhanh chóng bỏ tay Thiên Tân ra, cái cảm giác này là thế nào.. cô là sợ anh ghen hay sao... đẹp ý nghĩ trong, Đoàn Ân Nhi hít một hơi dài để lấy lại thần sắc

Cô quay lại nhìn y, khuôn mặt đắc ý, cô cười một nụ cười đầy khinh bỉ

" Thế thì làm sao!!! tôi đi với ai cũng không liên quan đến một người tay nhuộm đầy máu tươi như anh, thật khiến người ta kinh tởm " không ngờ cô lại nói ra những lời lẽ đó, tim cô đau, đau lắm....

Anh vẫn không nói gì, nhanh chóng bước lại gần phía cô, đưa đôi tay kéo cô về phía mình, khiến Thiên Tân không kịp trở tay

Đoàn Ân Nhi vì mất thăng bằng nên đã ngã vào ngực anh, lúc này cảm giác từ trên cơ thể anh rất ấm, phải gọi là rất ấm áp khiến khuôn mặt cô đỏ bừng

Lãnh Thiên Khải nhìn cô gái đang dựa đầu vào ngực mình, y cười xuống, khuôn mặt vẫn như vậy, vẫn là vẻ mặt lạnh lùng kèm theo tức giận

" Đoàn Ân Nhi, miệng lưỡi em càng ngày càng độc nhĩ "

Đoàn Ân Nhi lúc này mới có ý thức trở lại, cô đẩy anh ra nhưng lực anh quá mạnh nên cô đành phải cam chịu ngược đầu trừng mắt lên nói với y

" Không phải ở với người ác độc như anh mới vậy sau "

Y cười như không cười, nhìn sang Thiên Tân vẫn còn đứng đó, Lãnh Thiên Khải nhẹ giọng

" Cmn cậu nên biết làm gì trước khi Lãnh Thiên Khải tôi nóng giận "

Nói xong y bế cô lên mặc cho cô vùng vẫy bao nhiêu y vẫn không thả cô xuống

Bế cô vào trong xe, đôi môi anh tham lam mà hôn lấy môi cô, khiến cô không kịp tránh, đôi tay cô vô thức đánh đẩy anh ra, nhưng đã sớm bị anh thuận phục, đầu óc của Ân Nhi bây giờ trống rỗng, thôi thì cứ thuận theo vậy

Lãnh Thiên Khải rời khỏi môi của cô, bắt đầu dò la vào trong chiếc váy hở lưng của cô, khiến cô đỏ mặt, y xé tung chiếc váy cô ra, đôi bông đào vì bị va chạm nên lắc lư nhẹ, y vừa nắn vừa hôn môi cô

"Um~~~"

Cởi chiếc quần lót ren màu đỏ của cô, y tham lam đặt tay vào tư mật của cô khiến cô không chịu nổi mà phát ra tiếng rên nhẹ

"Sau khi tôi trở về, em thật sự là một bông hồng đầy gai nhọn, có tính sát thương rất cao "

Cô như rơi vào tận trời xanh, cảm giác khoái lạc khiến cô rên rỉ

"Umm~~ Không... không phải là anh... mau dừng lại "

Y vẫn không dừng mà đút thẳng cự vật to lớn vào bên trong hoa huyết đầy ắp ước của cô, khiến cô không kiềm được mà phát ra tiếng rên xấu hổ

Y càng đẩy nhanh hơn, tiếng anh gầm nhẹ những chất lỏng đã vào bên trong cô

Đoán Ân Nhi vẫn còn mê mẩn với cảnh triển miên lúc này, Lãnh Thiên Khải ôm cô vào lòng nhẹ nhàng hôn lên trán cô

"Em là của tôi, ai dám đụng tôi chặt gãy tay chúng "

Đoán Ân Nhi vẫn đang mê mẩn rã rời ở trong lòng y, nghe y nói vậy cô mặt đỏ ngượng ngùng nhìn y

"Đồ thần kinh "

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Câm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.